

Ochiul Flotei

▲ 5 iunie 2008, poligonul Babadag, exercițiul DIMINEAȚĂ SENINĂ 08.

Convoiul format din TAB-uri și camioanele care transportau persoanele evacuate din zona de conflict înaintând spre punctul de control trafic.

Foto: Olivia BUCIOACĂ

June 5 2008, Babadag firing ground, CLEAR MORNING 08 exercise
The convoy made of TABs and trucks transporting the people evacuated from the conflict area leading to the traffic control area.

◀ 18 mai 2008, Mangalia

Aplicarea sigiliului pe sfânta masă aflată în altarul Bisericii militare de garnizoană Mangalia.

Foto: Mihai EGOROV

May 18, 2008, Mangalia
Sealing the holly table in the altar of the military chapel at Mangalia base.

▲ 27 mai 2008, Dunăre

Vedeta 143 surprinsă în timpul marșului Midia-Brăila, după executarea cu succes a tragerilor de artilerie.

Foto: Mugurel BERARIU

27 mai 2008, Dunăre

143 torpedo boat during her Midia-Brăila march, after successfully fulfilling the artillery firing.

▲ 28 mai 2008, Poligonul Capul Midia

Amiralul dr. Gheorghe Marin, șeful Statului Major General, felicitând echipajul instalației mobile de lansare după executarea misiunii de lansare a rachetei P-21.

Foto: Mihai EGOROV

May 28, 2008, Capul Midia firing ground
Admiral PhD Gheorghe Marin, Chief of the Navy Staff Headquarters congratulating the crew on board the launching mobile installation after finishing the launch of a P-21 missile.

◀ 6 iunie 2008, Centrul de Instrucție al Forțelor Navale, Mangalia.

A treia serie de SGV la sfârșitul modulului perfecționării instruirii de specialitate. În prim plan, SGV Vacariu Andreea Alexandra, la cabinetul radio.

Foto: Olivia BUCIOACĂ

June 6, 2008, The Navy Forces Instruction Centre, Mangalia
The third series of SGV at the end of the specialty training course.

Coperta 1: Locotenentul
Iulian Rotaru pregătindu-se
pentru o nouă misiune de zbor.
(Foto: Mihai Egorov)

Coperta 4: Vedeta blindată 180
în timpul exercițiului Dunărea 08
(Foto: Mihai Egorov)

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ 4

COOPERARE REGIONALĂ

Pușcașii marini au debarcat în... Kosovo 6

Pe Marea Neagră între Asia și Europa 10

INSTRUCȚIE STARTUL a avut loc! 14

DIMINEAȚĂ SENINĂ pentru infanteriștii marini 16

AVIAȚIA NAVALĂ Zbor de noapte

MONITOR PE DUNĂRE ȘI MARE DUNĂREA și DONARIS 08 22

INTERVIUL REVISTEI Interviu cu domnul contraamiral de flotilă Dorin Dănilă, șeful SMFN 24

SUMMIT NATO 27

SECURITATE MARITIMĂ 28

PSIHOLOGIE NAVALĂ 36

ALMA MATER Călătorie peste șapte mări 38

ANIVERSĂRILE MARINEI 45

MARINA ȘI COMUNITATEA 50

VETERANII MARINEI 56

SECURITATEA MARITIMĂ în dezbaterile liderilor din domeniul naval

Contraamiral de flotilă
dr. **Niculae VÂLSAN**
Șeful Instrucției și Doctrinei
din Statul Major al Forțelor Navale

Subiectul care a dominat dezbaterile forumurilor din acest început de an ale liderilor navali din NATO și Europa a fost **securitatea maritimă**. Astfel: întâlnirea comandanților marinelor militare din Europa, CHENS, desfășurată la Varna, Bulgaria în perioada 8 – 9 mai 2008, a avut pe agendă problemele securității, schimbului de informații și pe cele privind avertizarea în domeniul maritim; a VI-a Conferință multilaterală a planificatorilor organizată de Comandamentul Joint al SUA împreună cu Ministerul Apărării din Danemarca, la Copenhaga, între 13 și 15 mai, a avut tema „Securitatea maritimă globală într-o epocă a terorismului și a amenințărilor transnaționale pe mare”; iar MARCOMET, întâlnirea comandanților marinelor militare din partea de sud a NATO, organizată în cooperare de CC MAR Napoli și Marina Militară a Franței, între 25 și 28 mai 2008 la Toulon, a abordat subiectul „Realizarea Avertizării asupra Situației Maritime Regionale - o Abordare Globală”.

CHENS este un forum apolitic și informal care a avut reuniunea de constituire în 1990 (au participat 13 comandanți de marine militare) și care este în prezent un organism din care fac parte 24 de marine militare din Uniunea Europeană și NATO. Are întâlniri anuale, președinția exercitându-se prin rotație. Este considerat un forum de excelență și expertiză în domeniul naval al Europei. Se discută subiecte diverse: instrucție, securitate, dimensiunea maritimă a UE etc. Președintele în exercițiu al CHENS, este domnul viceamiral Minko Kavadjhiev, șeful Statului Major al Forțelor Navale din Bulgaria. La reuniunea din acest an, pe lângă membrii de drept au fost invitați să participe și comandanții componentelor maritime din NATO, din SUA și din țările PfP.

La cea de-a VI-a conferință a planificatorilor au participat un număr impresionant de amirali, generali, ofițeri și civili din întreaga lume, reprezentând peste 76 de țări, organizații și instituții (aproximativ 170 de participanți). Formatul conferinței, calitatea expunerilor, a discuțiilor și chiar cunoașterea diverselor personalități implicate în securitatea maritimă regională și globală au permis cristalizarea unei imagini mai clare referitoare la principalele probleme care există pe plan internațional în acest domeniu. Problematika este foarte complexă iar soluțiile propuse sunt la îndemâna Forțelor Navale, a gărzilor de coastă (polițiilor de frontieră), a operatorilor civili, a autorităților statului investite cu impunerea legalității în domeniul naval. Cheia soluționării riscurilor, amenințărilor și provocărilor din domeniul securității maritime o reprezintă cooperarea, interoperabilitatea, schimbul de informații și acțiunea preventivă. De maximă importanță în domeniul securității maritime este realizarea

unor linii de comunicații maritime sigure, stabile și securizate, care să permită schimbul internațional de valori.

La MARCOMET au participat 37 delegații din țări sau comandamente NATO și 16 delegații reprezentând organizații internaționale, țări din PfP, Dialogul Mediteranean și Inițiativa de Cooperare de la Istanbul. Sunt multe inițiative în domeniul securității maritime și există în mod evident riscul disipării și suprapunerii acțiunilor dacă nu suntem capabili să ne organizăm activitățile și să raționalizăm cooperarea. Scopul comun este acela de a face spațiile maritime mai sigure indiferent de ce domeniu este luat în considerare: economic, uman, de mediu, energetic, sau al securității sanitare. O astfel de responsabilitate nu poate fi una a forțelor armate sau a marinelor militare. Este responsabilitatea statelor, pentru că este în puterea lor să coordoneze diversele agenții ministeriale și să încurajeze o cooperare internațională eficientă. Desigur forțele militare au un rol deosebit de important de jucat prin folosirea cunoștințelor lor și a mijloacelor pe care le au la dispoziție. Forțele navale au capacitatea de a se disloca aproape oriunde în lume și de a staționa acolo pentru a contracara amenințările de la originile lor.

Forțele Navale ale României participă la inițiativele de securitate din regiunea Mării Negre și contribuie la realizarea schimbului de informații AIS (Sistem Automat de Identificare – al navelor comerciale) cu CC MAR Napoli în cadrul MSSIS (Maritime Safety and Security Information System), cât și la realizarea imaginii privind situația maritimă din Marea Neagră și Marea Mediterană de către Centrul Regional Virtual de Monitorizare al Traficului Maritim de la Roma. Nivelul nostru de ambiție este acela de a participa activ la procesele din cadrul BLACKSEAFOR și CSBMs, ca inițiative de creștere a încrederii și interoperabilității între Forțele Navale ale țărilor riverane Mării Negre, de a contribui la descurajarea activităților ilegale pe mare prin participarea în viitor la Operația BLACK SEA HARMONY, în zona noastră de responsabilitate din Marea Neagră și de a realiza în continuare un schimb de informații oportun și eficient cu aliații noștri din regiunea Mării Negre și din Mediterana. Pentru creșterea securității maritime în Mediterana de Est, care ne poate afecta în mod direct, vom continua participarea la Operația NATO de luptă împotriva terorismului (în baza art. 5 al Tratatului de la Washington) ACTIVE ENDEAVOUR, condusă de CC-MAR Napoli, cât și participarea la grupările de forțe ale NATO și UE, conform angajamentelor asumate. ■

În perioada 13 – 15 mai, Donald C. Winter, secretarul pentru Forțele Navale ale Statelor Unite ale Americii, a efectuat o vizită oficială în România. Pe data de 14 mai, Donald C. Winter s-a aflat în vizită la Constanța, unde a fost primit de contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale. Pe agenda discuțiilor oficiale purtate la Comandamentul Flotei s-au aflat teme de interes reciproc referitoare la Regiunea Extinsă a Mării Negre. De asemenea, Donald C. Winter a reiterat disponibilitatea SUA de a sprijini eforturile Forțelor Navale Române pentru a contribui la securizarea traficului maritim în zona de coastă. (O.B.)

Between 13-15 May, Donald C. Winter, the USA Navy Forces secretary, visited Romania in official capacity. During the official talks with Flotilla Rear Admiral Dorin Dănilă, the Chief of Navy Staff, mutual interest issues related to the Extended Black Sea Region, the bilateral military cooperation, the development of the partnership between the USA and Romanian Navy Forces.

Foto: Olivia Bucioacă

Foto: Dm 30

Dragorul maritim *Slt. Alexandru Axente* a sosit în portul Constanța, pe 17 mai, după ce timp de o săptămână, în perioada 11-17 mai, a participat la exercițiul bilateral româno-bulgar *MCM INVISIBLE THREAT 2008*, desfășurat în Marea Neagră, în apele teritoriale ale Bulgariei și în portul Burgas. Pe mare s-au executat activități specifice de dragaj mecanic, dragorul maritim *Slt. Alexandru Axente* reușind să scoată la suprafață singura mină de exercițiu ancorată. În paralel s-au desfășurat exerciții de remoraj și reprovizionare pe mare, exerciții de manevre tactice, formații și evoluții conform procedurilor NATO și trageri de artilerie cu mitralierele calibru 14,5 mm împotriva țintelor aeriene și a unei mine aflate în derivă. Scopul atins al exercițiului a fost de a pregăti navele și echipajele pentru îndeplinirea unor misiuni specifice, precum și ridicarea nivelului de interoperabilitate între Forțele Navale ale României și Bulgariei. (O.B.)

The *Slt. Alexandru Axente* maritime dredger, having lieutenant commander Catalin Modoran in command, took part in the bilateral, Romanian- Bulgarian exercise *MCM INVISIBLE THREAT 2008*, in the *Black Sea*, in the Bulgarian territorial waters, and in Burgas port as well. The exercise aimed both at preparing the ships and their crew for specific missions, and at the increase of the interoperability level between Romanian and Bulgarian navies. During the sea exercises there were replenishing procedures, mechanical dredging, towing and artillery fires against air targets taking place.

Pe data de 6 iunie, echipa de la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale (CISE) a acordat diplome de certificare echipajului Navei Purtătoare de Rachete *Pescărușul* pentru executarea misiunilor naționale și internaționale. Nava Purtătoare de Rachete *Pescărușul* a fost certificată în urma evaluărilor de la sfârșitul modulelor instrucției operaționale de bază și avansate, prin care s-a verificat nivelul de pregătire al echipajului în ceea ce privește procedurile naționale și standard NATO. A fost pentru prima dată când CISE a certificat și individual membri din echipaj pe proceduri de menținere a vitalității navei, lupta la suprafață, respingerea atacului aviației inamice și proceduri de seamanship, adică remoraj, transfer de materiale ușoare, navigație, căutare și salvare pe mare și operațiuni de interdicție maritimă, care timp de doi ani vor instrui echipajele navelor din divizion. (O.B.)

This year, in April and May *Pescărușul* missile carrying ship executed its instruction mission together with the TSEC team and it was the first ship in the squadron which received an official TSEC certification for two years in the specific national and international missions. It was for the first time when TSEC has certified individual members of the crew.

Foto: Olivia Bucioacă

În perioada 13-16 mai 2008, comandantul Flotei Elene, viceamiralul Ioannis Karaiskos, a efectuat o vizită oficială în România, la invitația omologului său român contraamiralul de flotilă Mircea Rusmănică. Miercuri, 14 mai, viceamiralul Karaiskos a fost primit la Comandamentul Flotei de către șeful Statului Major al Forțelor Navale Române, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă. Pe parcursul discuțiilor dintre cele două delegații, au fost analizate rezultatele activităților comune desfășurate până în prezent și au fost identificate noi modalități de colaborare între militarii din forțele navale ale României și Greciei, participarea la exerciții multinaționale comune și la operația ACTIVE ENDEAVOUR. (M.E.)

From May 13th to May 16th 2008, the Commander of the Greek Fleet, Vice Admiral Ioanis Karaiskos, visited Romania in official capacity at the invitation of his Romanian counterpart Flotilla Rear Admiral Mircea Rusmănică. On Wednesday, 14th May, Vice Admiral Karaiskos was invited at the Fleet Headquarters by the Romanian Chief of Navy Staff, Flotilla Rear Admiral Dorin Dănilă. During the talks between the two delegations, the results of the joint activities carried out until now have been analysed and new ways of collaboration between the Romanian and Greek navy forces have been identified.

Foto: Ion Burghişan

Foto: Mihai Egorov

În perioada 8-10 mai nava de patrulare irlandeză *L.E. Emer* a efectuat o vizită în portul Constanța. A fost de altfel, prima navă militară din Irlanda care a vizitat portul Constanța și mai exact, prima navă irlandeză în Marea Neagră. La ceremonialul de sosire al navei au fost prezenți, ambasadorul Irlandei la București, Excelența Sa Pádraic Cradock, șeful Instrucției și Doctrinei din cadrul SMFN, contraamiralul de flotilă dr. Niculae Vâlsan, comandantul Flotei, contraamiralul de flotilă Mircea Rusmănică, cadre militare din cadrul Flotei. Comandantul navei, alături de ambasadorul Irlandei la București, au fost primiți apoi la Comandamentul Flotei. Contraamiralul de flotilă Mircea Rusmănică a prezentat organizarea și misiunile Flotei, insistând pe participarea fregatelor Tip 22 la operația ACTIVE ENDEAVOUR. (M.E.)

Between 8-10 May the Irish patrol boat *L.E. Emer* called at Constanta harbour. It was the first Irish navy vessel calling at Constanta, and more precisely the first Irish vessel in the Black Sea. The Ambassador of Ireland in Bucharest, His Excellency Pádraic Cradock, the chief of Instruction and Doctrine with in the Navy Staff, Flotilla Rear Admiral Ph.D. Niculae Vâlsan, Fleet Commander, Flotilla Rear Admiral Mircea Rusmănică, navy personnel attended the welcoming ceremony of the vessel.

În scopul creșterii interoperabilității dintre Forțele Navale ale României și Flota Maritimă a Statelor Unite ale Americii în vederea executării de misiuni în comun în teatrele de operații, la Centrul 39 Scafandri Constanța s-a desfășurat, în perioada 19-23 mai, un antrenament în comun al scafandrilor EOD din România cu omologii lor americani. În această perioadă au avut loc planificarea exercițiilor în comun pentru anul 2009, prezentarea echipamentelor și capabilităților de scufundare ale scafandrilor EOD, precum și prezentarea exercițiilor demonstrative de către scafandri români. În program au mai fost incluse vizite la Divizionul Nave Scafandri, la Centrul de Scafandri și Centrul de Medicină Navală. (O.B.)

In order to develop the interoperability between Romanian Navy Forces and the USA Navy fleet a joint drill of the EOD Romanian divers and their American Navy counterparts was carried out at the Diving Centre 39 in Constanta from May 19th to May 23rd.

Foto: Centrul de Scafandri

Prima misiune în teatrul de operații

Pușcașii marini au debarcat în ... KOSOVO

Text: Maior **Marius GHEORGHESCU**
Locotenent **Daniel GIUBERNEA**
Foto: Locotenent **Daniel GIUBERNEA**

Preambul

Fie că ne aflăm în Teatrul de Operații din Irak, Afganistan sau Kosovo alcătuirea unui clasament al importanței misiunilor în funcție de gradul de risc, câștigul financiar al militarilor sau situația regională de securitate, nu este în mod neapărat, foarte sugestivă. Fiecare dintre misiunile executate în respectivele zone de operații își are specificul și importanța sa, în contextul contribuției Armatei României la realizarea securității regionale sau globale.

„Există «mare» în Kosovo sau cineva face vreo glumă?” Aceasta a fost faimoasa întrebare pe buzele militarilor Forței Multinaționale de Vest (MNTF - W), în luna februarie 2008, fiind informați despre apropiata dislocare a unei Companii de Infanterie Marină românești în cadrul Forței; cu siguranță, nimeni nu glumea. Chiar dacă pentru majoritatea, nu există similarități remarcabile între Operațiile Amfibii și Operațiile în Sprijinul

Păcii, toți militarii știu bine că pușcașii marini din toate armatele sunt printre cei mai buni soldați. Chiar dacă, mod evident, operațiile în sprijinul păcii necesită un alt tip de abordare decât operațiile de luptă, la începutul anului 2008, pușcașii marini români debarcau în ... Kosovo, marcând prima lor participare într-un teatru de operații extern, într-un gen de operații și într-un mediu care nu le este specific.

Maiorul Marius Gheorghescu,
comandantul Detașamentului ROFND XVI

Acest fapt, constituia chiar provocarea însăși.

„Întotdeauna ne-am imaginat că debutul pușcașilor marini români într-un teatru extern de operații, se va produce într-un mediu specific nouă - litoral-lagunar, portuar-costier sau de deltă – unde, cu siguranță ne-ar fi convenit de minune și unde ne-am fi manifestat plenar; desfășurarea operațiilor în sprijinul păcii în Kosovo, într-un teren mediu frământat și montan, au constituit provocarea noastră, și aveam să aflăm în curând că, suntem foarte buni în acest gen de misiuni tactice; chiar am realizat că suntem pe deplin compatibili operațional și doctrinar cu partenerii noștri din MNTF-W”, spunea comandantul primului detașament de pușcași marini români aflați într-un teatru de operații (RO FND XVI) – maiorul Marius Gheorghescu. „Tacticile, tehnicile și procedurile specifice operațiilor tactice pentru realizarea securității în sprijinul păcii se pot extinde și particulariza în mediile de luptă specifice pușcașilor marini, completând astfel gama operațională a infanteriei marine”, a ținut să completeze acesta.

Prima volta - Debarcarea

KOSOVO ... un ținut nu foarte diferit de cel de acasă, aceleași forme, fără lacuri, deltă și fără mare, însă totul se schimbă când vine vorba de atmosferă; este una apăsătoare ce creează un ușor sentiment de neliniște. Pe măsură ce înaintăm tot mai profund, ținutul capătă o nuanță cenușie, oferind imagini sinistre: sate ruinate, case părăsite, clădiri lovite de artilerie transformate în ruine - cicatrici ale unui război fratricid, care nu demult s-a încheiat. Traficul este aglomerat de autovehiculele militare cu însemnele KFOR și cu autovehiculele ale Poliției Locale. Cineva observă pe fereastra autocarului, ruinele unei biserici ortodoxe dărâmate de loviturile artileriei și anunță; toți pușcașii marini se înghesuie să vadă această imagine sugestivă pentru destinul unei națiuni, cândva măreață. Atmosfera devine tot mai apăsătoare, toți par să realizeze că ne aflăm cu adevărat într-o zonă de război; ceea ce părea acum un an doar o iluzie, acum a devenit o realitate. Ne apropiem de bază și peisajul se schimbă radical: orașul PEC cu case mari, nou construite, cu arhitectură atrăgătoare, cu garduri înalte ce par să ascundă multe secrete, ce iau locul celorlalte. Aici atmosfera este foarte apropiată zonei de centură a Bucureștiului.

Intrăm în Baza Militară Camp VILLAGGIO - ITALIA și sistemul de securitate foarte vizibil, la intrare, ne redă sentimentul de siguranță. Aici nimic nu iese din normalitate; intrăm din plin în procedurile administrative: cazare, ID card-uri, masă de seară, primele reguli ce trebuie respectate în bază

militară multinațională, comunicarea programului. Fără multe menajamente, preluăm din mers prima misiune; puțin câte puțin, ieșim din spectrul realității cu care eram obișnuiți în țară, apar primele gânduri, rețineri, temeri...Nu, noi nu ne temem, nu avem de ce, suntem bine pregătiți, suntem profesioniști. De altfel, după șase luni de instrucție și solicitare intensă, ce oare ne-ar mai putea speria ?

Secunda volta - Adaptarea

Pe măsură ce preluăm controlul în zona de responsabilitate, luăm contact cu populația din zonă. Localnicii ne privesc prietenos, cu încredere, dar și cu teamă. Noi, românii, suntem considerați prietenii lor...dar cu toate acestea, facem parte din KFOR. Îi privim în ochi și încercăm să ne privească la fel. Bătrânii sunt mai circumspecți și bănuitori. Ne salută și le răspundem politicos la salut. Suntem acceptați. Primul examen a fost promovat.

Începem să ne relaxăm și ușor, ușor ne facem loc în peisaj. Nuanța de ostilitate a zonei este redusă la minim, odată cu apariția grupulețelor de copii ce aleargă până la epuizare după mașina patrulei românești. Se opresc, ne salută iar noi îi răsplătim cu dulciuri. „Stați liniștiți, suntem aici să vă protejăm”. Patrulând pe străduțele înguste ale localităților, începem să realizăm cât de dificilă este misiunea noastră. Pericolul poate apărea de oriunde: din casele părăsite după gardurile înalte, dintre localnicii prietenoși sau din mulțimea de copii. Toți ne par a fi prieteni, dar ne pot fi totuși inamici - aici suntem totuși,

Recunoașterea zonei de patrulare

The first mission on the operations theatre The Marines landed in ....Kosovo

„Is there any “sea” in Kosovo or somebody is making a joke?” This was the famous question asked by the Western Multinational Force military (MNTF – W), in February 2008, when informed about the forthcoming deployment of a Romanian Marine Company within the Task Force; certainly nobody was joking. Even if for most of them, there are not any remarkable similarities between the Amphibious Operations and the Peace Keeping Operations, all the military know very well that the marines from all the armies are among the best soldiers. Even if, obviously, the peace keeping operations require another kind of approach different from the combat operations, at the beginning of 2008, the Romanian marines were landing in .....Kosovo, marking their first participation in a foreign operation theatre, a kind of operation and environment which is not familiar to them. This fact was a real challenge for them. Although almost four months have passed since they landed on the operation theatre in Kosovo, the Romanian marines have accomplished over 1700 missions. There have been months when the Romanian marines have demonstrated the complexity of their training by the peace keeping missions carried out in their area of responsibility. No matter there were patrolling missions, escort, observation or traffic control points, these activities were carried out without incidents. The families need not be worried, and we thank them for supporting us. We will do our best to accomplish our mission and come back home safely.

The ruins of an orthodox church

Ceremonia de luare în primire a misiunii

Ceremonie cu Bersaglieri

Frații Nicolae și Petrică Iacob

Frații Toader și Iulian Turlică

străini. Fiecare dintre noi trebuie sa fie și un bun actor, să rămână la fel de prietenos cu ei, cu cei de aici, dar să fie atent la fiecare gest, expresie a feței, la fiecare mișcare; acestea ne-ar putea fi fatale odată. Dificultatea misiunii constă poate și în aceasta: în a vedea dincolo de fețele zâmbitoare și prietenoase, a privi peste gardurile înalte.

Terța volta - Relaționarea

Totul o să fie bine. Nu suntem singuri aici. Relația cu camarazii italieni are trei dimensiuni distincte: una de subordonare, alta de colaborare și poate, o a treia dimensiune – afectivă – chiar dacă mediatizarea excesivă a evenimentelor politice generate de comunitatea de români din Italia, în acea perioadă, par să estompeze această dimensiune afectivă. Aceste relații implică atât încredere reciprocă dar și respectul pentru cultură, religie, obiceiuri specifice și, mai ales, pentru profesionalismul

celuilalt. Apropierea dintre limba română și cea italiană, „*rădăcina istorică comună*” (strămoșii romani) a constituit un liant deosebit. Prietenoși prin fire, pușcașii marini români, s-au împrietenit cu ușurință cu militarii italieni din Regimentul BERSAGLIERI. Există și anumite caracteristici psihologice între ei și noi: sunt la fel de vorbăreți, joviali, temperamental, inventivi, trăiesc deopotrivă intens bucuriile și supărările, altruști. Comandantul Task Force AQUILA, colonelul Paolo Filippo Tatolli este un tip extrem de ferm, impunător, militáros și foarte fascinant, ce mai încoace și încolo, un tip special; nu a pierdut nicio ocazie în a-și manifesta deschis considerația și respectul deosebit pentru pușcașii marini români și pentru modul în care aceștia își execută misiunile. Locțiitorul comandantului companiei, căpitanul Cristian Ciolacu, a realizat o relație specială cu camarazii italieni din statul major al Task Force AQUILA, părănd că se cunosc dintotdeauna și devenind foarte familiari. „*A fost ușor pentru mine să mă adaptez aici în Camp Villagio cu un asemenea colectiv de oameni speciali ca bersaglierii. Cu bucurie m-am convins în dese rânduri că avem legături mai mult decât camaraderești, aș putea spune chiar prietenești, atât cu contingentul sicilian cât și cu cel baresian. În urma misiunilor comune pe care le-am desfășurat cu aceștia, au apreciat profesionalismul de care dau dovadă militarii români*” a ținut să precizeze căpitanul Cristian Ciolacu.

Totul o să fie bine pentru că localnicii au nevoie de pușcașii marini români, și ei știu foarte bine acest lucru. Nimeni nu mai are nevoie de un război: s-au construit case noi, copii par să fie fericți, zona este în reconstrucție și pare să fi început un

proces de dezvoltare, ce rost ar mai avea un război, indiferent ce motive ar avea. O sa fie bine pentru că noi înșine avem nevoie de noi. O să fie bine pentru că avem de respectat o promisiune față de cei dragi – să ne întoarcem acasă sănătoși, cu misiunea îndeplinită.

Comandantul companiei, căpitanul Bogdan Costea, a stabilit un fel de relație specială printr-o serie de întâlniri formale și amicale, cu liderii comunităților locale, întâlniri deosebit de utile în perspectiva relațiilor ulterioare și a cooperării pe timpul misiunilor companiei în această zonă; aceste întâlniri s-au dovedit extrem de utile cu precădere în perioada alegerilor parlamentare și locale desfășurate în enclavale sârbe din 11 mai 2008. „*La întrevederile săptămânale pe care le am cu autoritățile locale, aceștia apreciază eforturile depuse de pușcașii marini români pentru asigurarea unui climat stabil și sigur în zona lor de responsabilitate. Pe această cale mulțumesc subordonaților mei pentru modul de executare al misiunilor*”, a ținut să precizeze căpitanul Bogdan Costea. Chiar comandantul Task Force AQUILA, pe timpul unei activități comune, l-a numit, de o manieră metaforică, pe căpitanul Bogdan Costea – King of Gorazdevac - făcând aluzie, în mod evident, la responsabilitatea și autoritatea asupra misiunii Companiei de Infanterie Marină românești.

Quarta volta - Performarea

În cadrul MNTF-W (Multi-National Task Force – West), pe lângă contingentul italian (majoritar) Detașamentul ROFND XVI, îi au camarazi și pe infanteriștii sloveni și maghiari din Task Force GROF precum și pe infanteriștii spanioli din Task Force TIZONA (care par să moștenească ceva din măreția

Frații Ștefan și Laurențiu Bogatu

Frații Valentin și Cosmin Istrate

conquistadorilor). Cu sprijinul forțelor UNMIK (misiunea ONU), au un singur obiectiv comun - asigurarea unui climat de stabilitate și securitate în zona de responsabilitate.

Cu toate că se află sub comandă italiană, Compania de Infanterie Marină românească este pe picior de egalitate, în ceea ce privește sarcinile tactice încredințate, participând cu succes la operațiunile de control și monitorizare a zonelor sensibile, executarea de puncte de control trafic, atât fixe cât și mobile, patrulare de prezență, recunoașteri/ cercetare, paza / securitatea perimetrelor sau posturi de observare.

De asemenea, Compania de Infanterie Marină românească are un rol esențial în operațiunile de monitorizare a traficului în zonă, printr-o bună colaborare cu poliția locală (Kosovo Police Service).

Compania de Infanterie Marină își desfășoară misiunile într-o zonă cu un relief extrem de variat, predominant deluros, fapt ce solicită o atenție deosebită pentru menținerea unui grad ridicat de operativitate a tehnicii din dotare, care în momentul de față se găsește la parametri optimi. Acest lucru nu ar fi posibil fără echipa de mentenanță condusă de plutonierul-major Nicolae Spănu.

Un lucru foarte important în această perioadă este și sprijinul moral primit din partea colegilor, superiorilor și familiei. Unii dintre noi au fost puțin mai norocoși deoarece au venit cu o parte din familie chiar aici. Este cazul fraților Nicolae și Petrică Iacob, Toader și Iulian Turlică, Ștefan și Laurențiu Bogatu, Valentin și Cosmin Istrate. Ce

i-a determinat însă cu adevărat pe aceștia să i-a parte la o astfel de misiune și care sunt trăirile care-i încearcă pe parcursul derulării ei, vi-am întrebât chiar pe ei.

Gemenii Nicolae și Petrică Iacob sunt doi șoferi cu experiență pentru care motorul nu prezintă nici un secret. Cum șoferia nu a fost singura lor dragoste, mijlocul anului 2004 îi găsește în rândul pușcașilor marini. Această misiune a însemnat pentru ei o provocare, o experiență nouă într-un teatru de operații care avea să le sporească și mai mult încrederea în forțele proprii. „*Faptul că suntem împreună aici ne face mai ușoară misiunea*”, au spus ei. Acest lucru, dar și sprijinul colegilor și superiorilor, i-au făcut să treacă mai ușor peste o grea pierdere suferită chiar în dimineața plecării, prin trecerea în neființă a tatălui lor. Știau însă că de undeva de sus, tatăl lor îi va veghea și va avea grijă să se întoarcă sănătoși acasă.

Frații Toader și Iulian Turlică au fost și ei mereu nedespărțiți. Și la unitate sunt încadrați în același pluton. Cum era de așteptat, amândoi au vrut să vină împreună în această misiune. „Nu puteam să-l las singur pe fratele meu,” ne-a spus Toader în calitate de frate mai mare. Au venit aici pentru a pune în aplicare cunoștințele acumulate de-a lungul anilor de când sunt pușcașii marini. Mai mult decât atât este o experiență profesională unică în viață. „*Nu este ușor să fii departe de casă și de cei dragi, dar îl am alături pe fratele meu mai mare și asta contează foarte mult*,” ne-a precizat Iulian.

Între frații Ștefan și Laurențiu Bogatu este o diferență de șase ani. Mereu s-au sprijinit și s-au ajutat unul

pe altul. Ștefan a devenit pușcaș marin în 1999 iar după cinci ani fratele mai mic i-a urmat exemplul. La amândoi le-a plăcut armata și au vrut un viitor sigur și stabil. La aflarea vestii că două detașamente de pușcașii marini vor pleca în teatru de operații din Kosovo, nu au mai stat pe gânduri. Și pentru ei această misiune a însemnat o provocare dar și o experiență nouă. Faptul că aveau să vină împreună i-a făcut să treacă mai ușor peste despărțirea de cei dragi.

Frații Valentin și Cosmin Istrate au devenit pușcașii marini amândoi în anul 2004. Încă de la început și-au manifestat dorința de a merge într-un teatru de operații, dorință care s-a împlinit în cele din urmă. Această misiune pentru ei este un plus de experiență dar și un punct de plecare pentru misiunile care vor urma. „Înainte de toate suntem militari, am depus un jurământ și ne vom servi țara oriunde ne-o va cere,” au precizat ei, accentuând faptul că vor merge tot împreună.

Deși au trecut aproape patru luni de când sunt în teatru de operații din Kosovo, pușcașii marini au executat un număr de peste 1700 de misiuni. Au fost luni în care pușcașii marini au demonstrat complexitatea pregătirii lor prin misiunile în sprijinul păcii pe care le desfășoară în zona lor de responsabilitate. Indiferent dacă s-au aflat în misiuni de patrulare, escortă, observare sau puncte control trafic aceste au decurs fără incidente. Cei de acasă să nu-și facă probleme și le mulțumim pentru că au fost, sunt și vor fi alături de noi. Vom face tot ce ne stă în putință pentru a ne îndeplini misiunea cât mai bine și de a ne întoarce sănătoși acasă. ■

Family Photo: infanteriștii marini în misiune

Corveta Amiral Petre Bărbuneanu la exercițiul BLACKSEA PARTNERSHIP 2008

Foto: Corveta 265

Pe Marea Neagră între Asia și Europa

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

Timp de aproape două săptămâni, în perioada 25 aprilie - 4 mai, corveta Amiral Petre Bărbuneanu a participat la exercițiul multinațional BLACKSEA PARTNERSHIP 08, care s-a desfășurat în apele internaționale de sud ale Mării Negre.

Pe 24 aprilie, corveta *Amiral Petre Bărbuneanu* ridica ancora din portul militar Mangalia și pornea în marș spre Turcia, luând cap compas portul Eregli, locul unde, deși departe de țară, marinarii români urmau să sărbătorească și Sfântul Praznic al Învierii Domnului Isus Hristos alături de celelalte echipaje creștin-ortodoxe. Exercițiul devenit deja tradiție pentru Forțele Navale Române, a fost organizat de Turcia și a avut ca obiective promovarea cooperării și interoperabilității între forțele navale ale țărilor participante, exersarea procedurilor de luptă antiteroristă și a celor de apărare împotriva navelor de suprafață, a aviației inamice și submarinelor, precum și executarea tragerilor reale de artilerie.

Înainte de a începe relatarea evenimentelor, trebuie semnalat faptul că pentru Grupul Mass-Media al Forțelor Navale participarea la această misiune internațională a fost o premieră. În noul mileniu, mai mult decât oricând, mass-media trebuie să răspundă unei nevoi globale de informare a omului. Presa militară a reușit în ultimii ani să înlăture barierele scepticismului contribuind din plin la promovarea unei imagini reale a Forțelor Navale atât pe plan intern cât și extern, oferind totodată informații oportune și precise de larg interes. Pentru Grupul Mass-Media premiera a

reprezentat-o faptul că o echipă, formată dintr-un redactor și un operator imagine, a avut posibilitatea să participe la o misiune internațională, contribuind astfel la îndeplinirea obiectivelor de imagine publică, informare internă a personalului și realizare a transparenței activităților Forțelor Navale prin realizarea celor trei produse media, radio, televiziune, presă scrisă

Cap compas portul Eregli

Dar să ne întoarcem în timp și să urmărim itinerariul parcurs de nava noastră pe toată perioada desfășurării exercițiului maritim BLACKSEA PARTNERSHIP 08. După o noapte nu tocmai ușoară, dat fiind faptul că marea a fost destul de agitată, nava a intrat în portul Eregli, prima escală de cinci zile, pentru a-și reface plinurile de combustibil, apă și alimente, în timp ce echipajul a beneficiat de o scurtă perioadă de refacere înainte de executarea exercițiilor pe mare.

Prima escală la Eregli a avut drept obiectiv generarea forței, constituirea Grupării și antrenamente la mal, inclusiv participarea ofițerilor noștri la workshop-uri desfășurate de navele prezente la exercițiu. Au urmat ședința administrativă în care au fost stabilite problemele de acces și de ieșire din baza navală în care am acostat, problemele strict administrative referitoare

la logistică, precum și turul de vizitare a orașului și a obiectivelor istorice. Programul comandanților de nave a fost unul foarte încărcat. Încă din prima zi a escalei, au efectuat o vizită la Comandamentul Zonei de sud a Mării Negre unde au fost primiți de contraamiralul de flotilă Turker Erturk. Au urmat apoi întâlniri cu primarul și guvernatorul orașului Eregli. Au fost întâlniri protocolare cu toți comandanții navelor și cu observatorii care au fost acreditați de țările lor să participe la desfășurarea acestui exercițiu multinațional, în timpul cărora s-au purtat discuții neoficiale, la care de altfel și presa a avut acces.

A doua zi vizitele au continuat la cele două fregate turcești, *Fatih* și *Gediz*, urmate de vizite la bordul navei românești. Și tot în aceeași zi a avut loc o conferință de presă la bordul navei comandant *Fatih*, unde au fost prezentate forțele participante și principalele obiective ale exercițiului BLACKSEA PARTNERSHIP 08, cu privire la promovarea cooperării și interoperabilității între forțele navale ale țărilor riverane Mării Negre. Căpitan-comandorul Marian Rusu, comandantul corvetei *Amiral Petre Bărbuneanu*: „În timpul vizitelor, partea turcă ne-a prezentat centrul de comandă al unei inițiative, *Blacksea Harmony*, pe care ei doresc să o implementeze în toată Marea Neagră.

Blacksea Harmony este o inițiativă la care se dorește să participe toate țările riverane Mării Negre, în vederea monitorizării și controlului traficului privind neproliferarea armelor, a drogurilor, a terorismului în spațiul acesta, astfel încât, Marea Neagră să devină o zonă cât mai sigură. A fost o prezentare a logisticii, a sediului care are toate facilitățile necesare să poată monitoriza traficul prin informațiile pe care le trimite țările riverane. Ca activitate nu va presupune nave în comun, ci fiecare stat își va exercita dreptul suveran de a face un control al navelor care îi tranzitează apele. La această inițiativă au aderat deja o parte din statele riverane Mării Negre, urmând ca și celelalte țări să poarte discuții în vederea aderării, într-un viitor apropiat.” În a treia zi s-a organizat un tur al orașului, echipajul având posibilitatea să viziteze un combinat siderurgic de prelucrare a minereului de fier și Peșterile Iadului, unde legenda spune că Hercule l-ar fi învins pe Cerber, câinele monstruos cu mai multe capete care străjuia Porțile Infernului, Hades.

La activitățile sportive, desfășurate pe tot parcursul staționării în portul Eregli, echipajul corvetei *Amiral Petre Bărbuneanu* a obținut patru locuri III, respectiv la fotbal, volei, la trasul la parâme și la noduri marinărești. Și cu siguranță ar fi avut șanse mai mari la primele locuri pe podium, cel puțin la noduri marinărești, unde nava românească a fost reprezentată de aspirantul Dan Manolache, dacă regulamentul concursului ar fi fost mult mai neutru.

Escala în portul Eregli s-a încheiat cu un exercițiu de asistență umanitară la care fiecare echipaj a participat cu o echipă la rezolvarea problemelor generate de un cutremur de pământ. Maiorul Adrian Rusu, medicul echipajului corvetei românești: „S-a desfășurat un exercițiu de ajutor în caz de dezastre, condus de către echipa de acțiune în cazul dezastrelor de la fregata turcească «*Fatih*» împreună cu echipa de la fregata turcească «*Gediz*». Noi și cu echipa medicală de la nava rusească «*Kasimov*» am participat ca echipe de ajutor. A fost simulat un cutremur natural de pământ de 7,4 grade pe scara Richter în zona în care ne aflam.

Echipele fregatelor turcești *Fatih* și *Gediz*, acordând primul ajutor victimelor provocate de cutremur.

S-a cerut ajutorul echipelor militare, s-a acționat în principal de către echipele civile din oraș specializate în acțiunea la dezastre, iar echipele militare au acționat în zona portului și în zona imediată de responsabilitate. Au fost simulate, în ce privește partea medicală, majoritatea rănilor care pot apărea în aceste cazuri, au fost scoși răniții, au fost aduși la punctul de adunare răniți, în care eram noi dispuși, li s-a acordat primul ajutor celor care necesitau intervenția noastră, iar rănilor grave au fost evacuate către spitalul medical din bază. A fost prezentă și o echipă de stingere a incendiilor, formată în majoritate din vitaliștii de pe corveta «*Amiral Petre Bărbuneanu*». Le-a fost solicitat ajutorul și au acționat în măsura posibilităților și cred că au fost apreciați cu foarte bine.”

Din nou pe mare...

După cinci zile de activități intense desfășurate la cheu, corveta *Amiral Petre Bărbuneanu* a părăsit portul Eregli pentru a participa la cea de-a doua fază a exercițiului multinațional BLACKSEA PARTNERSHIP 08, etapă desfășurată de data aceasta pe mare împreună cu navele aparținând Federației Ruse și țării gazdă Turcia. Alături de corveta românească, așa cum vă spuneam, au participat la exercițiu corveta *Kasimov* aparținând Rusiei și fregatele *Fatih* și *Gediz* aparținând țării gazdă, celelalte state riverane Mării Negre, fiind reprezentate doar de ofițeri cu rol de observatori.

Activitățile pe mare care au reprezentat cea de-a doua fază a exercițiului și poate cea mai complexă au început imediat după părăsirea portului Eregli, cu respingerea unui atac executat de ambarcațiuni rapide și ușoare asupra întregii Grupări, la care s-a răspuns cu avertizări, executarea somațiilor și îndreptarea armamentului asupra respectivelor ambarcațiuni, conform procedurilor exersate în port și în activitățile naționale. După această acțiune a urmat exercițiul de comunicații cu pavilioane, condus chiar de corveta *Amiral Petre Bărbuneanu*. Exercițiul bine organizat de echipajul românesc, a fost executat pe durata a 90 de minute

Echipa de vitaliști de pe corveta *Amiral Petre Bărbuneanu* în lupta cu focul.

și a fost apreciat ca desfășurându-se în condiții foarte bune. După acest episod, antrenamentul pe mare a fost continuat cu un exercițiu de manevre și evoluții în primă fază simple, urmat de manevre și evoluții complexe. Tot în prima zi s-a desfășurat un exercițiu de căutare și salvare pe mare, în timpul căruia nava românească l-a recuperat pe Oscar, manechinul lansat la apă de elicopterul navei *Gediz*, care a și fost, de altfel, înapoiat echipajului fregatei turcești, a doua zi la finalul exercițiului de boarding. Și pentru că tot am adus în discuție exercițiul de boarding, acesta a început cu interogarea prealabilă a corvetei *Amiral Petre Bărbuneanu*, care a jucat rolul de navă suspectă verificată de către o grupă de boarding de pe fregata *Gediz*, întrucât pătrunsesse într-o zonă de interdicție maritimă.

Exercițiile s-au succedat cu rapiditate, continuând cu respingerea atacului aviației, după care formația de nave a parcurs noaptea navigând în drumuri care se schimbau din oră în oră, până dimineața când activitățile de instruire au fost reluate. Și pe timpul nopții s-au raportat ținte, s-au făcut exerciții de comunicații, astfel încât, a doua zi activitățile pe mare au început de la primele ore ale dimineții cu tragerile de artilerie reale, cu nava în marș asupra unei ținte navale aflată în derivă, la o distanță de aproximativ 5 mile marine. Corveta *Amiral Petre Bărbuneanu* a executat un număr de 7 lovituri imediat după fregata *Fatih*, iar evoluția celor care au deservit instalația artileristică AK 726 a fost foarte bună, ținta fiind încadrată de la primele lovituri.

După încheierea cu succes a tragerilor de artilerie, s-a desfășurat exercițiul CASEX, de căutare și descoperire a submarinului. Exercițiul a fost desfășurat de cele patru nave antisubmarin, două fregate turcești, un vânător de submarine rusesc și corveta românească, alături de ținta tuturor acestor nave, un submarin turcesc care s-a dovedit foarte iscusit în a se ascunde și a nu fi descoperit. Ceea ce ne-a bucurat însă a fost faptul că din prezentarea pe care a făcut-o partea turcă la ședința de după exercițiu, pe baza datelor centralizate de la toate navele participante și de la submarin, a rezultat

Aspirantul Dan Manolache în timpul concursului de noduri marinărești.

Verificarea documentelor de către grupa de boarding de pe fregata *Gediz*. În stânga, aspirantul Cătălin Harabagiu care a jucat rolul de comandant al navei pe timpul exercițiului de boarding.

că nava românească nu a fost niciodată la o distanță mai mică de 5-7 mile de submarin. Exercițiul de impunere a embargoului, TACEX, s-a desfășurat pe timpul nopții prin determinarea ținutelor din raion, raportarea lor la nava comandant și patrularea în zonă. Spre dimineață activitățile din timpul nopții s-au materializat în surprinderea navei Imbat care încerca spargerea embargoul, însoțită de o navă de la garda de coastă, rapidă și foarte insistentă, care nu a făcut nimic altceva decât să își protejeze nava pe care o avea în însoțire, trecând la doar câțiva metri prin fața navei românești. Dar cu toate acestea corveta *Amiral Petre Bărbuneanu* cu sprijinul fregatei *Fatih*, a reușit să stabilizeze situația. Încordarea, tensiunea amestecate cu oboseala acumulată în cele două zile și două nopți de exerciții continue pe mare, peste toate menținerea permanentă a unui flux de comunicații, aceasta a fost, în linii mari, atmosfera pe corveta *Amiral Petre Bărbuneanu*.

Schimburi de personal

La bordul corevetei noastre a fost ambarcat, într-un schimb de experiență, un maestru de pe fregata turcească *Fatih*

pentru a se familiariza cu metodele și procedeele de lucru de la bordul corvetei, precum și pentru a observa anumite aspecte legate de aplicarea standardelor de interoperabilitate. Și pentru că vorbim de un schimb de experiență și corveta *Amiral Petre Bărbuneanu* a avut un reprezentant, care pe toată perioada desfășurării exercițiilor pe mare s-a aflat la bordul fregatei turcești *Fatih*. Maistrul militar clasa a V-a Silviu Colibă: „*Mi s-a părut o experiență destul de interesantă și foarte benefică în cariera mea de a aborda unele misiuni sau unele exerciții care se desfășoară. Nu sunt mari diferențe între noi și partenerii turci, avem aceleași principii, aceleași obiective de atins, doar tehnica diferă foarte mult. Având în vedere tehnica performantă pe care o au fregatele turcești, fiind și mai noi, le dă un plus față de noi în ceea ce desfășoară ei pe timpul exercițiilor. Modul de abordare este similar, oamenii sunt foarte instruiți ca și la noi, diferențele sunt doar de tehnică. Dacă am fi avut puțin mai multă tehnică puteam fi, să spunem, egalul lor, poate puțin mai sus, având în vedere dorința noastră de a îndeplini cu succes toate misiunile și exercițiile desfășurate pe mare.*”

Escală la Istanbul

Intrarea în strâmtoarea Bosfor, traversarea ei și ancorarea în dreptul palatului Dolma Bahce din Istanbul, urmate de activități protocolare, vizite și recepția de la Clubul Ofițerilor, la invitația comandantului zonei Mării Negre de nord, contraamiralul de flotilă Serdar Akinsel, au reprezentat ultima fază a exercițiului. Și dacă turul orașului Eregli nu a impresionat prin diversitatea și importanța obiectivelor, în Istanbul, lucrurile s-au schimbat. Muzeul Marinei, Palatele Dolmabahce și Topkapı, biserica Sf. Sofia și Moscheea Imperială Sultanahmet, cunoscută mai bine sub denumirea de Moscheea Albastră, au reprezentat doar câteva din obiectivele vizitate de echipajul navei. În ultima zi a escalai în Istanbul, la bordul navei comandant *Fatih* a avut loc și bilanțul exercițiului BLACKSEA PARTNERSHIP 08, analizându-se modul de organizare și desfășurare a acestuia. Bilanțul a fost scurt, concis și la obiect. S-a prezentat desfășurarea întregii activități pe mare, punctându-se pe fiecare serial în parte ceea ce a fost realizat prin antrenament, insistându-se mai mult pe exercițiul de

Vizita la Comandamentul Zonei de sud a Mării Negre, unde căpitan-comandorul Marian Rusu (stânga), comandorul dr. Ștefan Georgescu și căpitan-comandorul Iosif Bencze au fost primiți de contraamiralul de flotilă Turker Erturk.

luptă împotriva submarinului. Și pentru că în paralel cu participarea navelor la acest exercițiu, au fost prezenți și observatori din toate statele riverane Mării Negre, am stat de vorbă cu comandorul dr. Ștefan Georgescu, șeful de stat major al Flotei, aflat la bord, în calitate de observator al Forțelor Navale Române la BLACKSEA PARTNERSHIP 08: „*În cadrul bilanțului s-a remarcat creșterea nivelului de interoperabilitate, posibilitatea ca navele țărilor riverane Mării Negre să poată să lucreze împreună, existența posibilităților de comunicare și existența unui standard comun de pregătire, standard ce facilitează desfășurarea unor astfel de exerciții. S-a observat o creștere a capacității navelor statelor riverane Mării Negre de a acționa în comun și s-a subliniat existența unui bagaj de cunoștințe comun, care poate să fie folosit cu succes în cadrul diferitelor activități desfășurate. De asemenea, partenerul turc a evidențiat acuratețea comunicațiilor desfășurate pe timpul acestui exercițiu și precizia tragerilor executate de către corveta 260.*”

De asemenea, a subliniat modalitatea corectă de rezolvare a situațiilor tactice pe care corveta românească le-a primit pe timpul desfășurării exercițiului de luptă antisubmarin. În sfârșitul exercițiului, partenerul turc a subliniat că din punctul de vedere al calificativelor, nu poate exista decât unul singur, acela de excelent.”

Pentru echipajul corvetei *Amiral Petre Bărbuneanu* participarea la exercițiul BLACKSEA PARTNERSHIP a fost foarte utilă, întrucât modul de operare la o asemenea anvergură e mai puțin probabil să poată fi realizat în cadrul unui exercițiu de antrenament pe mare, pe care de regulă, navele îl desfășoară în apele teritoriale, poate și datorită forțelor implicate și nu în ultimul rând a prezenței, de această dată, a submarinului turcesc. Căpitan-comandorul Marian Rusu, comandantul corvetei *Amiral Petre Bărbuneanu*: „*Consider că nava și echipajul și-au îndeplinit misiunea pe care au primit-o. Iar din aprecierile pe care le-au făcut atât partenerii turci, cât și observatorii care au participat pe toată desfășurarea exercițiului la bordul navelor urmărind*

Echipajul corvetei *Amiral Petre Bărbuneanu* în timpul desfășurării exercițiului de respingere a unui atac executat de ambarcațiuni rapide și ușoare asupra întregii Grupări.

evoluția activităților, echipajul românesc și nava românească au acționat foarte bine, au îndeplinit cu succes toate misiunile primite și a fost un bun prilej pentru echipaj să se antreneze.”

Pentru semnatarea acestor rânduri? A fost o experiență inedită, o experiență de viață cu bune și rele, fiind de altfel și prima participare la o misiune internațională. Folosind un limbaj plastic pot spune că am spart ghinionul ieșirilor pe mare, în care marea ne-a pus în dificultate, încercând să ne surprindă reacțiile la fiecare schimbare de scenariu. Și spun acest lucru pentru că pe tot parcursul ieșirilor pe mare (exceptând prima noapte în drum spre portul Eregli) ne-am bucurat de o vreme deosebit de caldă, cu mare liniștită care ne-a făcut să uităm de mișcarea cu care ne obișnuiseră corvetele.

Pe 5 mai, la primele ore ale dimineții, nava se întorcea din misiune în portul militar Mangalia. Aici se încheia misiunea marinarilor de pe corveta *Amiral Petre Bărbuneanu*, la fel și filele noastre de călătorie pe mări și ținuturi străine. ■

On the Black Sea between Europe and Asia

Between April 25th and May 4th *Petre Barbureanu Admiral* corvette took part in the multinational exercise BLACKSEA PARTNERSHIP 08, in the south of the Black Sea international waters. The exercise, already a tradition of the Roamnian Navy, was organized by Turkey aiming at promotion of cooperation and interoperability between the naval forces of the participants, exercising the antiterrorist fight procedures against surface ships and defense procedures against surface ships, of the enemy aviation and submarines, as well as the execution of real artillery fires. Together with the Romanian corvette, Russia's Kasimov corvette, and the host country's frigates *Fatih* and *Gediz* also took part, the other riparian countries being represented only by officers as observers. Along her itinerary the *Amiral Petre Bărbuneanu* corvette touched only two ports: Eregli and Istanbul.

Sequence from the artillery firing carried out by *Admiral Petre Bărbuneanu* corvette with AK 726 artillery equipment.

Instrucție

Lansări reale de rachete

STARTUL a avut loc!

Foto: Adrian Rusu

Text și foto: cpt. ing. **Mihai EGOROV**

În perioada 26-30 mai în apele teritoriale naționale, s-a desfășurat exercițiul cu trupe și trageri reale VECTORUL 08, condus de Comandamentul Flotei. La exercițiu au fost angrenate importante forțe și mijloace, fiind implicate peste 20 de nave, trei instalații mobile de lansare, un elicopter din structura Grupului de Elicoptere al Forțelor Navale, precum și un elicopter și un avion MIG-21 Lancer, aparținând Forțelor Aeriene Române.

Miercuri, 28 mai, în cadrul exercițiului VECTORUL 08 au avut loc lansări de rachete navale. Cu acest prilej, nava purtătoare de rachete Pescărușul și o instalație mobilă de lansare de la litoral, aparținând Divizionului 150 Rachete Navale, au lansat câte o rachetă anti-navă tip P-21, asupra a două ținte ancorate. Ambele rachete și-au atins țintele. Cam asta ar fi pe scurt povestea rachetiștilor navali din Mangalia, cei care cam în aceeași perioadă a fiecărui an devin protagoniștii știrilor de televiziune. Pentru că ne place sau nu, lansarea de rachetă este poate cea mai spectaculoasă misiune de foc executată în cadrul Forțelor Navale.

Chiar dacă partea vizibilă a acestei misiuni durează în general câteva minute, de la comanda start, până la impactul rachetei cu ținta, pregătirea unei lansări de

rachete este minuțioasă angrenând forțe și mijloace din diferite structuri.

Am urmărit și noi filmul ultimei zile pregătitoare lansării de rachete, ultima din cele aproximativ 45 de zile, cât durează de fapt această pregătire.

Marti 27 mai, ne-am aflat alături de rachetiști atât în Portul Militar Mangalia cât și în poligonul de la Capul Midia. La Mangalia, racheta a fost pregătită pentru lansare de către personalul Secției de pregătire și verificare rachete aparținând Bazei Navale. S-a încărcat cu carburant și oxidant, timp în care nava purtătoare de rachete Pescărușul, execută manevra de apropiere cu bordul la cheu, pentru ambarcare. La comanda navei, locotenent-comandorul Laurențiu Bucur, aflat în fața primei lansări de rachete în această calitate.

Odată cu montarea motorului de start, racheta a fost pregătită pentru a fi introdusă în instalația de lansare a navei. În acest timp, vedetele torpiloare din Divizionul 50 corvete, cele care apoi au asigurat raionul de lansare își executau manevrele de ieșire pe mare. Celelalte nave implicate se aflau deja pe mare în dispozitivul conceput pentru executarea în siguranță a lansării. Odată încheiate operațiunile de ambarcare a rachetei, s-a trecut la verificarea funcționării acesteia. Aparatura de la bordul navei a funcționat corect, făcându-i pe cei implicați în lansarea de rachetă, dar și pe ceilalți membri ai echipajului să aștepte optimiști să-și îndeplinească misiunea.

Operații similare de pregătire s-au desfășurat la aceeași oră și în poligonul de la Capul Midia. Aici, racheta care s-a ambarcat pe instalația mobilă de lansare

a fost pregătită, verificată și ambarcată de personalul Secției de Rachete Navale din cadrul divizionului. Instalația mobilă de lansare a rachetelor pregătită să lanseze a fost comandată de locotenentul Valeriu Cuprian.

A doua zi, ne-am deplasat în poligonul de la Capul Midia, acolo unde se aflau instalate cele trei instalații mobile de lansare, dar și punctele de comandă ale unității de la Mangalia și al Comandamentului Flotei. În acest an, am fost singurii reprezentanți ai presei în poligon, mass-media preluând apoi de la noi imaginile lansării. Și dacă echipajul lansator ne-ar fi semnalizat ca în anii anteriori, primirea comenzii start, am fi putut surprinde imagini mai bune. Briefingul de prezentare a misiunii, a fost scurt, concis, factorii de decizie din cadrul Statului Major General, Statului Major al Forțelor Navale și Comandamentului Flotei, prezenți în poligon, insistând pe adaptarea scenariului la realitățile acestor zile. Au participat ca asistență la lansarea de rachetă ofițerii-studenți de la Universitatea Națională de Apărare „Carol I” dar și studenți din anii 3, 4 și 5 ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, cei pe care-i vom întâlni poate, peste câțiva ani, la bordul navelor lansatoare sau a instalațiilor mobile de lansare.

La ora H, nava purtătoare de rachete Pescărușul a trimis racheta în țintă, în timp ce instalația mobilă de lansare începea căutarea ținte. Atmosfera la Capul Midia devenea cu fiecare minut mai fierbinte la asta contribuind nu numai soarele puternic din acea zi, ci și tensiunea premergătoare comenzii START. Odată descoperită, racheta a fost lansată, urmându-și impeturbabil drumul spre țintă. Căpitan-comandorul Victor Gîdiuță, locțiitorul comandantului Divizionului 150 Rachete Navale: „Misiunea de astăzi a fost una normală pentru acre ne-am pregătit mult timp cu simț de răspundere și am executat-o în condiții foarte bune. Racheta a lovit ținta, misiunea fost îndeplinită. Trei din cei cinci membri ai echipajului

lansator sunt noi, promoție 2005-2006. Echipajul este foarte tânăr dar a reușit să se pregătească astfel încât să nu avem emoții foarte mari. Emoții am avut dar nu atât de mari, cât ne așteptam. Și veștile de pe mare sunt bune, nava a lansat în condiții foarte bune și a lovit ținta. Este o misiune reușită pentru întreg divizionul, inclusiv de structurile logistice, de Punctul Tehnic care a pregătit racheta și de cei care au rămas în unitate și ne susțin moral.”

În poligonul de la Capul Midia, a fost prezent și șeful Statului Major General, amiralul dr. Gheorghe Marin. Acesta a discutat cu factorii de răspundere ai exercițiului, cu ofițerii-studenți și i-a felicitat personal pe toți participanții la misiunea de lansare a rachetei, evidențiind prestația echipajului navei și a instalației de la litoral, care, în ciuda tinereții acestora, a fost mulțumitoare.

Cu ambele rachete atingându-și ținta, misiunea de lansare a rachetei din acest an, misiunea de bază a Divizionului de Rachete

Navale din Mangalia a fost o reușită. Contraamiralul de flotilă Gheorghe Petria, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale: „Lansarea de astăzi este o reușită a activităților desfășurate timp de aproximativ un an de către structurile implicate. Rachetele au fost lansate la termen, au lovit țintele și le-au distrus. Scenariul exercițiului a corespuns cerințelor stabilite prin dispozițiunile de executare și calificare a lansărilor de rachete, personalul și-a dovedit performanțele acumulate în timp, iar comandanții de navă cât și al instalației mobile de lansare au executat în condițiile stabilite lansarea de rachete. Pentru toate activitățile desfășurate și pentru reușita acestei misiuni, felicit echipajele lansatoare dar și celelalte structuri care au contribuit la reușita acestei lansări, structurile luptătoare dar și structurile logistice. Nu în ultimul rând aduc mulțumiri celorlalte categorii de forțe, și MIRA care ne-au sprijinit în executarea în bune condiții a lansării.” ■

Ambarcarea rachetei la bordul NPR Pescărușul

Real rocket launchings

The START has taken place!

Between 26-30 May there was an exercise in the national territorial waters with VECTOR 08 real troops and fires, under the command of the Fleet Commandment. The exercise gathered important forces and aids, more than 20 ships being implied, and three mobile launching installations, as well as a helicopter and a MIG-21, belonging to the Romanian Naval Forces Helicopter Group. Wednesday May 28th during the VECTOR 08 exercise naval rockets were launched. With this occasion the rocket carrier Pescarusul and a mobile coast launching installation, belonging to the Naval Rockets Division 150 launched one anti-ship rocket each of the type P-21 towards two anchored targets. Both rockets were successfully launched, so that this year's launching mission, the Naval Rockets Division's in Mangalia basic mission was a success.

Restabilirea păcii în zona de conflict

DIMINEAȚĂ SENINĂ pentru infanteriștii marini

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

Aproximativ 60 de militari din cadrul Batalionului 307 Infanterie Marină au participat, în perioada 2-6 iunie, la exercițiul de antrenament cu trupe în teren DIMINEAȚĂ SENINĂ 08 cu tema „Batalionul Infanterie Marină în executarea operațiilor de menținere a păcii într-o zonă de conflicte interetnice și interconfesionale”, desfășurat în poligonul de instrucție de la Babadag.

Pe fondul instabilității mondiale, economice, politice, sociale și militare generată de o acută criză energetică și ecologică (inundații, diminuarea drastică a rezervelor alimentare și a resurselor de petrol și gaze naturale) manifestată la nivel global în cele două state, roșu și negru, dintr-o peninsulă, s-a ajuns la dispute și disensiuni de natură etnică și religioasă. Batalionul Infanterie Marină s-a deplasat într-o zonă de conflicte interetnice pentru a restabili pacea și a asigura căile de acces între localități pentru transportarea în siguranță a refugiaților și ajutoarelor umanitare. Infanteriștii marini au acționat în vederea dislocării populației băștinașe din zona de conflict într-un punct de evacuare refugiați. Chiar dacă scenariul a fost unul fictiv acțiunile din zonă nu au fost departe de realitatea vieții internaționale.

Exercițiul a început în forță. Locația: pantele de est ale Dealului 6 Martie. Pe drumul forestier care ducea spre centrul de evacuare a necombatantilor, convoiul format din transportoarele amfibii ale Companiei aslat pe TAB și camioanele Companiei desant amfibiu care transportau

persoanele evacuate din zona de conflict, a întâlnit un obiect ce indica a fi un dispozitiv exploziv improvizat. La oprirea convoiului, inamicul a deschis focul, dar a fost respins și neutralizat, grupa EOD acționând pentru ridicarea și distrugerea dispozitivului exploziv improvizat.

Coloana a înaintat spre punctul de control trafic instalat de Compania pază, securitate portuară, în vederea verificării personalul, tehnicii și materialelor transportate pentru a nu se crea incidente în zona centrului de evacuare refugiați. După verificarea sumară a autovehiculelor și persoanelor s-a trecut la deplasarea spre tabără. În timp ce refugiații erau debarcați și dirijați spre centrul de așteptare, o grupare paramilitară neidentificată, infiltrată în pădurea din apropiere, a deschis focul asupra necombatantilor și a forțelor de ordine ale taberei. În urma schimburilor de foc, infanteriștii marini, care au jucat rolul de forțe de menținere a păcii, au reușit să stabilizeze situația prin anihilarea inamicului.

În urma momentului creat, soluționat prin neutralizarea elementelor paramilitare, refugiații trec prin filtrele unei percheziții făcută în detaliu și cu foarte mare atenție. Și când lucrurile păreau că reintră în normal, un pistol a fost descoperit în bagajele unui refugiat. Acesta a fost imediat imobilizat și dus la centrul de interogare, unde s-a descoperit că nu făcea parte din grupul de refugiați, fiind infiltrat cu scopul de a încerca să anihileze comanda taberei. Considerat a fi un element suspect, refugiatul a fost dus la centrul de detenție, unde urma să rămână până la clarificarea situației incerte în care se afla.

Acordarea îngrijirilor medicale refugiaților care acuzau dureri sau aveau fracturi, a fost o altă secvență care a completat scenariul exercițiului, o secvență rezolvată cu bine de medicul și asistentul batalionului. Cu toate acestea, incidentele s-au ținut lanț, liniștea în tabără fiind perturbată de revolta refugiaților. Fiind vorba de o comunitate de altă etnie nu s-a luat în considerare faptul că alimentația ține exclusiv de religie. Astfel, mâncarea bazată pe carne de vită și porc, alimente pe care religia nu le permite să le consume, nu a reprezentat decât o ofensă pentru refugiați. Răzvrățiții care protestau din cauza calității mâncării, nu au avut însă, câștig de cauză, fiind imediat liniștiți de subunitatea de intervenție, asigurată de plutonul misiuni speciale al Companiei Pază și Securitate.

Locotenent-colonelul Ion Bucur, comandantul Batalionului Infanterie Marină: „Așa cum ziua bună se cunoaște de dimineață și infanteristul marin se cunoaște de la prima tabără. Suntem în al patrulea-lea an, aș putea să spun, cu un exercițiu Peace Support Operation. Anul acesta am participat cu trupe în teren, cu efective oarecum reduse, nu cu întreg batalionul, datorită activităților pe care le desfășurăm, cu un detașament în Kosovo și cu un alt detașament, ROFND XVII, în curs de pregătire pentru schimbarea celor din Kosovo, în luna august. În teren am participat cu oameni care abia au ieșit din Centrul de Instrucție al Forțelor Navale de la Mangalia. Jumătate dintre ei sunt la prima lor ieșire în teren, la primul contact cu țăntarii, cu vântul, cu frigul, cu soarele, cu toate necazurile, coroborate în final cu bucuria lucrului împlinit și executat, consider eu, cu brio. Au participat

PEACEFUL MORNING for the Romanian Marine Infantry

Approximately 60 military people from the 307 Marine Infantry Battalion took part between 2-6 June in the Peaceful morning 08 training exercise with troops on the field, with the title „The Marine Infantry Battalion to fulfill the peace keeping operations in an era with interethnic and interconfessional conflicts” carried out on the March 6th instruction rifle range. Even if the scenario was an imaginary one, the actions in the area weren't too different from the reality of the international life. The exercise which is carried out annually by the military of the Marine Infantry Battalion checked out the military sent to the field concerning the way they accomplished the save and rescue operations, the actions to destroy some paramilitary elements, organizing a check-up centre to evacuate the non combatant personnel, defending some strategic objectives, as well as the firing sessions with the infantry weapons. Imposing, keeping and reestablishing the peace and missions for which the marines have prepared themselves thoroughly for the moment when they would take part in peace missions in the operation areas.

la doar două antrenamente pentru exercițiul final și au reușit să încununeze cu succes această activitate. Dacă în anii anteriori aveam efective triple față de acest an, aveam și mai puțină experiență. Experiența ofițerilor și subofițerilor care au fost implicați în exercițiu și-a spus cuvântul de această dată. Chiar dacă soldații și gradații voluntari au fost fără experiență, experiența cadrelor a avut un efect major în tot acest exercițiu. Dacă în anii anteriori munceam o săptămână pentru punerea pe picioare a tuturor materialelor, corturi, toată logistica acestui exercițiu, în acest an am reușit numai în două zile să pregătim exercițiul care a avut loc, practic, în câteva ore în teren.”

Exercițiul, desfășurat anual de militarii Batalionului Infanterie Marină, a urmărit verificarea militarilor dislocați în teren asupra modului de îndeplinire a acțiunilor de căutare și salvare, de nimicire a unor elemente paramilitare, organizarea unui centru de control a evacuării personalului necombatant, apărarea unor obiective strategice, precum și tragerile cu armamentul de infanterie. Căpitanul Gabriel Ignat, locțiitorul șefului operațiilor și instrucției: „Noi ca forță am fost solicitați în teatrul de operații Kosovo, pentru menținerea și restabilirea ordinii și păcii, iar procedurile pe care le învățăm aici sunt proceduri asimilate de la partenerii noștri din Alianța Nord-Atlantică.

Sunt foarte mulțumit de toți participanții la exercițiu, pentru că au depus tot efortul ca lucrurile să iasă foarte bine, nu numai pentru dumneavoastră sau pentru noi cei care i-am coordonat și verificat, ci pentru că au înțeles, că trebuie să-și însușească toate metodele și toți termenii folosiți într-un astfel de exercițiu, pentru a-i ajuta mai departe în pregătirea lor profesională și, de nu, în teatrele sau misiunile internaționale la care vor participa.” Impunerea, menținerea și restabilirea păcii sunt misiunile pentru care infanteriștii marini se pregătesc intens pentru momentul când vor fi solicitați să își aducă contribuția la misiuni în sprijinul păcii în teatrele de operații. ■

În urma revoltei refugiaților, unul dintre protestatari a fost imediat imobilizat de subunitatea de intervenție.

Antrenamente continue
la Mihail Kogălniceanu

Zbor de noapte

Text și foto: cpt. ing. **Mihai EGOROV**

Departe de ochii „indiscreți” ai curioșilor, poate mai discreți decât ar trebui, piloții marinei își continuă antrenamentele de zbor la baza Mihail Kogălniceanu. Pentru toți cei opt piloți marinari, ca de altfel, pentru tot personalul Grupului de Elicoptere al Forțelor Navale, programul de pregătire este dens, cu multe ore de zbor de executat, cu multe cunoștințe de asimilat. Nimeni însă nu se plânge de dificultatea programului sau de greutățile sarcinilor pe care trebuie să le îndeplinească în afara delor de pregătire a zborului. Dintre cei opt, doi au terminat deja modulul de bază pe elicopterul Puma naval, trecând la pregătirea ca piloți operaționali. Ce înseamnă acest lucru? Comandorul Tudorel Duță, locțiitorul șefului de stat major al Flotei pentru aviație: „Am depășit o etapă, instrucția de bază cu doi din cei opt piloți, practic ei sunt în curs de a obține primele calificări operaționale și se instruiesc ca să folosească la bord toate sistemele de navigație și de senzori astfel încât misiunile viitoare să poată fi îndeplinite în condiții foarte bune. Este o etapă nouă pe care o abordăm metodic și fără să facem rabat de la calitate și siguranța zborului.” Locotenentul Bogdan Curcă, unul din cei doi piloți (al doilea este locotenentul Ionuț Ursescu) care au trecut acum la pregătirea ca pilot operațional: „În primul rând am

trecut de la calitatea de pilot necalificat la cea de pilot calificat și acest lucru înseamnă foarte mult pentru cariera mea și acelorlași colegi urmând ca și ceilalți șase colegi să intre în maxim două luni în acest program. Mă simt mândru, dar asta înseamnă mult mai multă muncă, o pregătire minuțioasă, un real rol în echipaj pe funcția de copilot.”

I-am vizitat și noi într-una din zilele în care aveau planificate atât zboruri de zi, cât și de noapte, marți 3 iunie. O zi de zbor, începută undeva spre ora 14 cu briefingul de pregătire a misiunilor. Nimic nu a fost lăsat la întâmplare: prognoza meteo, cisterna cu combustibil, eventualele probleme de sănătate ale personalului implicat în programul de zbor sau problemele tehnice ale elicopterului, toți acești factori au fost discutați, toate aspectele au fost analizate pentru a nu apărea surprize. Dar poate pentru un „nespecialist” în aviație, cel mai important moment din timpul briefingului a fost din nou, cel legat de analiza misiunilor pe care piloții le au de executat. Dialogul constructiv între piloți și instructori, a reușit să tempereze elanul tineresc al primilor, să-i facă să conștientizeze importanța exercițiilor pe care urmau să le execute la bordul elicopterului.

Piloții sunt motivați pentru ceea ce fac, lucru confirmat și de comandorul Tudorel Duță: „Sunt extrem de motivați și faptul că ritmul instrucției este destul de mare îi

motivează și mai mult, pentru că ei observă progres de la o zi la alta, realizează că ce li se întâmplă nu este nici pe departe, o situație care se va prelungi foarte mult și că în curând vom putea apela la ei ca la niște luptători aerieni și navali adevărați.”

Odată cu terminarea pregătirii, elicopterul a fost adus pe pistă, unde au avut loc ultimele verificări, alimentarea cu combustibil și inevitabil, semnarea fișei de protecția muncii înainte de zbor. De la începutul programului elicoptere navale i-am urmărit pe piloții marinari în toate etapele de pregătire, atât la Boboc, la Otopeni sau la Baza Mihail Kogălniceanu.

Familiarizați cu elicopterul Puma Naval, ne-am urcat și noi în pasărea de oțel a Forțelor Navale cu numărul 141, așteptând să-i vedem la lucru pe piloți. Aparatul a decolat lin, îndreptându-se spre nordul Dobrogei. Pe scaunul pe care de regulă se află instructorul îl aveam pe locotenentul Bogdan Curcă. Instructorul i-a schimbat de câteva ori misiunea în zbor pentru ca pilotul marinar să poată acționa în orice situație și să indice după aparate și hartă, întotdeauna traiectul corect. Traiectul de zbor ales, ne-a purtat deasupra localităților din județul Tulcea, deasupra lacului Razelm tangentând tărâmul de vis al Deltei Dunării. Fascinați de priveliștea zonei lagunare, de discuțiile scurte dintre pilot și instructor, am lăsat în urmă luciul de apă, localitățile din Dobrogea aflate pe traiectul de zbor și

Locotenentul Bogdan Curcă, îndeplinind funcția de copilot pe timpul unui zbor de antrenament.

am revenit la Baza Mihail Kogălniceanu, conduși de măiestria pilotului, ajutat de indicațiile tânărului copilot. Trecuseră deja cele 90 de minute alocate zborului. „Misiunea de astăzi a fost o misiune de navigație, pe simplă comandă, pe funcție de copilot. Misiunea s-a numit folosirea sistemului integrat de navigație, în care am furnizat pilotului toate informațiile necesare pentru a efectua un traiect de navigație corect, în deplină securitate de navigație”, ne-a declarat locotenentul Bogdan Curcă.

Ziua începea să se îngâne cu noaptea, dar pe pista de la Mihail Kogălniceanu nu era timp decât pentru realimentarea elicopterului și schimbarea pilotului, la manșă trecând locotenentul Iulian Rotaru, avându-l ca instructor tot pe comandorul Tudorel Duță. De această dată, avea de executat tururi de pistă, cu rezolvarea unor cazuri speciale. Și dacă misiunea nu se anunța foarte dificilă, acomodarea cu lumina indicatoarelor de bord, cu întunericul nopții și pista de aterizare de pe Mihail Kogălniceanu erau factori importanți pentru

siguranța misiunii. N-am numărat de câte ori am înconjurat zona aeroportului, urmărindu-i atât pe piloți, dar și scăderea accentuată a diafragmei camerei video, cauzată de intrarea tot mai pronunțată în noapte. Am coborât înainte de schimbarea piloților, noaptea încheindu-ne cumva misiunea la Kogălniceanu. Misiunile piloților însă au continuat și în acea seară, la fel ca și în zilele următoare, pentru că numărul de ore de zbor alocat fiecăruia este mare, programul de pregătire trebuie respectat și timp liber pare să nu existe prea mult. Ziua Marinei se apropie cu pași repezi iar ambiția piloților este ca ambele să participe la festivitățile organizate de Ziua Marinei, iar în echipaje să se afle și piloți marinari. „Avem două elicoptere în serviciu, sperăm să le folosim pe amândouă la Ziua Marinei; dorim să ne sosească în acest an și cel de-al treilea elicopter, să putem să ne îndeplinim toate obiectivele de instrucție și în curând să începem să executăm și misiuni în folosul navelor și a Forțelor Navale în general. Ne dorim foarte mult acest lucru și dorim ca aceste elicoptere să continue programul de

Locotenentul Iulian Rotaru, pregătindu-se pentru zbor. În plan secund Mml Cornelii Sandu

echipare cu senzori și arme astfel încât să poată îndeplini cu adevărat toate misiunile pentru care au fost comandate și fabricate”, ne-a declarat comandorul Tudorel Duță.

La data realizării reportajului, piloții aveau deja în medie 30 de ore de zbor, executate de la începutul anului. Chiar dacă nu sunt planificați să ajungă la același nivel de pregătire la sfârșitul anului, fiecare este dornic să demonstreze că este bun, că știe procedurile, că-și poate executa misiunile de zbor în siguranță și că poate face pasul spre pregătirea ca pilot operațional. Profesia de pilot este obositoare, este epuizantă chiar uneori, dar pasiunea pentru zbor îi face pe temerarii Grupului de Elicoptere să meargă de fiecare dată mai departe. Mai au pași de făcut pentru a se desăvârși ca piloți, mecanici de bord sau de întreținere pe elicopterele marinei, dar în ciuda tuturor dificultăților pe care le întâmpină își doresc să demonstreze că poate nu peste mult timp, vor putea să utilizeze acești vectori ai fregatelor la capacitățile și misiunile pentru care au fost concepute. ■

Night flight

Maybe more discreet than they should be, the Navy pilots continue their training sessions at Mihail Kogălniceanu base. For all the 8 Navy pilots, as well as for the entire personnel from the Navy forces helicopter group the training program is compact with a lot of flying sessions to execute and a lot of knowledge to learn. Out of the 8 pilots, 2 have already attended the basis training session on board the Navy Puma helicopter continuing their training as operational pilots. When the reportage was issued, the pilots already had 30 hours of flying which had been carried out at the beginning of the year. Even if they aren't planned to reach this training level at the end of the year, each of them is willing to show their abilities and the knowledge of procedures, to safely execute the flying missions and that he can continue with training as an operational pilot. The plot profession is tiring, even exhausting sometimes, but the passion for flying makes these Helicopter Group of people to gladly continue their work. They still have to fulfill some stages to become excellent pilots, maintenance mechanics on the Navy helicopters but in spite of all the difficulties they encounter, they want to demonstrate that maybe not after a long time, they will be able to use these frigates capacities for the missions they have been built.

Sequence from the flight training briefing.

„Piloții marinari au o motivație care câteodată mă pune pe gânduri”

Interviu cu domnul locotenent-comandor Alexandru Ionescu, comandantul Grupului de Elicoptere al Forțelor Navale

Căpitan. ing. Mihai EGOROV

- Domnule locotenent-comandor, cum decurge pregătirea piloților marinari?

- Chiar dacă în ultima perioadă am fost implicați în multe activități conexe, totuși am reușit să ținem pasul cu nivelul de pregătire pe care ni l-am propus. Avem deja doi piloți care au terminat cursul de trecere pe elicopterul IAR 330 Puma Naval și în momentul de față fac primii pași pe calea pregătirii operaționale tactice avansate și pregătirii operaționale ca și copiloți operaționali. Deci ne realizăm obiectivele propuse pentru acest an.

- Ce înseamnă concret, acest modul de pregătire operațională?

- Practic este momentul în care piloții de elicoptere navale iau contact direct cu misiunile pe care le vor executa în calitate de piloți operaționali, este vorba de misiunile de cercetare, transport personal și toată gama de misiuni pe care le execută elicopterul Puma Naval. De asemenea iau contact cu zborul deasupra mării și încep să facă din acest zbor adevărata lor meserie.

- Câte ore de zbor au în medie piloții?

- Până acum, de la începutul anului piloții au o medie de 30-32 ore, care este totuși mică față de cât ne-am propus pentru momentul actual. Aceasta este o medie, pentru că există variații între nivelul de pregătire ei nefiind planificați să ajungă la sfârșitul anului la același nivel de pregătire. Ca o maximă avem și piloți care au făcut și 36 de ore dar și alții care au doar 24 de ore de zbor; nu este puțin, dar nu este nici nivelul de pregătire pe care ni l-am propus.

- Reușiți să respectați ritmul de pregătire impus?

- Se respectă dar cu eforturi foarte mari din partea întregului personal. Detașarea noastră pe Mihail Kogălniceanu începe să-și piardă din sens. Deja ritmul nostru de pregătire este foarte alert. Pe locația Mihail Kogălniceanu se desfășoară o serie de activități care împietăzesc cumva activitatea Grupului de Elicoptere și așteptăm cu nerăbdare mutarea noastră în cazarma de bază de la Tuzla.

- Al doilea elicopter se descurcă la fel de bine ca primul?

- Da, nu există deosebiri, din contră, aș putea spune că cel de-al doilea elicopter este ceva mai reușit – probabil că experiența acumulată pe timpul construcției primului și-a spus cuvântul – și sperăm ca cel de-al treilea să fie cel puțin la fel de bun ca și cel de-al doilea.

- Chiar dacă piloții au un program foarte dificil, sunteți mulțumit de evoluția lor?

Foto: Grupul de Elicoptere

- Așa cum v-am mai spus în repetate rânduri, dar asta ar fi bine să rămână un secret numai între noi, sunt extrem de mulțumit de modul în care piloții marinari, piloții proveniți din Forțele Navale își îndeplinesc îndatoririle și cum se pregătesc. Au o motivație care câteodată chiar mă pune pe gânduri. Muncesc extraordinar de mult și fac față cu succes sarcinilor care le stau în față.

- Vom vedea piloți marinari în echipajele participante la Ziua Marinei?

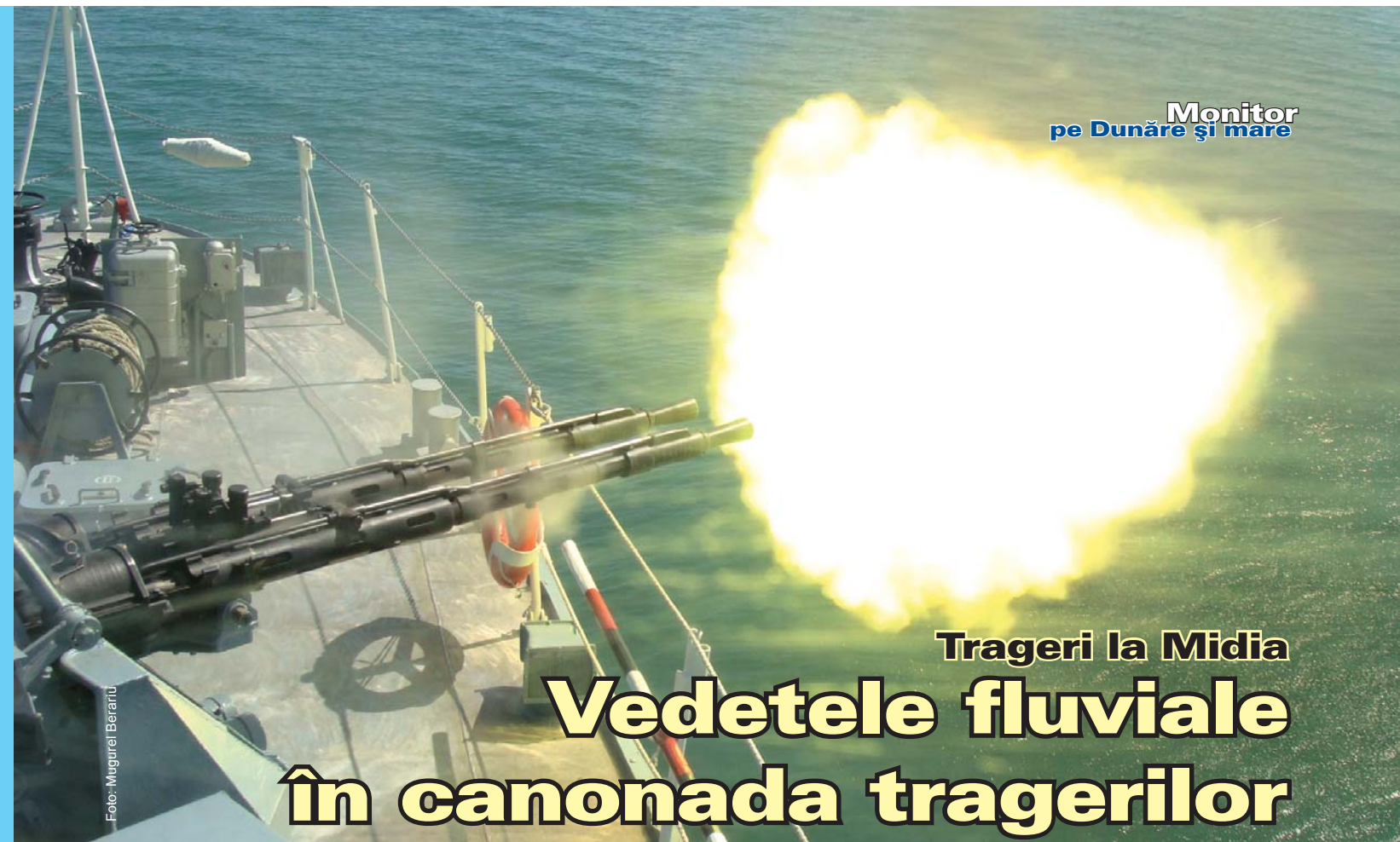
- Acesta este unul din obiectivele noastre, pe plan secund, foarte important pentru moralul întregului grup de elicoptere. Este speranța noastră ca în echipajele care vor evolua de Ziua Marinei să fie obligatoriu și piloți marinari.

- Vor mai participa piloții la exercițiile internaționale pe care le execută în special fregatele?

- Bineînțeles că vor participa. Exercițiile internaționale constituie o parte importantă a pregătirii lor, chiar dacă nu sunt implicați direct în activități de zbor, inclusiv însușirea procedurilor operaționale care sunt caracteristice statelor membre NATO este o componentă importantă a pregătirii. Este obligatoriu în opinia mea ca piloții marinari să participe la toate exercițiile în care sunt implicate Forțele Navale și au o componentă aeriană.

- Ce vă doriți de la personalul din subordine în acest an?

- Este o întrebare capcană. În primul rând să fim cu toții sănătoși, să ne putem realiza toate misiunile propuse, mi-aș dori mai multă forță de muncă și mă refer strict la mai mulți oameni în cadrul Grupului de Elicoptere și poate mi-aș dori puțin mai mult timp consacrat altor activități decât cele de serviciu, pentru tot personalul din subordine. ■

Monitor
pe Dunăre și mare

Trageri la Midia Vedetele fluviale în canonada tragerilor

Cpt. ing. Mihai EGOROV

Pentru al doilea an consecutiv, navele Divizionului 88 Vedete Fluviale de la Tulcea și Brăila au executat tragerile de artilerie cu calibre mai mari de 14,5 mm, în poligonul de la Midia.

Și dacă anul trecut la tragerile executate în luna septembrie, vremea a fost capricioasă, amânându-le de câteva ori, vedetiștilor ieșirile pe mare pentru desfășurarea misiunilor, în acest an, vremea le-a fost aliat, marea gradul I făcând posibilă executarea tuturor ședințelor de tragere în condiții bune și în siguranță. Pentru vedetele fluviale aparținând celor două secții, de la Brăila și Tulcea, tragerile de la mare au fost continuarea celor executate pe Dunăre, în luna aprilie, în poligonul temporar de la Peceneaga.

În poligonul de la Midia, navele au început tragerile, sâmbătă 24 mai, de la primele ore ale dimineții. Având experiența anului trecut, navele ieșeau câte două, executau ședințele de tragere, atât cu nava izolată, cât și cu grupul de nave și pe măsură ce le terminau, reveneau în port.

„Având în vedere că misiunile au început încă din martie din poligonul de la Peceneaga, unde am executat o primă parte de misiuni. Am continuat datorită calibrelor mari cu celelalte misiuni pe care le-am avut de executat, plus tragerile antiaeriene. Având în vedere experiența anului trecut, am susținut aceste trageri mai rapid – nemaiaivând emoțiile anului

trecut – am venit și am executat tragerile în condiții foarte bune într-un timp scurt. Având în vedere că am avut și două misiuni pe care nu le-am executat până acum, tragerile cu racheta Strella și un dragaj prin bombardament, consider că aceste trageri au fost un succes pentru instruirea echipajelor navelor care au participat cu responsabilitate la aceste misiuni”, ne-a declarat locotenent-comandorul Sorin Brânzoi, comandantul Secției a II-a Vedete Fluviale de la Tulcea.

Misiunile de tragere au început cu executarea unor lovituri asupra unei ținte navale. Au urmat, tragerile executate cu grupul de nave și tragerile asupra țintelor aeriene. „Vedeta fluvială 157 a executat următoarele misiuni de tragere, tragere cu tunul calibru 30 mm și tragere cu mitraliera de 14,5 mm. Ca o premieră pentru navă s-au executat și trageri cu rachetele antiaeriene Strella. Misiunile au fost un succes iar moralul echipajului este ridicat deoarece am avut parte de o vreme bună și ne-am îndeplinit misiunile cu succes”, ne-a precizat căpitanul Mugurel Berariu, comandantul vedetei fluviale 157.

Echipajele au fost aceleași de anul trecut, astfel că experiența unei trageri la mare și-a spus cuvântul. Locotenent-comandorul Sorin Brânzoi, „Nu am avut, sunt aceleași echipaje care au participat și anul trecut, sunt familiarizate cu aceste misiuni, de asta și timpul a fost redus foarte mult pentru că au știut ce au avut de făcut.”

Chiar dacă departe de Dunăre, locul în care sunt obișnuiți să acționeze, vedetele fluviale au executat și o misiune specifică

lor, dragajul prin bombardament. Pregătirea bombelor a fost foarte minuțioasă, pentru ca bombele să acționeze la adâncimea și la timpul dorit. Misiunea cea mai spectaculoasă din acea zi avea să fie însă lansarea de rachete Strella, o misiune executată în premieră pentru acest divizion. Cum s-au descurcat servanții? „În acest an am avut în premieră nu numai tragerile cu Strella dar și un exercițiu de dragaj, care a însemnat un dragaj prin bombardament asupra unui câmp de mine, o misiune pe care am îndeplinit-o foarte bine. Nu putem uita nici de Strella care s-a derulat foarte bine și datorită faptului că acești militari care au executat această ședință au executat două antrenamente la Centrul de la Mangalia și un antrenament în poligonul Midia”, ne-a declarat comandorul Tudor Grigorovici, comandantul Divizionului 88 Vedete Fluviale.

Executate pentru al doilea an consecutiv, pe mare, în raionul Midia, ședințele de tragere ale vedetelor fluviale, cu calibre mari, s-au desfășurat în condiții bune. Comandorul Tudor Grigorovici: „Anul acesta am avut parte de condiții meteo bune decât în anul anterior, am avut și experiența anului trecut și am reușit să ne mobilizăm, să ne organizăm foarte bine în așa fel încât în timp optim am reușit să ne rulăm navele în poligonul de la Midia, să executăm toate tragerile aflate în plan. Misiunile au fost trageri asupra unei ținte navale cu tunul de 30 mm și trageri antiaeriene cu nava în mișcare și în formație. Calificativul acordat este foarte bun, fără nicio reținere, a fost o misiune îndeplinită cu succes.” ■

DUNĂREA ȘI DONARIS 08

Text și foto: cpt. ing. **Mihai EGOROV**

În perioada 24-27 iunie Divizioanele 67 Nave Purtătoare de Artilerie și 88 Vedete Fluviale, alături de nave aparținând Secțiilor 325 și 329 Logistică Tulcea și Brăila au desfășurat exercițiile de antrenament pe fluviu DUNĂREA 08 al Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie, respectiv DONARIS 08 al Divizionului 88 Vedete Fluviale.

„Ne instruiam cum luptăm”

Ziua începea să-și intre în drepturi când am ajuns în dreptul localității tucene Peceneaga, pe brațul Măcin. Ne aștepta o zi plină de evenimente în care aveam să urmărim în desfășurare tot scenariul exercițiului Dunărea 08. Scenariul a fost adaptat realității, pentru că așa cum ne spunea căpitan-comandorul Valeriu Simionov, locțiitorul comandantului divizionului, „am trecut de la misiunile principale de sprijin, la cele care se pretează situației actuale, misiunile asimetrice. După cum ați observat evacuarea noncombatanților dintr-o zonă de conflict este o misiune foarte grea care implică cooperarea între mai multe forțe, terestre, navale și aeriene, acestea din urmă neparticipând la secvențele executate astăzi.”

După o scurtă ședință tehnică de informare a modului în care se vor executa secvențele, ne ocupăm locurile stabilite având alături conducerea unității. „Ne instruiam cum luptăm”, motto-ul comandorului Cristinel Uce, comandantul divizionului, începea să fie pus în practică. Și n-a trecut mult de la semnalul start, că lucrurile au început să miște în pădurea din nordul localității. Un grup de „refugiați” încercau să-și găsească adăpost în tabăra amenajată de militarii de la BIM. Primul moment – un refugiat găsit cu arme albe la el -, prima ripostă – a fost încătușat și dus în tabără. Dar cum elementele paramilitare nu puteau lipsi din scenariu, focurile de armă au izbucnit din pădure necesitând acțiunea grupe de intervenție, formată din SGV de la nave și BIM; în fața lor, în rol de inamic, „cercetașii” de la Brăila. Focuri de armă, strigăte ale răniților, intervenția echipei medicale, anihilarea

intrușilor, au fost câteva din momentele urmărite pe teren. Plutonierul Cătălin Ghiuzelea, comandant grupă cercetare BIM: „Astăzi am organizat o tabără de extragere noncombatanți într-un teritoriu ostil. Noi ne-am ocupat de percheziționarea, asistența medicală, securizarea zonei punctului de extragere. Pe timpul exercițiului s-au creat situații cu elemente ostile, situații diferite întâlnite din cauza noncombatanților, până la a fi atacați de elemente ostile din zonă. N-a fost un exercițiu dificil pentru noi, acesta fiind specificul acțiunilor pe care le desfășurăm.”

La comandă, vedetele blindate au acostat cu prova în mal, preluând noncombatanții, pentru a-i transporta în zone mai sigure. Și dacă vă gândiți deja că totul s-a terminat, nici pe departe. Monitoarele

Instantaneu din comanda de marș a monitorului Lascăr Catargiu. În prim plan căpitanul Ciprian Armașu.

aflate într-un dispozitiv de siguranță au fost atacate de navele rapide de suprafață, rezultând un duel asimetric, dar interesant pentru presă. În fiecare an, divizioanele de nave execută exerciții pe fluviu. Care au fost noutățile acestuia? Căpitan-comandorul Valeriu Simionov: „Avem două noutăți: prima ar fi acest exercițiu de evacuare a noncombatanților iar a doua noutate este un exercițiu în colaborare cu aviația, conducerea focului artileriei de la bordul monitorului folosind observatorul aerian.” Căpitanul Ciprian Armașu, ofițer secund monitorul Lascăr Catargiu (47): „Pe timpul marșului spre raionul de acțiune în zona Brațului Măcin, km 50-53, Peceneaga, monitorul 47 cu secția monitoare a respins atacul aviației inamice folosind muniție de manevră calibru 14,5 mm și grupele de Force Protection, cu armament calibru 7,62 mm.”

Trebuie să menționăm încă o dată deschiderea și sprijinul manifestate de comanda unității față de presa militară, pentru ca noi să putem prezenta cât mai corect exercițiul DUNĂREA 08. Atunci când fiecare va înțelege că e bine să „muncească bine” în funcția pe care o are, dar e și mai bine ca presa să vadă acest lucru și să-l spună și altora, imaginea Forțelor Navale va avea de câștigat. Pentru că presa de marină, multiplică de fapt, prin diferite canale de comunicare, aceste activități. Și nu trebuie decât să fie sprijinită, pe alocuri.

Explozii pe Dunăre

Am mai fi stat pe brațul Măcin, în mijlocul marinarilor de la Divizionul 67 NPA, dacă n-am fi trebuit să traversăm Dobrogea, spre Tulcea, unde aveam să-i vedem în activități, chiar de Ziua Imnului,

pe militarii Divizionului 88 Vedete Fluviale. De fapt, locația mai exactă a fost Victoria, 15 km est de Tulcea, iar forțele care au acționat în zonă au fost navele Divizionului 88 VF, remorcherul 310 și ceamul 318 de la Secția 329 Logistică Brăila, remorcherul 328 și SFRS 519 de la Secția 325 Logistică Tulcea. De această dată n-a fost DUNĂREA ci DONARIS 08, asta și pentru a nu exista confuzie între cele două exerciții.

Exercițiul de antrenament în teren, DONARIS 08 s-a desfășurat la km 99, pe brațul Sfântu Gheorghe. „Misiunea de bază pe care am executat-o este cea care arată specificul divizionului nostru, acela de a menține libertatea de navigație în zona de responsabilitate, însemnând realizarea dragajului pe bază de informații, la chemare, sprijinul forțelor terestre, lupta împotriva aviației inamicului și a grupelor de cercetare-diversiune”, ne-a declarat locotenent-comandorul Nicu Chirea, șeful de stat major al unității.

Deschiderea pe care am remarcat-o la Peceneaga, am întâlnit-o și aici,

Stingerea incendiului la remorcherul fluvial 328.

oamenii fiind conștienți că munca lor trebuie promovată. Și nu este vorba aici de propagandă pentru marină ci de o informare corectă despre activitățile marinei. Iar într-o perioadă în care candidații la funcțiile de SGV sau la o carieră în marină ca ofițeri sau maiștri militari, nu sunt atât de mulți cum ar trebui, presa militară are și acest rol de informare, de promovare a unităților din Forțele Navale, cu bunele și lucrurile mai puțin bune din fiecare. Nu de fiecare dată putem asista la un exercițiu în toată desfășurarea lui, dar așa cum a fost cazul și acum, concentrarea unor secvențe și poate repetarea lor pentru a putea fi filmate sau fotografiate, sunt benefice nevoii de informare.

Ce am văzut la Victoria? Acțiunea navelor pentru asigurarea acelei libertăți de navigație de care ne-a vorbit șeful de stat major, prin executarea unor câmpuri și baraje de mine și prin executarea dragajului prin bombardament. Misiuni specifice unității, poate nu foarte spectaculoase, dar importante pentru pregătirea acestui divizion. S-au mai executat în zonă și misiuni de respingere a atacului aviației, debarcări pe mal și anihilarea unor elemente paramilitare – au acționat și aici, militarii de la BIM și batalionul de cercetare din Brăila -, toate executate conform instrucțiunilor și sub soarele ucigător al acelei zile. „Vedeta fluvială 154 a executat misiuni de dragaj prin bombardament, misiuni de minare, misiuni de cercetare și supraveghere pe diferite aliniamente, misiuni de boarding alături de RF 328. Nu a fost un exercițiu foarte dificil, dar a fost unul complex

și a solicitat cunoștințele practice ale echipajului dobândite de-a lungul acestui an de instrucție”, ne-a declarat locotenentul Șeitan, comandantul vedetei fluviale 154.

Incendiu la bord!

Nu n-a fost nimic real, ci doar o secvență a exercițiului desfășurat de navele Secției 325 Logistică Tulcea. În timpul marșului, la compartimentul mașini al RF 328 a izbucnit un incendiu, fiind solicitat să intervină SFRS 519. După câteva minute de luptă cu focul, acesta a fost stins, antrenamentul dovedindu-se reușit pentru militarii Secției 325 Logistică Tulcea. Aceștia, alături de cei de la Secția 329 Logistică Brăila, au mai fost implicați, la DONARIS 08, în misiuni de transport persoane și boarding.

Concluzii pozitive

Vineri 27 iunie, taberele din zonele Carcaliu-Peceneaga și Victoria au fost strânse, navele luând drum spre Brăila și Tulcea, la încheierea exercițiilor DUNĂREA ȘI DONARIS 08. Concluziile au fost formulate de factorii de răspundere din cele două unități de nave. Comandorul Cristinel Uce, comandantul Divizionului 67 NPA: „Apreciez că tinerii comandanți de navă, ca de altfel tot personalul unității s-a descurcat bine; există loc și de mai bine și vom menține stacheta astfel încât să nu existe diferențe între activitățile desfășurate la mare și la fluviu.” Locotenent-comandorul Nicu Chirea, șeful de stat major al unității „Aprecierea finală este că toți militarii și-au desfășurat activitatea foarte bine, toate exercițiile s-au desfășurat regulamentar și în condiții de siguranță, navele au fost pregătite foarte bine pentru executarea acestor misiuni.”

Vedetele fluviale în timpul misiunii de dragaj prin bombardament.

„Este nevoie de o mai bună cooperare pe mare”

Interviu cu domnul contraamiral de flotilă Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale

Căpitan ing. Mihai EGOROV

- Domnule contraamiral de flotilă, ați participat recent la trei reuniuni foarte importante, Reuniunea Comandanților Marinelor Militare din Europa, desfășurată la Varna în Bulgaria, la Reuniunea Anuală a Comandanților Marinelor Militare din Marea Neagră și la Reuniunea Comitetului Comandanților Marinelor Militare din BLACKSEAFOR, ambele desfășurate la Partenit în Ucraina. Ce a reprezentat pentru dumneavoastră, ca șef al Statului Major al Forțelor Navale participarea la aceste întâlniri?

- Aceste întâlniri se înscriu în obligațiile pe care marina română și le-a asumat față de comandanții marinelor din Europa și cei care compun în momentul de față gruparea BLACKSEAFOR, cooperare și participare având ca principal obiectiv identificarea elementelor comune legate de activitățile care se desfășoară pe mare și în mod deosebit prevenirea activităților ilegale pe mări și oceane. Activitatea de la CHENS, de la Varna a fost importantă pentru că o parte din documentele care au fost prezentate, o parte din materialele analizate au într-un fel sau altul relevanță și în activitatea Forțelor Navale. Este foarte clar că și la nivelul celorlalte state europene, indiferent de mărimea lor, problemele ce țin de realizarea securității pe mare sunt foarte importante. Toate țin de prevenirea unor elemente specifice teroriste pe apă. Unele materiale care au fost prezentate au avut mai puțină relevanță față de activitatea de la noi. Dar informarea care a fost făcută a fost de bun augur. Legat de participarea în Crimeea, la cele două activități ale BSF, este de evidențiat faptul că rezultatele obținute, mandatul pe care l-am primit a putut fi executat în totalitate. Este în același timp de remarcat – și acest lucru a fost punctat și la CHENS – că la nivelul Mării Negre există în momentul de față, o colaborare între țările membre, chiar dacă unele sunt în NATO, altele au un parteneriat aparte cu NATO – Ucraina și Rusia-, unele sunt și în NATO și în UE. Dialogul a fost important mai ales că s-a reușit să se facă o decuplare între BSF, activitate care ține mai mult de realizarea încrederii între țările riverane și în același timp interoperabilitatea, acțiunilor care se vor desfășura sau posibil să se desfășoare la chemare în Marea Neagră.

- Care a fost agenda discuțiilor purtate la Reuniunea Comandanților Marinelor Militare din Europa și în ce măsură subiectele abordate afectează Forțele Navale Române?

- Discuțiile purtate la CHENS au fost legate în principal de extinderea observării asupra Mării Negre și posibilitățile de obținere a informațiilor legate de deplasare navelor indiferent dacă sunt în Marea Neagră sau Marea Mediterană. Așa după cum știți, în momentul de față tot ce înseamnă transport pe mare este monitorizat – la nivelul în special al Mării Mediterane și Mării Negre - și se dorește ca această activitate să fie extinsă și pe alte arii, în mod deosebit în zona Africii.

Foto: Ștefan Ciocan

- A fost adoptată strategia militară a CHENS și dacă da, care sunt aspectele importante ale acesteia?

- În acest moment s-a constituit grupul care urmează să prezinte această strategie. În mod deosebit se va pune accentul pe realizarea cooperării între structurile componente și în mod deosebit în obținerea informațiilor și posibilitatea de a acționa numai în situații deosebite sau la chemare. Se încearcă astfel diminuarea cheltuielilor care presupun menținerea unor nave în permanență pe mare.

- Unul din subiectele, anunțate inițial pe agenda de lucru a reuniunii era cel referitor la cooperarea maritimă europeană cu Africa. Este conceptul european unul similar celui de „global fleet station”, promovat de marina americană?

- Din anumite puncte de vedere, da, sunt anumite puncte comune. În același timp este foarte clar că zona Africii, poate deveni la un moment dat - neinclusă în acest sistem global de supraveghere la nivelul mării - o problemă pentru toată omenirea și chiar pentru Europa.

- Trecând la cea de-a doua reuniune importantă la care ați participat cea a Reuniunea Anuală a Comandanților Marinelor Militare din Marea Neagră, ne puteți menționa câteva din subiectele aflate pe agenda de lucru?

- Primul dintre subiecte și care a fost mai mult dezbătut a fost legat de posibilitatea statelor riverane, cu accent pe forțele navale din aceste state, de intervenție în situația producerii unor poluări deosebite.

- Nu este nevoie și de implicarea altor structuri în afara forțelor navale?

- Exact acest lucru s-a finalizat în documentul care a fost semnat. S-a avut în vedere că forțele navale pot interveni dar nu sunt în totalitate specializate pentru acest gen de intervenții. Participarea în schimb va fi și este necesară.

- În aprilie 2008, s-a încheiat practic cea de-a VII-a activare a grupării BLACKSEAFOR. Mai este această grupare „actuală”, în 2008?

- BLACKSEAFOR va rămâne pentru mulți ani o grupare actuală și cu bune rezultate. Afirm acest lucru pentru că aria de desfășurare a activităților începe treptat să crească pentru că o parte din acțiunile care se vor desfășura de către nave pe timpul activărilor vor începe să crească apropiind mai mult țările riverane în această privință.

- În contextul în care la summit-ul NATO de la București a fost reafirmată importanța continuă a regiunii Mării Negre pentru securitatea euro-atlantică, va continua să rămână această grupare una „la chemare”, sau se impune re proiectarea ei într-o grupare permanentă de tipul celor care acționează în NATO?

Șeful SMFN, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, la Reuniunea Anuală a comandanților Marinelor Militare din Marea Neagră

- În momentul în care s-a semnat documentul politic care a consfințit înființarea acestei grupări, obiectivul a fost foarte clar. Nu se exclude însă, posibilitatea ca în timp, ca urmare a evoluțiilor la nivelul Mării Negre să apară și alte forme de cooperare sau chiar activități desfășurate de către BLACKSEAFOR sau de către alte forțe.

- Plecând de la premisa că o parte din statele riverane Mării Negre fac parte din NATO, altele au un dialog cu NATO în perspectiva aderării, iar în cazul Federației Ruse, aceasta participă la consiliul NATO-Rusia, s-a luat în discuție posibilitatea participării navelor la exerciții comune, altele decât cele desfășurate sub egida BLACKSEAFOR?

- În momentul de față la toate ședințele care se desfășoară în cadrul reuniunilor șefilor statelor majore din Marea Neagră problemele abordate țin strict numai de agenda BLACKSEAFOR.

- Cum puteți caracteriza relațiile pe care Forțele Navale Române le au cu marinele statelor riverane Mării Negre?

- Relațiile în momentul de față sunt foarte bune. Am avut ocazia să mă întâlnesc acum și cu comandantul Flotei ruse din Marea Neagră, pe care nu-l cunoscusem până acum. Este clar că marea ne unește pe toți cei care într-un fel sau altul avem funcții de răspundere în domeniu. Dialogul este foarte important și așa cum am reliefat și la început este de evidențiat atitudinea tuturor celor prezenți, cooperanți vizavi de atingerea a ceea ce ne-am propus.

- Domnule contraamiral de flotilă, în ce stadiu se află inițiativa Black Sea Harmony și participarea Forțelor Navale Române la această inițiativă?

- Referitor la Black Sea Harmony, în momentul de față este semnat acordul de principiu între statul român și Turcia, dar celelalte elemente care țin de domeniul tehnic urmează să fie discutate, analizate și să intre apoi în vigoare.

- Va fi această inițiativă similară cu ACTIVE ENDEAVOUR din M- Care au fost principalele provocări ale regiunii Mării Negre, care au fost analizate în cadrul acestor reuniuni?

- Principala preocupare a fost legată de posibilitatea de a avea un control informațional asupra mișcării navelor în perimetrul atât al Mării Negre cât și celorlalte mări și oceane.

- Ce pot face Forțele Navale Române în această direcție?

- În această direcție, în momentul de față, este în derulare realizarea sistemului românesc de supraveghere la Marea Neagră, sunt parcurși pași importanți și cred că finalul anului ne va găsi cu o parte din acest sistem în funcțiune.

- Domnule contraamiral de flotilă, de curând viceamiralul Roberto Cesaretti, a transmis comanda forțelor navale

Foto: Ion Burghisan

Foto de grup la finalul reuniunii CHENS 2008.

din sudul Europei viceamiralului Maurizio Gemignani, în timpul unei ceremonii desfășurate la care ați participat și dumneavoastră. Viceamiralul Roberto Cesaretti a fost și comandantul operației ACTIVE ENDEAVOUR și a apreciat public participarea Forțelor Navale Române în ultimii trei ani la această operație. Cum ați putea caracteriza colaborarea pe care ați avut-o cu acesta?

- În primul rând este de evidențiat faptul că domnul viceamiral Cesaretti a vizitat România, ultima dată, în această primăvară, cu ocazia vizitei fregatei *Euro* la Constanța, ocazie cu care a avut amabilitatea să prezinte publicului român importanța operației ACTIVE ENDEAVOUR, popularizând astfel această operație a NATO. Este de remarcat faptul că domnul viceamiral Cesaretti a avut o relație specială cu Forțele Navale Române, atât cu domnul amiral dr. Gheorghe Marin, cât și cu mine și faptul că întotdeauna,

dar mai ales în perioada de preaderare la NATO am avut un prieten în domnia sa. În permanență a fost alături de marina română, a evidențiat de fiecare dată modul în care cele două fregate au participat la operația ACTIVE ENDEAVOUR cât și implicarea ofițerilor din cadrul comandamentului pe care domnia sa l-a condus. Domnul Cesaretti este o persoană deosebită și din punct de vedere al modului în care reușește să pună problema și din punct de vedere al modului în care reușește să-și aducă colaboratorii în situația de a-l susține. A fost în același timp cel care a sprijinit Forțele Navale Române atunci când a fost nevoie vizavi de anumite operațiuni sau anumite misiuni pe care navele noastre sau Statul Major al Forțelor Navale le-a avut de îndeplinit. Am vrut să marchez acest lucru oferindu-i cu acest prilej emblema de onoare a Statului Major al Forțelor Navale.

- Ați avut timp să vă întâlniți cu noul comandant al CC-MAR, viceamiralul Maurizio Gemignani?

- Da, m-am întâlnit cu noul comandant al CC-MAR, cu care am avut o discuție legată de continuarea proiectelor viceamiralului Roberto Cesaretti și cred că și colaborarea cu domnia sa va fi una benefică Forțelor Navale Române.

- Domnule contraamiral de flotilă, chiar dacă agendele celor trei reuniuni la care ați participat au fost diferite, se poate desprinde o concluzie comună?

- Concluzia principală ar fi că este nevoie de o mai bună cooperare pe mare, nimic nu se poate face de unul singur, indiferent dacă ești un stat mai mare sau mai mic, este nevoie de mai multă colaborare între state privind protecția mării și mijloacele pentru realizarea acesteia. ■

„A better cooperation at sea is necessary”

An interview with Flotilla Rear Admiral Dorin Dănilă, the Chief of the Navy Staff

- Rear Admiral, you have recently participated in three very important reunions, the Meeting of the Navy Staff Chiefs in Europe, which took place in Varna, Bulgaria, the Annual Meeting of the Navy Staff Chiefs in the Black Sea and the Annual Meeting of the Navy Staff Chiefs in BLACKSEAFOR, which both took place in Partenit, Ukraine. What has this participation meant for you as the Navy Staff Chief?

- These meetings are part of the missions which the Romanian Navy assumed towards the navy chiefs in Europe and those who are part of BLACKSEAFOR group, a cooperation having as main objective the identification of common elements for the activities taking place at sea and especially for the prevention of illegal activities at sea and oceans. The activity in CHENS, Varna was important because part of the documents that were presented, part of the analysed materials have, more or less relevance in the activity of the Navy Forces as well. It is very clear that at the level of the other European states, regardless of their size, the problems dealing with the achievement of security at sea are very important. All of these deal with the prevention of some specific terrorist elements at sea. Some of the materials that were presented

had less relevance concerning our activity. But the information was very good. With the link concerning the participation in Crimeea, at those two BSF activities, we can highlight the fact that the obtained results, our role could be executed completely. At the same time we can mention that – and this aspect was also mentioned at CHENS – on Black Sea level there is now a cooperation between the member states even if some of them are NATO members, others have a partnership with NATO (Ukraine and Russia), and others are NATO and UE members. The dialogue was important mainly because a decompression within BSF was succeeded, this activity being one linked more with the achievement of trust among the riparian countries and at the same time the interoperability of the actions that will possibly take place on a Black Sea mission.

Summit
NATO

Balcanii de vest după summit-ul NATO de la București

Foto: Mediafax

Dr. Oana-Cristina POPA
Ambasador extraordinar
și plenipotențiar al României
în Republica Croația

Summit-ul NATO de la București din 2-4 aprilie, 2008 a lăsat fără îndoială câteva ecouri puternice în ceea ce privește regiunea Balcanilor de vest. Extinderea Alianței cu două state, Albania și Croația, a reprezentat în opinia majorității participanților la summit cea mai mare realizare. Deși multe state aliate au susținut puternic adresarea unei invitații de aderare Macedoniei (între care SUA, România), decizia luată de aliați nu a fost interpretată ca o nereușită de către aceste state, ci a fost considerată un succes al consensului politic, având în vedere că aceasta a fost negociată până la final și la cel mai înalt nivel. În opinia statelor membre, summitul a arătat că NATO parcurge o etapă de transformări semnificative, aspect evidențiat de dezbaterele interne și de existența unei tendințe de echilibrare a raportului de forțe în interiorul Alianței.

Au fost însă și aliați care și-au exprimat profunda dezamăgire față de neinvitarea Macedoniei (SUA, Turcia, Slovenia). Oficialii macedoneni afișează o atitudine rezervată după summit în ceea ce privește ofertele de cooperare și mediere ale președintelui George W. Bush și ale secretarului general al NATO, Jaap de Hoop Scheffer.

România a susținut trecerea Bosniei-Herțegovina și al Muntenegru la un stadiu superior în relația cu NATO (dialog intensificat) și transmiterea unui mesaj pozitiv la adresa Serbiei, inclusiv prin menționarea deschiderii Alianței și a disponibilității de adâncire a

cooperării cu această țară, cu menționarea etapei Dialogului intensificat, obiective care au fost îndeplinite.

În ceea ce privește Kosovo, ambele obiective urmărite de România au fost îndeplinite. Astfel, s-a inclus în Declarația summitului un limbaj care să reitereze angajamentul Alianței, prin KFOR, pentru menținerea unui mediu de securitate și stabil în Kosovo, în conformitate cu mandatul conferit KFOR prin rezoluția 1244 a Consiliului de Securitate ONU și s-a reușit evitarea în Declarație a oricăror referiri care ar putea fi interpretate ca o recunoaștere implicită a independenței Kosovo.

În Croația, după invitare, percepțiile și opinia publică au arătat că extinderea are implicații benefice pentru regiune. Astfel, astăzi, Croația consideră că, prin invitarea de a adera la NATO, au fost recunoscute progresele înregistrate în procesul de democratizare și reformă, fiind parcursă, astfel, o etapă importantă spre îndeplinirea obiectivului integrării euro-atlantice.

Sprijinul popular se menține peste 50%, ca urmare a campaniei de informare a populației continuată de guvern și după summit, dar și a percepțiilor populației privind potențialul destabilizator al dezvoltărilor din regiune legate de Kosovo sau Bosnia-Herțegovina.

Croația reprezintă un model de urmat pentru regiunea Balcanilor de vest. Consolidarea progreselor sale pe calea integrării euro-atlantice au rolul de a contribui la stabilizarea regiunii, demonstrând că acest lucru este posibil și că nu există o altă alternativă în afara evoluției regiunii spre integrarea euro-atlantică. ■

The West Balkans after the NATO summit in Bucharest

The NATO summit in Bucharest, on 2th - 4th April 2008 had some consequences in what the West Balkan region is concerned. The greatest achievement is considered to be, in the opinion of most of the participant countries, the extension of the Alliance with two more states, Croatia and Albania. In the opinion of the member states the summit showed that NATO undergoes a period of major changes, which was highlighted during the internal debates; NATO also undergoes a period of balance of the forces within the Alliance. As far as Kosovo is concerned, both objectives at which Romania aimed were fulfilled. A certain type of language was introduced in the Declaration to the summit, in order to reiterate the Alliance engagement by KFOR, for maintaining a stable and safe climate in Kosovo, in compliance with the KFOR proxy by 1244 UNO resolution, managing in this way to avoid, in the Declaration, any reference that could be interpreted as an implicit recognition of Kosovo's independence.

CONTROVERSA NAȚIONAL - INTERNAȚIONAL ÎN ANALIZA DE SECURITATE

Căpitan-comandor
prof.univ.dr. **Ioan CRĂCIUN**
Universitatea Națională de Apărare

Problema securității a preocupat colectivitățile umane de-a lungul existenței lor. Practic, necesitatea asigurării vieții constructive, de progres material și spiritual, împotriva vitregiilor din afară, a apărut odată cu apariția omului care s-a îngrijit de securitatea sa așa cum s-a îngrijit de hrană sau adăpostul său.

Conceptul de securitate semnifică situația în care o persoană, grup de persoane, stat sau alianțe, în urma unor măsuri specifice adoptate individual sau în înțelegere cu alți actori, capătă certitudinea că existența, integritatea și interesele lor fundamentale nu sunt primejduite. Dacă termenul de securitate semnifică liniște, sentimentul de a fi în afara pericolelor, de a fi protejat, insecuritatea este termenul opus securității și presupune angoasa, sentimentul de pericol și risc, impresia de a fi amenințat, libertatea îngrădită.

Securitatea se realizează la toate nivelurile de organizare socială-individ-grup-stat-alianțe și se manifestă în toate

domeniile vieții sociale: politic, economic, social, militar, demografic, ecologic, cultural, etc.

În practică există două căi pentru realizarea securității: calea realistă (Real politik) care pune accentul pe soluții militare și calea liberală care se axează pe soluțiile politice. Prima cale a fost mai mult timp utilizată și se baza pe trei instrumente: formarea de alianțe; menținerea echilibrului puterii; controlul înarmărilor. Calea liberală promovează patru instrumente pentru menținerea securității naționale și internaționale: dreptul internațional; organizațiile internaționale; integrarea; democratizarea. Se pare că, pe măsură ce fenomenul globalizării va genera efecte din ce în ce mai largi, iar permeabilizarea frontierelor se va accentua viitorul păcii și al securității va aparține căii liberale.

Teoreticienii liberali și neoliberali apreciază conflictele armate ca rezultat al deficiențelor instituțiilor naționale și internaționale iar actuala stare anarhică a sistemului instituțional reprezintă principala situație problematică. Ei consideră că sistemul instituțional internațional este deficitar și se impune

o reevaluare a rolului și locului statului suveran în cadrul acestui sistem, a funcțiilor și instrumentelor utilizate de state și apariția unui nou tip de stat.

Pe de altă parte, procesul de creare a unei noi structuri internaționale de securitate este însoțit de cel al integrării regionale și chiar continentale în care statele naționale vor evolua în sensul transferării către instituțiile de securitate a unor prerogative. Unii teoreticieni arată că puterea și atribuțiile statelor ar trebui limitate mai mult deoarece statele suverane nu își pot rezolva singure problemele și contribuie în mare măsură la crearea situațiilor conflictuale. Persistența unor amenințări colective determinate de globalizarea accelerată a relațiilor internaționale și a proceselor sociale în ansamblul lor asigură persistența și dezvoltarea organizațiilor interguvernamentale. Dar care este rolul acestor organizații și care este raportul ce se stabilește între securitatea națională a statelor și cea colectivă realizată prin intermediul lor? - iată premisele de bază ale acestui articol.

În teoria relațiilor internaționale un concept foarte des folosit este cel

Colaborare româno-americană în OPS Room, pe timpul exercițiului desfășurat de fregata Regina Maria cu crucișătorul USS San Jacinto.

de securitate națională. Literatura de specialitate în domeniu îi consacră o bogată gamă de definiții și evidențiază, totodată, conotațiile sale principale, precum și măsurile și acțiunile necesare pentru realizarea ei.

În opiniile politologilor americani, ruși și europeni, securitatea națională este definită prin perspectiva intereselor și a poziției pe care le ocupă în raportul de forțe internațional și al mijloacelor folosite. Spre exemplu, politologul american Walter Lippmann consideră că o națiune și-a realizat securitatea numai în măsura în care „nu este în pericol să trebuiască să-și sacrifice valorile esențiale dacă dorește să evite războiul și poate, dacă este amenințată să mențină aceste valori prin victorie într-un astfel de război”. Cu alte cuvinte, securitate înseamnă: capacitatea unei națiuni de a împiedica un război sau, dacă acest lucru nu se reușește, de a câștiga un război pentru a nu-și pierde integritatea și independența națională.

În viziunea lui Arnold Wolfers, securitatea națională are o dimensiune obiectivă și una subiectivă. Dimensiunea obiectivă denotă o absență a amenințărilor pentru câștigarea valorilor cum ar fi independența națională, păstrarea „modului de viață (american)” și alte valori. În sens subiectiv, securitatea națională înseamnă „absența temerilor că astfel de valori vor fi atacate”.

Alți autori, precum Michael H.H.Louw, consideră că securitatea cuprinde „politica de apărare tradițională a unei națiuni precum și acțiunile nemilitare ale unui stat pentru a asigura supraviețuirea întregii sale capacități ca entitate politică în vederea exercitării influenței și îndeplinirii obiectivelor sale interne și internaționale”.

În concepția lui Traeger și Simonie, securitatea națională este „acea parte a politicii guvernamentale care are ca obiectiv crearea de condiții naționale și internaționale favorabile protejării sau măririi valorilor naționale vitale împotriva adversarilor existenți și potențiali”.

Fostul secretar de stat al apărării SUA, Robert McNamara a lărgit conceptul de securitate „națională” care era privită ca „problemă militară”. Timp de mai mulți ani, scopul principal al politicii de securitate națională a fost văzut ca o apărare a națiunii de amenințările fățișe la adresa independenței sale. Pentru statele lumii a treia, „securitatea înseamnă dezvoltare”.

Astăzi conceptul de securitate națională atât în literatura politologică, cât și în discursul politic, are în centru provocările și amenințările de natură militară și nemilitară care vizează interesele naționale ale statelor în lume.

În ceea ce privește securitatea națională a României se poate afirma că aceasta presupune realizarea unei stări de echilibru relativ stabil a sistemului social în care individul, grupurile de persoane organizate pe diferite criterii, statul român pot să se dezvolte liber și își pot promova propriile interese în condițiile respectării unui sistem de norme aflat în evoluție.

Odată cu cristalizarea organizațiilor socio-umane au apărut și preocupările pentru securitatea acestora, în care scop au fost asigurate mijloacele și condițiile necesare prevenirii și respingerii agresiunii. La baza securității au stat practica și teoria forței prin care s-au emis principii, norme și modalități de organizare a forțelor pentru descurajarea agresiunii și a rezistenței la acțiunile agresive.

Cu timpul însă, pentru ca statele să-și poată promova și apăra interesele naționale, într-o lume în care riscurile și amenințările la adresa acestora nu mai au frontiere, au fost obligate să se integreze în structurile de securitate colective, singurele în măsură să identifice pericolele la adresa securității internaționale. În aceste structuri, statele naționale și alte organizații pot cel mai bine să contribuie la stabilirea normelor ce trebuie respectate de către toți actorii internaționali și să creeze instrumentele necesare prin care să asigure stabilitatea și cooperarea internațională.

Astfel, pentru asigurarea securității, statele naționale au elaborat strategii și politici de securitate la nivel național, dar au recurs și la crearea unor structuri internaționale de securitate care, pe baza unor principii, norme și instrumente specifice, să poată realiza cooperarea și înțelegerea dintre actorii internaționali. Astfel, la această dată, securitatea europeană se raportează la statele Europei, dar și la o serie de organizații internaționale cum sunt: Organizația Națiunilor Unite (ONU), Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE), Organizația Atlanticului de Nord (NATO), Uniunea Europeană (UE), Consiliul Europei și alte organizații de securitate regionale.

În condițiile mediului actual de securitate, statele naționale, sunt obligate să adopte norme și principii recunoscute pe plan internațional, transferând o parte din prerogativele care le aparțineau în exclusivitate. Organismele internaționale tind să preia elemente ale securității, fenomen care se va accentua în viitorul apropiat. Statele naționale nu mai pot singure să rezolve problematica complexă și imprevizibilă a securității și, de aceea, integrarea în aceste structuri de securitate a devenit o necesitate.

Colaborarea în cadrul acestei rețele de organizații internaționale acoperă întregul domeniu al problemelor globale prioritare: schimburi economice, apărare, dezarmare și controlul armamentelor, dezvoltare economică, agricultură, sănătate, drepturile omului, artă și cultură, turism, piața muncii, educație, cultură, protecția mediului, activitatea financiară, telecomunicațiile, știință, imigrație, criminalitate, ajutor financiar, fenomenul globalizării etc.

Astfel, putem afirma fără rezerve că astăzi, mai ales în Europa, controversele stârnite între național și internațional, înclină balanța către ideea integrării statelor în structuri de securitate colectivă în care statele își pierd, în mod treptat, rolul tradițional de actori principali în relațiile internaționale. ■

Aspect din timpul Reuniunii Consiliului Nord-Atlantic, în cadrul summit-ului NATO din aprilie 2008.

MARINA ROMÂNĂ
REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

Vedeta fluvială 163

Foto: Ion Burghişan

Cooperare internațională în domeniul SECURITĂȚII MARITIME

Contraamiral de flotilă
dr. **Nicolae VÂLSAN**
Statul Major al Forțelor Navale

Pentru întărirea securității și siguranței comerțului și mediului în domeniul maritim este necesară identificarea soluțiilor regionale. Amenințările identificate la nivel global sunt: traficul de ființe umane și sclavia, crima organizată, traficul de droguri, migrația ilegală, proliferarea armelor, terorismul, pirateria, întreruperea comerțului maritim, atacurile la calitatea mediului, pescuitul ilegal, exploatarea resurselor din ZEE ale altor state. Cu unele dintre aceste riscuri ne întâlnim și în regiunea Mării Negre. Conform prevederilor strategiei navale americane (O Strategie în Cooperare pentru Puterea Maritimă a Secolului XXI) „*Parteneriatul Maritim Global trebuie să realizeze o abordare, în cooperare, a securității maritime, promovând aplicarea legilor pentru contracararea pirateriei, terorismului, proliferarea armelor, traficului de droguri și altor activități ilicite*”.

Cooperarea internațională în domeniul securității maritime este dovedită de concepțiile care-i susțin necesitatea, cât și de numeroasele inițiative regionale și globale. Printre acestea sunt demne de menționat: conceptul NATO MSA (Maritime Situational Awareness); Operația NATO

Active Endeavour; Strategia Națională de securitate maritimă a SUA; Concepțiile de securitate maritimă adoptate de M. Britanie, Spania, Italia, sau „*Concepția Marinei Militare cu dublă întrebuințare*” a Portugaliei; Franța, după ce a publicat „*Concepția de supraveghere maritimă*”, pregătește acum o „**Concepție de securitate a spațiilor maritime**”; Cartea Albastră a Comisiei Europene stabilește responsabilitățile statelor membre pentru realizarea avertizării în spațiile maritime ce înconjoară continentul; siguranța și securitatea spațiului maritim sunt dezvoltate în paralel și independent de anumite agenții europene în domeniul controlului pescuitului, al securității navelor și navigației, al monitorizării granițelor; PSI (Proliferation Security Initiative), care reunește 80 de state, are o dimensiune maritimă care se ocupă cu probleme concrete de non-proliferație pe mare și combaterea acțiunilor ilegale; alte exemple de cooperare internațională sunt: Strategia Europeană Inter-Agenții pentru Operații de Securitate Maritimă a CHENS, Centrul Virtual Regional de Trafic Maritim de la Roma, dezvoltat de Marina Militară a Italiei, sau supravegherea maritimă din vestul Mediteranei ce se realizează în cadrul inițiativei 5+5, BLACKSEAFOR, CSBMs, Operația Black Sea Harmony și Forumul de

Cooperare al Gărzilor de Coastă din Marea Neagră. Existența acestor numeroase concepții și inițiative indică evoluția pozitivă și o tendință spre realizarea unei avertizări reale în domeniul maritim. Între parlamente și guverne există voința de a folosi cel mai eficient posibil mijloacele limitate avute la dispoziție. Scopul comun este acela de a face spațiile maritime mai sigure indiferent de ce domeniu este luat în considerare: economic, uman, de mediu, energetic, sau al securității sanitare. O astfel de responsabilitate nu poate fi una a forțelor armate sau a marinelor militare. Este responsabilitatea statelor, pentru că este în puterea lor să coordoneze diversele agenții ministeriale și să încurajeze, cât de des este posibil, o cooperare internațională eficientă. Desigur forțele militare au un rol deosebit de important de jucat prin folosirea capacităților lor. Marinele militare au capacitatea de a se disloca aproape oriunde în lume și de a staționa acolo pentru a contracara amenințările din momentul inițierii lor. Consider că interconectarea sistemelor și rețelelor de informații trebuie să capete o mai mare importanță pe o bază legală și voluntară. În plus trebuie să conștientizăm faptul că supravegherea maritimă nu are valoare dacă nu este completată de capacitatea de acțiune pe mare. Din acest

ASPECTS OF INTERNATIONAL COOPERATION IN THE FIELD OF MARITIME SECURITY

The identification of regional solutions is necessary to improve the security and confidence of commerce and maritime environment. The menaces identified on a global scale are: human being traffic and slavery, organized crime, drug traffic, illegal migration, weapon usage, terrorism, piracy, maritime trade cut-off, the attack against environment, illegal fishing, other states ZEE resource exploitation. Some of these risks are met in the Black Sea region as well. According to the American Navy strategy regulations (A Strategy in Cooperation for the XXI Century Maritime Power) „*The Global Maritime Partnership should accomplish an approach, in cooperation, of the maritime security, promoting the putting into force of the laws to counter attack, piracy, terrorism, weapon usage, drug traffic and other illicit activities*.”

The suggestion of the American Maritime Strategy for the XXI century is that the maritime spaces should be more secure by the contribution of several joint countries, interantional institutions and organizations, on the basis of a widespread network of information exchange and on capacities and purposeful and efficient intervention capabilities. It is considered necessary the achievement of an

Foto: Ion Burghişan

Sequence from the exercise carried out during BLACKSEAFOR mission, April 2008.

interministry and interagencies cooperation for a more efficient contribution of each of these and for a synergist activity which should eliminate as far as possible the superpositions in attributions and activities but at the same time an activity coordinated as efficiently and unitary on a governmental level.

punct de vedere responsabilitatea statelor este esențială. Fiecare stat ar trebui să fie capabil să opereze un sistem complet de acțiuni în domeniul maritim care să cuprindă supravegherea, cunoașterea și analizarea situației și apoi intervenția. Cooperarea internațională trebuie să joace un rol special pe fiecare treaptă a acestui proces, dar nu poate să înlocuiască responsabilitatea juridică și politică a statului în situația unei intervenții. Este necesar să ne gândim la angajamente reciproce și regionale de natură inter-guvernamentală între state și între alte organizații pentru schimbul de informații. De asemenea, este esențial ca țările care au o experiență semnificativă și mijloace la dispoziție, să înceapă acțiunile de ajutorare a acelor țări, mai puțin dezvoltate, care doresc să dezvolte capacități de intervenție maritimă. În acest domeniu trebuie să fie avute în vedere acțiunile de consultanță, de instruire, sau de dotare cu mijloace.

Soluțiile previzionate pentru întărirea securității în domeniul maritim sunt: extinderea rolului marinelor militare, al gărzilor de coastă, a altor forțe de management al domeniului maritim; noi niveluri de colaborare cu sistemul de transporturi navale; integritatea certificării ISO; lanțuri de aprovizionare de încredere; conectarea porturilor într-un sistem transnațional cu coordonare strictă; model comun pentru formatarea informațiilor maritime: puncte de contact, inventare, standarde, rezolvarea întreruperilor în fluxul de informații; rezolvarea neînțelegerilor – prin discutarea și stabilirea cu exactitate a informațiilor necesar a fi schimbate; coordonare inter-agenții și internațională; schimb de informații local, integrat național; găsirea driverelor corespunzătoare: securitate, prosperitate și apărare. Pentru abordarea provocărilor specifice mediului maritim sunt avute în vedere următoarele oportunități: reconsiderarea cadrului de interacțiune între marinele militare/

gărzile de coastă și entitățile comerciale din domeniul naval; sporirea vizibilității; îmbunătățirea schimbului de informații între industrie și instituțiile guvernamentale; adoptarea normelor și standardelor internaționale; procese consistente și predictibile de aplicare/impunere a legilor, normelor și standardelor; infrastructură portuară modernă; infrastructură de interconectare națională; operarea eficientă în port; capacități de răspuns; lanțuri de re aprovizionare de încredere. Forțele maritime trebuie să continue să îmbunătățească schimbul de informații. Este necesar să se creeze un mediu maritim transparent (după modelul aviației). La MSSIS al NATO (Sistemul de Informare pentru Securitatea și Siguranța Maritimă) participă 45 de țări. Sistemul asigură informații on-line, prin INTERNET, de la receptoarele AIS ale statelor care au fost de acord să adere. Este permisă astfel urmărirea permanentă a țintelor navale care se autoidentifică. Limitările se referă la țintele navale mai mici de 300 TDW care nu au obligația să poarte AIS și la cele care în mod deliberat nu-l au în funcțiune, sau care furnizează cu ajutorul lui informații false. Pentru executarea operațiilor de securitate maritimă este nevoie de avertizare privind situația maritimă și aceasta se realizează mai bine de când este în funcțiune sistemul MSSIS. Acest sistem funcționează pe baza unui soft care centralizează, în timp real, informațiile de la stațiile AIS și plasează pozițiile navelor descoperite pe hartă, care este pusă la dispoziția factorilor de analiză și decizie. Sistemul prezintă în orice moment mai mult de 3 000 de ținte urmărite și și-a dovedit utilitatea în sprijinul cu informații a Operației Active Endeavour și a altor operații de securitate maritimă. În prezent sistemul acoperă aproximativ 40% din suprafața Mărilor Mediterană și Neagră, lucru care nu era previzibil acum 2 ani când sistemul a fost pus în funcțiune. Totuși sunt prea multe zone nesupravegheate automat,

ceea ce conduce la nevoia de completare a țărilor care contribuie la formarea imaginii și la menținerea unui număr însemnat de nave în operare pe mare în cadrul OAE și OBSH. Sistemul dispune de facilități pentru operatori, care sunt în mod automat alertați în situația când elementele anumitor contacte nu corespund cu elementele stocate în bazele de date. Cu ajutorul unor produse informatice (BRITE, FASTC2AP și în viitor PANDA) operatorii de la stațiile de afișare a datelor sunt alertați în situația când informațiile analizate nu corespund cu acțiunile sau informațiile pe care le transmit navele comerciale monitorizate prin AIS: drumul, viteza, poziția nu sunt în concordanță cu următorul port de vizită declarat; nava întârzie în marea liberă sau la ancoră într-o zonă care nu este situată în apropierea unui port; manevrează de așa natură încât se apropie la mai puțin de 500 de yarzi de o altă navă (în afara punctelor de control); există discrepanță sau discrepanță combinată în ceea ce privește identitatea navei (identitatea declarată la Serviciul Maritim Mobil (MMSI), numărul IMO, indicativul de apel internațional, sau pavilionul); există discrepanță între portul următor de vizită declarat și timpul estimat de ajungere acolo. Deși softul este experimental câștigul operațional pentru sprijinul cu informații al OAE, la cost redus, este enorm.

Beneficiile schimbului de date în parteneriat sunt următoarele: națiunile pot să controleze domeniul lor maritim, pot să contribuie și să beneficieze, în același timp, în funcție de propriile lor nevoi; națiunile operează ca parteneri egali indiferent de mărime și capacități; suveranitatea națională este primordială, informațiile sunt schimbate pe scară largă, constituindu-se un mediu de încredere, securitate a informațiilor și sprijin reciproc, cu o focalizare comună pe siguranță, securitate, promovarea comerțului și protecția mediului.

Conferința planificatorilor, mai 2008.

Putem vorbi despre o politică maritimă a Uniunii Europene după adoptarea Cartei Albastre asupra politicii maritime integrate a Uniunii de către Comisia Europeană și aprobarea ei de către Consiliul Europei (decembrie 2007). Problema cheie pentru realizarea succesului în domeniul maritim o reprezintă administrarea ariei extinse a aspectelor economice, sociale, de mediu și culturale ale mărilor și oceanelor. Carta albastră asigură un cadru analitic și o selecție a obiectivelor care permit definirea acțiunilor necesare pentru atingerea obiectivelor finale ale noii politici. Aceasta este însoțită de un Plan de acțiune, propus de Comisia Europeană, pentru implementarea politicii. Supravegherea maritimă este considerată o problemă cheie pentru securitatea maritimă. Nivelul de cooperare dintre diferitele agenții din statele membre, cât și dintre statele membre trebuie să fie îmbunătățit. Pentru viitorul apropiat (următorii câțiva ani) crearea imaginii maritime operaționale comune este o provocare pentru UE. Se consideră că inițiativele de securizare a granițelor și cele intersectoriale pentru realizarea securității maritime necesită eforturi combinate ale tuturor celor care sunt implicați în planificarea și/sau executarea operațiilor pe mare printr-un schimb de informații fluent al datelor colectate de diversele sisteme de supraveghere maritimă. Astfel, se are în vedere realizarea

graduală a unei rețele integrate de urmărire a navelor și navigației pentru apele care se află sub jurisdicția statelor membre și pentru marea liberă adiacentă acestora. Eforturile se vor finaliza prin activitățile tehnice în derulare ale unor Agenții civile ale UE – EMSA (Agenția de Siguranță Maritimă Europeană), FRONTEX (Agenția Frontierelor Europene), Agenția Comunității Controlorilor Pescuitului, dar și pe sistemele de supraveghere maritimă existente – VMS, AIS, VTS, LRIT, SAFESEANET etc. EUROSUR (Sistemul de Supraveghere a Granițelor Europene) poate în mod clar să fie considerat ca un predecesor al rețelei care se dorește să fie realizată în viitor. Acesta își propune să integreze și alte sisteme de supraveghere maritimă (desigur pentru scopuri de control al granițelor). În plus și EDA (Agenția de Apărare Europeană) derulează un proiect asemănător, dar acesta se coordonează cu celelalte inițiative din domeniu astfel încât să se evite cât mai mult posibil dublările. În contribuția adusă la redactarea Cărții Albastre a UE, CHENS a subliniat că „*Marinele Militare pot avea un rol foarte important în integrarea supravegherii maritime prin experiența pe care o au în domeniul cooperării bilaterale și multilaterale și prin folosirea legăturilor care deja există între ele*”. La nivelul UE fuziunea și comunalitatea funcțiilor pe mare și interoperabilitatea sistemelor

de supraveghere sunt considerate ca esențiale pentru realizarea securității spațiilor maritime. De asemenea, este conștientizată necesitatea dezvoltării unei Strategii Europene Inter-Agenții pentru Operațiile de Securitate Maritimă.

Africa reprezintă o problemă deosebită pentru securitatea globală, dar și pentru securitatea maritimă. În Africa Sub-Sahariană se pierde aproximativ 1 miliard de \$ pe an datorită pescuitului ilegal, 60% din traficul uman se desfășoară în această regiune, traficul ilegal de petrol în Delta Nigerului se ridică la 3 milioane de \$ pe zi, 25% din cocaina consumată în Europa tranzitează acum Africa de Vest, iar atacurile piraterești pe plan global au crescut în anul 2007 cu 10%, fapt ce a fost atribuit direct atacurilor din Africa. Pentru a fi instituită o stabilitate de durată sunt necesare măsuri ferme de securitate, care pot fi asigurate numai prin accesul regiunii la prosperitate. Soluțiile sunt parteneriatele, Instituțiile Regionale de Securitate, dar și o abordare bazată pe efecte – state majore operaționale și forțe pentru misiuni. Este necesară realizarea fundamentelor pentru siguranța și securitatea regională maritimă – prin pregătirea profesioniștilor, realizarea infrastructurii, avertizarea în domeniul maritim și capacități de răspuns. Crearea sistemului de avertizare maritimă înseamnă existența senzorilor, a platformelor și a rețelelor de interconectare,

Participanții la reuniunea comandanților marinelor din partea de sud a NATO, MARCOMET 2008.

dar și realizarea imaginii, înțelegerea ei, cât și capacitatea de a o influența. Esențiale pentru obținerea succesului sunt: stabilirea unor obiective realiste, executarea evaluărilor în mod onest, schimbul de informații, cooperarea inter-agenții, programe de instruire adecvate, asigurarea resurselor și angajamentul continuu. De foarte mare importanță este ca toate acestea să se realizeze prin prezență, transparență și cooperare.

Marea Neagră a devenit unul dintre cele mai importante coridoare de transport al energiei din lume. Securitatea maritimă în Marea Neagră are doi piloni de bază, cooperarea și coordonarea între țările riverane și complementaritatea cu sistemul de securitate Euro-Atlantic. Inițiativele de securitate regionale sunt: BLACKSEAFOR (BSF) – 2001, Documentul cu Măsuri de Creștere a Încrederii în Domeniul Naval (CSBMs) – 2002, Operația BLACK SEA HARMONY (OBSh) – 2004, Forumul de Cooperare al Gărzilor de Coastă/Frontieră din Marea Neagră (BSCF) – 2006. BSF este un grup naval multinațional de acțiune la chemare cu scopul de revitalizare a cooperării regionale, îmbunătățirea relațiilor, păcii și stabilității, un instrument de creștere al încrederii și interoperabilității. OBSh este o operație maritimă de prezență cu contribuții la descurajarea, întreruperea și prevenirea riscurilor de terorism, trafic ilicit, inclusiv cu arme de distrugere în masă

sau materiale asociate acestora și alte activități ilegale pe mare, în concordanță cu prevederile rezoluțiilor consiliului de Securitate al ONU. Este o operație de securitate maritimă (MSO) executată prin folosirea Sistemului de Avertizare privind Situația Maritimă (MSA) și aplicând principiile Operațiilor de Interdicție Maritimă (MIO). OBSh este o operație multinațională, deschisă tuturor țărilor riverane Mării Negre. De asemenea, OBSh cooperează în mod eficient și efectiv cu OAE a NATO din Marea Mediterană. Este necesar să se realizeze diviziunea muncii între BSF și OBSh, astfel ca prima inițiativă, să rămână, conform prevederilor acordului de constituire, un instrument de creștere al încrederii și interoperabilitate, iar cea de-a doua un instrument operațional de luptă împotriva amenințărilor care pot veni din domeniul naval. BSCF este un mecanism eficient pentru siguranța și securitatea în domeniul maritim. Linile de comunicație maritimă au fost și vor continua să fie linii vitale pentru rețeaua energetică mondială. De aceea acestea trebuie să fie cât mai fluente, sigure și stabile.

În cadrul dezbaterilor din acest an ale forumurilor comandanților marinelor militare din Europa s-au evidențiat câteva propuneri pentru îmbunătățirea securității în domeniul maritim care trebuie considerate și de către factorii de decizie din România. Astfel, cooperarea

internațională între marinele militare, cât și schimbul de informații privind situația navală, cu alte țări, organizații și instituții, pe baza unor protocoale de colaborare regionale sunt considerate de maximă utilitate. Extinderea instalării sistemului AIS și la navele comerciale cu deplasament mai mic de 300 TDW, chiar și la ambarcațiuni, prin asigurarea unei variante comerciale mai ieftină, asigură eliminarea unor ținte fără identitate și realizarea imaginii recunoscute, determinând scăderea semnificativă a costurilor pentru patrularea maritimă și aeriană. Trebuie considerată și varianta de însoțire a navelor comerciale care transportă încărcături prețioase, atunci când tranzitează zone de risc ridicat, de către echipe antitero, ambarcate la bord, sau chiar de către nave militare. Propunerea strategiei maritime americane a secolului XXI este ca spațiile maritime să fie mai sigure prin contribuția, în cooperare, a cât mai multor țări, organizații și instituții internaționale, pe baza unei rețele extinse de schimb de informații și pe capacități și capabilități de intervenție oportune și eficiente. Se consideră necesară și realizarea cooperării interministeriale și interagenții, pentru o contribuție cât mai eficientă a fiecăreia dintre acestea și o activitate sinergică care să elimine pe cât posibil suprapunerile de atribuții și activități, dar și o activitate coordonată unitar și eficient de la nivel guvernamental. ■

Foto: Bogdan Dinu

Solicitățile de ordin psihic ale scafandrilor

Psiholog Ruxandra GHIBU, Centrul de Scafandri
Locotenent-comandor psiholog Ciprian HANCIUC,
Statul Major al Forțelor Navale

Meseria de scafandru este o meserie în care există un risc permanent, apa netolerând nici cea mai mică slăbiciune atât din punct de vedere fizic cât și psihic. De aceea este necesară o cât mai bună cunoaștere a psihologiei scafandrilor, necesară elaborării unei metodologii adecvate de cercetare a personalității scafandrilor, a unei psihoprofesiograme în scopul evidențierii indicatorilor prognostici probabili pentru criteriul performanței profesionale.

Pentru a atinge un înalt grad de libertate în zona în care pătrunde, scafandrul trebuie să știe să-și controleze totul: gesturi, respirație, puls, orientare, gândire etc. În acest „*altunde*” ce-l constituie adâncurile mării, se observă surprinzătoarea transformare și tulburări de ordin psihic, pentru că, în timpul scufundării omul se confruntă de fapt cu el însuși; mediul, obiectele se ivesc ca din ceață, totul este estompat, înșelător, nesigur.

Scufundarea este mai mult sport „*de cap*” decât „*de picioare*”. Ea cere: concentrare mentală primordială; stăpânirea gândirii în stare de izolare; eliminarea tracului, emotivității, a claustrofobiei.

Independența scufundătorului este legată de capacitatea intelectuală, de pregătirea fizică, psihologică și psihosomatică, de rapiditatea percepției, de promptitudinea de înțelegere, de perfecta eficiență de adaptare la problemele de inteligență concretă.

Pe fundul mării educația trebuie refăcută, întrucât omul este ca un copil, ce băjbăie neîndemânatic, reușind cu greu să-și coordoneze gesturile în funcție de propriile senzații. În apă, unde pătrunde foarte lent, scafandrul învață să-și controleze emotivitatea, să-și calculeze precizia gesturilor, să se concentreze, să se relaxeze, să facă față neprevăzutului. Aceste noi raporturi om-natură definesc de fapt noi raporturi între oameni, căci în paralel cu stăpânirea de sine, omul învață să-și dezvolte

calitățile sale de observație și în mod imperceptibil, își schimbă comportamentul social.

Între scafandri se creează o comuniune morală, apare o înțelegere secretă a gesturilor și a senzațiilor trăite împreună în lumea inedită a abisurilor. Solidaritatea crește enorm față de cea de la suprafață și adeseori în cazul unui accident sau a unei simple slăbiciuni trecătoare, ceilalți plonjează în grup pentru a-și salva camaradul. Supraviețuirea pe fundul mării este astfel în strânsă legătură cu comunicarea constantă cu aproapele nostru uman.

Relații bazate pe individualism sunt de neconceput în acest mediu, căci siguranța nu există decât în sânul unui grup care favorizează o viață socială normală.

În scufundare întreaga echipă se aliniază după cel mai slab care își pierde cel mai repede respirația, cel a cărui rezistență la oboseală este cea mai mică, cel a cărui teamă este cel mai slab stăpânită. Dacă acesta ar avea cel mai mic accident toată echipa sau o parte din ea va fi obligată să iasă la suprafață și să-l susțină din punct de vedere moral și fizic pentru a-i asigura securitatea.

Disfuncționalitățile sub forma unui raționament strâmb între posibilitățile scufundătorului și riscurile scufundării antrenează acte stupide și iraționale.

Panica și anxietatea în rândul scufundătorilor au fost recunoscute ca și cauze determinante în accidentele mortale în scufundări. Deci anumiți factori din câmpul emoțional ca emotivitatea, frica, anxietatea și la nivel paroxistic, panica au o importanță certă în scufundare.

Scufundătorul este un subiect în totalitate în stare de alertă care-i pune la încercare sistemele metabolice, care-i cer deci o integritate psihosomatică a organismului. Nivelul și ritmul alertelor intervin în contextul personal al subiectului plasat eventual într-o stare de emoție, frică, anxietate etc.

Dacă răspunsurile devin prea importante, factorul emoțional devine anormal și agresiv pentru că surmontează în mod exagerat mecanismele de apărare. O emoție puternică poate să provoace

ceea ce psihologul numește regresie, adică reîntoarcerea la purtările sau la tehnicile învățate anterior.

O emoție provocată de stres poate avea două consecințe: sub nivelul unei anumite intensități ea poate conduce la un bun răspuns al subiectului, putând avea chiar un caracter de performanță; deasupra, ea devine o cauză de inadaptare sau de regresie și subiectul folosește în locul tehnicilor specifice pe care le-a învățat, o tehnică „primitivă” mult mai puțin elaborată care, în termeni simpli, se traduce prin uitarea gesturilor însușite în câștigul gesturilor instinctive, dar inadapte sau inadecvate în această împrejurare. În extremă, în cazul panicii, gesturile devin dezordonate, ineficace adică necontrolate.

Spre deosebire de frică, care nu antrenează decât o stare de alertă trecătoare, anxietatea creează o stare de alertă permanentă și pe deasupra face să intervină problemele de anticipare și alegere, dilema suplimentară și penibilă pentru anxiosul în scufundare confruntat cu o succesiune de decizii. Anxietatea este pentru cea mai mare parte a scafandrilor un handicap dacă nu chiar o contraindicație, anxiosul ajungând mai rapid la o stare de dezechilibru emoțional a cărui manifestare poate fi: indispoziție ce ajunge la o dizarmonie a marilor funcții (ex: dereglarea ritmului respiratoriu) și la extremă, o stare de panică.

Este necesar de asemenea să evocăm câteva aspecte particulare ale scufundării vis-a-vis de psihism. Acestea au reținut atenția specialiștilor care sunt preocupați de această nouă psihologie a adâncurilor. Este de netăgăduit că, adăugându-se fenomenelor emoționale „normale”, pătrunderea și mai ales șederea omului într-un mediu diferit, scafandrul ca și cosmonautul, determină pentru el, ca o rezultată a senzațiilor particulare pe care le suportă, incidențe asupra psihismului sau, chiar modificări ale acestuia. Incidențele asupra psihismului variază odată cu condițiile, adică a duratei șederii și a imersiunii.

Un fenomen particular pentru specialiști este ridicarea la suprafață, când și atunci omul este împărțit între conștientul său, care înseamnă rezultatul normal și securizant al întoarcerii la adevăratul său mediu și inconștientul său, care înseamnă, dimpotrivă, încetarea visului și reîntoarcerea la constrângerile vieții curente. S-a scris că fiecare întoarcere la suprafață este comparabilă cu o naștere, când omul, ca un nou născut, părăsește viața caldă și dependentă pentru a înfrunta o realitate dureroasă. Scufundările excepționale (la mari adâncimi, de lungă durată, pentru munci, de luptă) cer calități fizice și psihice excepționale. O sănătate bună, o bună condiție fizică, obișnuința cu apa, sunt condiții necesare practicării acestei meserii. Un regim de viață, vizita medicală anuală, antrenamentele repetate, constituie condiții pentru rămânerea în activitate.

De asemenea, calitățile psihologice și morale sunt esențiale. Cea mai indispensabilă dintre aceste calități este stăpânirea de sine, deci ușurința de a putea reacționa, într-o situație dată, printr-o acțiune provocată de inteligență.

Unii scufundători dau dovadă la suprafață de un calm și un sânge rece exemplar, dar pe care-l pierd în proporții variabile intrând în apă. Alții, dimpotrivă, neliniștiți, iritabili, nervoși și perpetuu agitați la suprafață devin calmi, destinși și capătă încă din timpul imersiunii un echilibru perfect.

Intervenția voinței în circuitul percepție-acțiune poate să se manifeste în plus prin calm care nu trebuie confundat cu pasivitatea. După ieșirea din situație, calmul dispare luându-i locul o vivacitate a gesturilor și o rapiditate a acțiunii punându-se în joc reflexele căpătate prin antrenament. Cunoașterea contribuie în special la afirmarea și educarea percepției și condiționează justetea reacțiilor, deci a te interesa și a vrea să înțelegi, permit adesea a nu te lăsa copleșit de imprevizibil. Este importantă și cunoașterea de sine care antrenează stăpânirea de sine și permite mai ales un control permanent al stării și posibilităților individului. Important este de a cunoaște pragurile critice, când echilibrul dorit între frică și încrederea exagerată este rupt într-un sens sau celălalt, deci scafandrul nu trebuie să fie nici timorat, nici temerar.

Contează ca în meseria practică să existe sinceritate și optimism care se naște dintr-un echilibru, sumă a încrederii în sine, încrederii în mediu, încrederii în propriile cunoștințe. Într-un cuvânt, important este să știm cât de departe putem merge.

Aplicarea testului de atenție concentrată Kraepelin, testului de atenție distributivă Praga, chestionarului de anxietate „C”, chestionarului 16PF, inventarului de personalitate CPI și testului arborelui pe un lot de 52 de subiecți (26 scafandri de luptă și 26 scafandri de mare adâncime) au condus la un posibil profil de personalitate al scafandrilor care ar putea fi descris astfel: stabil emoțional, dependent de grup și fidel acestuia, naiv, firesc, sentimental, uituc, comod, calm, liniștit, pasiv, destins, placid și în același timp expansiv, impulsiv, cutezător, entuziast, plin de viață, activ, contând pe el însuși.

Această dualitate activ-pasiv, comod-cutezător, dependent de grup - contând pe el însuși, sunt cei doi poli ai activității desfășurate de scafandri în diferite etape acționale. Pasivitatea și comoditatea nu trebuie interpretate în sensul neimplicării în acțiune a acestei categorii de oameni, ci în sensul unei cerințe necesare bunei desfășurări a activității în condiții de siguranță. Aceasta dualitate poate exista datorită celor două moduri de viață ale scafandrilor, unul la suprafață, care-i solicită independență în gândire, activism, iar celalalt în adâncuri, unde devine dependent de grup, pasiv și destins.

Naturalețea, firescul, sentimentalismul acestor oameni simțul scăzut al valorii personale și al acceptării de sine sunt poate însușiri personale, căpătate datorită practicării meseriei sau poate tocmai aceste însușiri au dus către orientarea spre plonjare, spre întoarcerea la origine, la apă, la marea „*mamă*”, datorită nevoii de a simți mângâierea maternă a mării.

În sensul unei cât mai bune adaptări a scafandrilor la condițiile de viață și de muncă, psihologul, managerul organizației îl pot ajuta să diferențieze foarte clar între viața de suprafață și viața în adâncuri, pentru că așa cum o spun chiar ei, „*dacă ar fi ușor oricine ar putea-o face...*”

Foto: Bogdan Dinu

Antrenamentele scafandrilor de mare adâncime desfășurate pe Lacul Vidraru, 2007.

CĂLĂTORIE PESTE ȘAPTE MĂRI

**Marșul de instrucție al N.S.Mircea, „stagiunea estivală” 2008:
Constanța-Rostock și retur (I)**

Text și foto: **Bogdan DINU**

O poveste ... adevărată

Marș de instrucție și reprezentare, voiaj de practică, aventură nautică – iată tot atâtea cuvinte sau formulări, unele mai seci specifice rapoartelor din mediul militar, altele mai metaforice sau chiar exagerate, dar care acoperă aceeași realitate: *N.S.Mircea* și cadeții care în fiecare „*stagiune estivală*” își trăiesc și împlinesc măcar o parte din visurile lor, paralel cu descoperirea vieții de marinăr pe mările și oceanele lumii (corect ar fi să folosim singularul deoarece *N.S.Mircea* nu a navigat, deocamdată, decât în Atlantic, dar o lăsăm așa pentru frumusețea frazei) și în porturile de escală. Și pe care noi o reflectăm în paginile revistei noastre, ca întotdeauna, dar cel puțin sub semnul continuității unei singure semnături, de aproape patru ani. Ceea ce, pe de o parte, este bine deoarece acumulezi experiență, devii aproape un membru al echipajului permanent, cu „*scoică pe burtă*”, îți poți permite să faci comparații sau paralele pe fapte concrete, trăite, statistici chiar. Reversul medaliei este că simțul critic devine tot mai ... critic (dar niciodată nedocumentat sau nefundamentat), avem

tendința de a reda realitatea mai „reală” decât este sau decât o înfățișăm noi în mod obișnuit iar cinismul sau măcar blazarea ne dau mereu târcoale. Drept urmare, textele noastre ajung tot mai des să-i nemulțumească pe cei care – mulți, puțini, câți or mai fi prin marină – încă mai cred că „*imaginea Forțelor Navale*” se face printr-un „*limbaj de lemn*”, articole care să nu iasă dintr-o anumită linie, „tămâieri” nesfârșite sau că participarea la o misiune internațională, cu *N.S.Mircea* sau alte nave, continuă să fie o „*recompensă*” sau o ocazie de șantaj pentru acceptarea unor sarcini suplimentare în viitor. Pentru jurnalistul militar sau pentru orice alt angajat al Forțelor Navale. Din fericire – și o spunem oricât de paradoxal sau chiar distructiv ar părea pentru argumentația noastră alăturarea următoarelor cuvinte frazei de mai sus – beneficiem de sprijinul domnului contraamiral de flotilă Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale, care ne-a încurajat să fim critici, acolo unde este cazul. Și este inutil să mai spunem cât de important este un astfel de sprijin, vital pentru oricine a lucrat sau măcar a trecut prin prin presa militară. Noi vă promitem că întotdeauna vă vom oferi informații serioase și precise chiar dacă unele paragrafe vor avea totuși tenta unor editoriale.

De la ce plecăm ...

Așadar, pentru că tot am amintit de informații, câteva coordonate spațiale și temporale ale marșului din acest an sunt mai mult decât necesare. *N.S.Mircea* a părăsit portul Constanța pe data de 26 mai și urmează să revină în țară pe 18 septembrie. Va fi deci un marș cu o durată de 115 zile, vor fi străbătute aproximativ 9500 de mile și vom avea escale în zece porturi: Cagliari (Italia), Malaga (Spania), Rouen, Brest (Franța), Rotterdam (Olanda), Copenhaga (Danemarca), Rostock (Germania), Plymouth (Marea Britanie), Lisabona (Portugalia) și La Valetta (Malta). Aproape o reeditare a marșului din 2005, mai puțin escalele din țările scandinave și numeroasele manifestări la care a participat și, desigur, lipsa din program a oricărei regate.

La bord se află un echipaj format din 160 de membri, dintre care 35 de studenți ai Academiei Navale „*Mircea cel Bătrân*” și 47 de elevi ai Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale „*Amiral Ion Murgescu*”. La care s-au adăugat, până în prezent, și doi cadeți străini (termenul nu este chiar corect dar preferăm să-l utilizăm ca atare) și anume Olexander Titov din Ucraina care ne va fi alături pe toată durata marșului

Discursul contraamiralului de flotilă Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale, adresat echipajului navei și cadeților la plecarea în marșul de instrucție.

și aspirantul croat Slaven Jurisic care a urcat la bord în Cagliari și va debarca la Brest. Așadar un echipaj „redus” dacă ne raportăm la marșurile anterioare unde numărul se apropia de cifra 200. Oricum benefic mai ales pentru cadeți care au mai mult spațiu în cazarmă. Explicația este una simplă. În ultimele zile au fost retrași, din cauze care ne scapă, studenții care aparțin de Ministerul Internelor și Reformei Administrative și care sunt școlarizați de către Academia Navală. Comandantul marșului este comandorul dr. Vergil Moraru (șeful Serviciului Doctrină și Instrucție la SMFN), șeful practicii este căpitan-comandorul prof.univ.dr.ing. Gheorghe Samoilescu, comandantul navei este același ca și anul trecut, căpitan-comandorul Gabriel Moise, ca și secundul, energicul (cum ar putea fi altfel un ofițer secund?) locotenent-comandorul Constantin Herciu. Iar pe ceilalți o să îi cunoașteți pe parcursul articolelor noastre, asta ca să nu transformăm materialul de față într-o listă completă de echipaj.

Prima decadă ...

Primele zece zile ale marșului s-au scurs liniștit și ... repede. Având în vedere că anul acesta nu participăm la nici o regată ritmul antrenamentelor în arboradă a fost unul moderat, siguranța a fost cuvântul de ordine, urmărindu-se în principal familiarizarea cu nava, arborada, velatura, carturile și serviciile. Și desigur, cursurile. Unul din obiectivele marșului este și familiarizarea cadeților cu navigația prin strâmțori și locuri deosebite pentru navigație. Iar prima decadă nu a dus lipsă de așa ceva. A început cu „*spectacolul*” Bosforului care, ca întotdeauna i-a entuziasmat pe cadeți și a continuat cu Dardanelele, Kafiirea, Kithnou, Kithiron și apoi de-a lungul paralelei de 36 – aici am atins și cea mai sudică latitudine, aproximativ pe

linia Gibraltarului – până la Strâmtoarea Messina pe care o traversăm pe 2 iunie. Stromboli, admirat în ceas de seară, se arată liniștit, fără fum, erupții, flăcări sau măcar aburi. Anul trecut, prin mici erupții de fum negru ținuse totuși să ne amintească că încă mai este un vulcan activ.

Cagliari, capitala insulei „ascunse” a Italiei

Cagliari, vechiul Casttedu, ne-a întâmpinat pe data de 5 iunie cu o vreme schimbătoare. Inițial aici era prevăzută o escală de o săptămână și participarea la cea de a treia ediție a festivalului „*Mediterraneo e velieri*” organizat, în principal, de asociația italiană „*Amici dei velieri*”. Cu două zile înainte de plecarea din Constanța organizatorii ne-au anunțat că festivalul se anulează ceea ce a transformat escalele noastre în Cagliari într-una tehnică cu foarte mult timp la dispoziție. Organizatorii s-au revanșat însă, președintele asociației, Pier Paolo del Rio ne-a întâmpinat pe cheu și a asigurat gratuit toate facilitățile pentru navă și chiar o excursie gratuită pentru echipaj ca o consolare, poate, pentru faptul că am fost singurul velier care a venit totuși la Cagliari. *N.S.Mircea* a mai vizitat capitala Sardiniei și în anul 2004 iar momentul nu a trecut neobservat deoarece în vizita protocolară pe care a făcut-o guvernatorului Salvatore Gylliotta comandorul Vergil Moraru a avut surpriza să primească un album de pictură semnat de Francoise Selzeneff, editat în anul 2005 și în care velierul nostru era prezent în numeroase pagini surprins în diferite ipostaze în escale de acum patru ani. Delegația navei a mai fost primită și de către primarul Emilio Florisi iar *N.S.Mircea* a răspuns prin organizarea unui dineu și a unui cocktail, acesta din urmă în ultima zi a escalei, care s-a prelungit destul de târziu în noapte,

VOYAGE OVER SEVEN SEAS

„*Mircea*” School Ship instruction march, “summer instruction voyage” 2008: Constanța-Rostock and back (I)

Instruction and representation march, training voyage, nautical adventure- here are as many words and formulae, some of them hollow, specific to the military reports, others more metaphorical or even exaggerated but they surely cover the same reality. „*Mircea*” School Ship and the cadets who, during every summer instruction voyage live and fulfill at least part of their dreams together with the discovery of a sailor's life on the seas and oceans of the world (it would be fair to use the singular form because „*Mircea*” School Ship has sailed so far only across the Atlantic but we leave it like that for the beauty of the artistic expression) and in the call ports. „*Mircea*” School Ship left Constanta harbor on May, 26 and is supposed to return to the country on September, 18. So, the march is going to last 115 days, approximately 9500 nautical miles will be covered and we will visit 10 call ports: Cagliari (Italy), Malaga (Spain), Rouen, Brest (France), Rotterdam (Holland), Copenhagen (Denmark), Rostock (Germany), Plymouth (Great Britain), Lisbon (Portugal) and La Valetta (Malta). This voyage is a mere remake of the one in 2005, apart from the calls in the northern countries and the numerous celebrations she was part of, and of course, no regatta on the schedule. Onboard, there is a crew of 160 members, out of which 35 “*Mircea cel Batran*” Naval Academy cadets and 47 pupils at the “*Admiral Murgescu*” Petty officer Navy School. Two foreign cadets have joined this training voyage so far.

Program de instrucție și mentenanță. Cadeții aleargă la brațare. Imagine luată prin dama bărcii cu rame demontată pentru lucrări de întreținere curente.

mărturie elocventă a excelentelor relații dintre cele două marine și națiuni. Și pentru că tot a venit vorba despre relațiile dintre țările noastre trebuie să vă mărturisim că pe tot parcursul staționării noastre în Cagliari nu am sesizat nici o urmă de tensiune între comunitatea românească, inclusiv cea de etnie romă prezentă și aici, și majoritatea italiană, tensiuni de natură să conducă la nefericite evenimente din această primăvară de la Roma sau din alte orașe. Și precizăm aici că am bătut cu pasul majoritatea cartierelor orașului și în împrejurimi, este adevărat că timpul ne-a și permis, am mers cu autobuzul, am vorbit românește peste tot și nu am sesizat nici cea mai mică urmă de ostilitate. Și, de ce nu, sperăm ca vizita *N.S. Mircea* să perpetueze climatul favorabil, deocamdată, românilor de aici.

Cagliari este un oraș cu o istorie milenară și cel mai bine se poate observa acest lucru în cartierele istorice Marina, Stampace, Castello, Villanova unde se contopesc armonios straturile de istorie și civilizație feniciană, punică, romană, bizantină, genoveză, pisană, aragoneză, spaniolă, piemonteză și firește, italiană. Citadela dei musei, fostul arsenal al orașului, restaurat începând cu anii 60, grupează principalele muzee ale orașului în apropierea catedralei și a palatului guvernatorului. Și mai există și atracțiile limitrofe capitalei insulei, superbe plaje de la Pula, Chia, ori din extremitatea

cealaltă a golfului, de la Villasimius, asta dacă nu te-ai mulțumit cu plaja orașului, Poetto, care se întinde pe mai bine de zece kilometri. Dar, pentru că există și un dar, Cagliari și implicit Sardinia, fie ea și „*insula ascunsă*” a Italiei, rămâne tot o insulă scumpă și doar puterea noastră de cumpărare ne-a limitat, într-un fel, incursiunile culturale sau turistice.

Escala a fost remarcată și de presa sardă, în ziarul L'Unione Sarda printr-un scurt articol, destul de „*fantezist*” trebuie să o spunem, fie și dintr-o simplă deformare profesională, cu multe erori legate de numele, tipul navei, sau cadeții de la bord. Oricum meritul este că a semnalat faptul că nava este deschisă publicului spre vizitare iar duminică, 8 iunie, vizitatorii au fost prezenți în număr foarte mare, aproximativ 1640 de persoane, stând liniștiți la rând pe cheul Ichnusa unde am fost staționați, pentru a putea urca la bord.

„Apă? Apă este peste tot în jurul nostru!”

Mai puțin la dușuri, am completa răspunsul glumeț pe care șeful mecanic, locotenent-comandorul Dumitru Istrate îl oferea de fiecare dată când cineva îl întreabă când „se dă” apă. O problemă mai veche a misiunilor internaționale, apa, sau mai exact raționalizarea apei, se simte cam de doi ani și la bordul *N.S. Mircea*. Cauza?

din goeletelor lor școală aveau dreptul la un duș la trei zile. Chestie de perspectivă și de comparație până la urmă! Suntem convinși că la mijloc nu este vorba decât de birocrăție și, evident, buget.

Navigând cu vele prin Marea Balearelor

Etapa dintre Cagliari și Malaga, a doua escală a marșului, a avut o durată de zece zile și o distanță de 600 de mile. Față de prima decadă, distanța care trebuie străbătută este de mai puțin de jumătate, ceea ce ne permite să navigăm zile în șir doar cu ajutorul velor și al vântului favorabil. Primele două zile după plecarea din Cagliari marea a fost agitată, vântul a bătut tare iar hula a dus gradul mării până la 3 și chiar 4. Apoi marea s-a calmat și am navigat cu vele, e adevărat cu viteze cuprinse între 0,5 și 4,5 noduri, pornind motorul doar atunci când vântul devenea nefavorabil și ne îndepărta prea mult de la ruta noastră. Am început navigația cu vele din estul insulei Menorca și am înconjurat aproape tot arhipelagul pe la nord trecând și de Mallorca și Ibiza prin canalul cu același nume care o separă de Spania, coborând tot mai mult în sud spre Marea Alboran. Tot acum s-a înregistrat și primul concurs între elevii și studenții bordului, dedicat cunoașterii navei. La puntea centru cele două echipe s-au confruntat mai bine de oră trebuind să răspundă celor 20 de întrebări formulate de căpitan-comandorul Gheorghe Samoilescu, șeful practicii de la bord, fiind încurajați de colegi și în final victoria, una categorică, a aparținut studenților de la Academia Navală „*Mircea cel Bătrân*”. Recompensa a fost una pe măsură și chiar inedită în condițiile unui meniu specific vieții pe mare. Este vorba de un tort pe care premianții l-au împărțit cu colegii. Și tot la sfârșitul perioadei studenții Academiei Navale „*Mircea cel Bătrân*” au finalizat și primul curs, după Malaga urmând să susțină și primul examen. De altfel cursurile, seminariile, verificările, examenele se vor întinde pe tot parcursul verii până undeva la începutul lunii septembrie. Există și voci care susțin eliminarea cursurilor pe timpul practicii la

bord, deși lucrul este destul de dificil din punct de vedere organizatoric și academic; în sfârșit, nu suntem noi cel mai în măsură să ne pronunțăm, până una alta există o programă care trebuie respectată. Vă anunțăm că la bord se editează și o „foaie” sau dacă vreți o „*încercare publicistică*” prin grija unui colectiv de cadeți coordonat de căpitanul Niculae Tătaru cu o ritmicitate atipică, adică apare înaintea fiecărei escale, și cu un titlu pe măsură – „*Corsarii*”. Nu contează tirajul, tiparul sau formatul, importantă e doar buna dispoziție!

Peste șapte mări ... până în Malaga

Peste șapte mări și ... ceva mai puține țări, am putea adapta începutul de poveste. Formularea ca atare a făcut carieră, cel puțin în paginile revistei noastre, și în cazul de față chiar corespunde realității. Am plecat din Marea Neagră, am trecut prin Marea Marmara, Marea Egee, Marea Ionică, Marea Tireniană, Marea Balearelor și am ajuns la Malaga trecând prin Marea Alboran. În Malaga am intrat duminică dimineața, 22 iunie, pentru o escală tehnică de trei zile. Și pentru că tot am amintit de escale, pentru a fi mai bine înțeles de către cititorii noștri, precizăm că escalele tehnice sunt necesare pentru refacerea plinurilor de combustibil, apă și alimente dar care nu implică nici un program oficial, chiar dacă aproape niciodată nu au lipsit vizitele protocolare și chiar cocktailurile la bord. Oricum, escalele tehnice sunt mai scurte și departe de ritmul și frenezia manifestărilor din porturile unde *N.S. Mircea* este invitat să participe la festivaluri maritime așa cum va fi la Armada de Rouen, Brest sau la Stralsund, evenimente despre care vă voi informa la momentul potrivit.

Malaga, sau dacă vreți în trecutul istoric Malaka – locul peștelui sărat, este, ca și Cagliari, o așezare înființată de fenicieni dar locul este marcat de stăpânirea romană și mai ales maură și apoi creștină. În prezent este asociat mai ales cu destinațiile turistice aflându-se pe Costa del Sol și fiind invadat în fiecare vară mai ales de către turiștii nordici. Și mai este

și orașul în care s-a născut Pablo Ruiz, cunoscut sub numele de Picasso, iar aici găsiți casa memorială și muzeul Malaga Picasso. Se pot vizita Alcazaba (fortăreața arabă), teatrul roman, catedrala, castelul Gibralfaro, numeroase muzee și biserici fără să mai vorbim de faptul că orașul Granada se află la mai puțin de o sută de kilometri distanță astfel încât a fost dificil să ne hotărâm ce să vizităm în doar cele trei zile de escală.

Câteva cuvinte despre recepția oferită de *N.S. Mircea* aici la Malaga care a reușit să reunească la bord membri ai corpului diplomatic din Malaga, și nu numai, ofițeri ai Marinei Militare spaniole, reprezentanți ai autorităților locale și care a fost, fără nici o îndoială, un succes. A contribuit la această reușită consulul general al României la Sevilla, doamna Monica Mihaela Știrbu, evident prezentă la recepție, dar și atașatul apărării României la Madrid, colonelul Ion Toader. Insistăm asupra acestui lucru deoarece promovarea imaginii României și reprezentarea Forțelor Navale Române nu poate fi realizată doar de *N.S. Mircea*, ci și prin intermediul altor instituții ale statului, inclusiv Ministerul de Externe. Nu avem preferințe, am mai spus și altădată, s-a dovedit încă o dată că atunci când se dorește se pot realiza lucruri frumoase. Nu a fost cazul la Cagliari dar iată că s-a întâmplat la Malaga.

Și încă o surpriză plăcută, de data aceasta în presa din Malaga, ziarul „Malaga Hoy”, singurul cotidian din oraș care are o pagină săptămânală dedicată marinei – în treacăt fie spus presa scrisă constanțenă nu are o astfel de inițiativă - a dedicat o pagină întreagă în ediția din 24 iunie escalei *N.S. Mircea*, asta și datorită eforturilor echipei media de la bord, fără nici o lipsă de modestie, formată din căpitanul Daniel Oaie și subsemnatul.

Urmează încă 9 zile pe mare, de data aceasta prin strâmtoarea Gibraltar în Oceanul Atlantic până la Rouen, unde vom staționa între 4 și 8 iulie pentru a participa la evenimentul numit „*Armada de Rouen*” și apoi, timp de o săptămână întreagă, la Brest. Despre toate acestea în numărul nostru viitor. ■

După traversarea Strâmtoării Messina, cadeții au putut admira vulcanul Stromboli.

Instantaneu de la vizita consulului general al României la Sevilla, doamna Monica Mihaela Știrbu, la bord. De la stânga la dreapta: căpitan-comandorul Gabriel Moise, comandantul navei, comandorul dr. Vergil Moraru, comandantul marșului, doamna Monica Mihaela Știrbu, consulul general al României la Sevilla, căpitan-comandorul Gheorghe Samoilescu, șeful practicii de la bord.

A treia serie de SGV a terminat pregătirea

SGV pentru Forțele Navale

Text și foto: **Olivia Bucioacă**

În perioada martie-iunie, o nouă serie de soldați gradați voluntari și-a desfășurat pregătirea la Centrul de Instrucție al Forțelor Navale. Programul intensiv de pregătire a fost structurat pe două module, cel al instruirii individuale de bază și modulul perfecționării instruirii de specialitate. Am fost și noi prezenți la Centrul de Instrucție, pe data de 6 iunie pentru a urmări cum se desfășoară o zi obișnuită din programul de pregătire al soldaților gradați voluntari, aflați la sfârșitul modulului perfecționării instruirii de specialitate. Programul a fost foarte încărcat, ajungând de cele mai multe ori până la 10 ore de instrucție pe zi. Soldații voluntari s-au pregătit intens să devină operatori tehnică comunicații radio, cercetași observatori semnalizatori, artileriști navali, infanteriști marini, polițiști militari, radiotelegrafiști, operatori arme sub apă și scafandri.

Prima oprire în perioplul nostru prin Centrul de Instrucție am făcut-o la bazinul de înot, unde soldații au învățat primele lecții de marinărie. Antrenamentul a început cu un exercițiu amplu, care a îmbinat tehnicile de salvare pe mare cu tehnicile de înot. O simulare a unui exercițiu complex de abandon navă, la care au participat numai soldații voluntari avansați, cei care stăpânesc foarte bine tehnicile de înot. În paralel am asistat la câteva sărituri de la trambulină și la tehnicile de înot bras pe culoare. La bazinul de înot soldații voluntari au și două săli de fitness și două de forță unde își mențin tonusul muscular și beneficiază de toate condițiile necesare pentru practicarea unui sport. I-am văzut, apoi, pe soldații voluntari, în teren sau în sălile de cursuri, continuând instrucția pe diferite specialități: poliție militară, radiolocație, rachete și artilerie. Am asistat și la o ședință pregătitoare de tragere cu armamentul din dotare și am fost martorii unei trageri demonstrative executată

în poligonul Centrului de Instrucție de la Mangalia, pe diferite tipuri de ținte. Soldații s-au arătat extrem de interesați, și-au pus în joc toate resursele pentru a se evidenția în mod pozitiv și au dovedind reale abilități în mânăuirea armamentului, ascultând cu atenție ordinele instructorului pentru a executa corect tragerea. Soldat Barbu Alexandru: „Am avut până acum patru lecții de tragere și două execuții cu grenade defensive și ofensive și totul a decurs foarte bine. A fost destul de greu începutul până ne-am acomodat, dar nu ne-am speriat și am mers tot înainte și totul a fost bine. Am ales să devin soldat voluntar pentru că după ce am terminat liceul nu am avut altă oportunitate, nu aveam unde să lucrez și mi s-a părut cel mai bun lucru pe care puteam să-l fac. Am fost repartizat la Batalionul Infanterie Marină de la Babadag. Am ales infanteria marină, pentru că unitatea este mai aproape de casă și mi-a plăcut ce am făcut aici în Centrul de Instrucție. A fost frumos...”

Pentru soldații gradați voluntari, pregătirea în Centrul de Instrucție a însemnat o experiență nouă, în care au trăit cu intensitate fiecare moment. Au fost bine instruiți, au acumulat foarte multe cunoștințe care își vor găsi utilitatea în momentul în care vor fi încadrați pe funcții în diferite unități din Forțele Navale. Soldat voluntar Mardare Alexandra Laura: „Mi-a plăcut de mică armata. A fost pe cât de frumos pe atât de greu și ușor în același timp. Într-adevăr, la început a fost puțin mai greu, pentru că venind din viața civilă, aici ne-am lovit de alte măsuri, alte reguli și am încercat pe cât posibil să facem tot ceea ce trebuie. Să fim toți la fel de corecți și disciplinați, să ascultăm ordinele, să încercăm să lasă totul bine până la capăt. Au fost foarte multe evenimente în care am fost mândri de noi. Am participat la Ziua Eroilor, am băut pas de defilare și a fost foarte frumos. Dezamăgiri sau regrete nu cred că există pentru nici unul dintre noi, pentru că

asta ne-am dorit să facem și dacă nu ne doream cu adevărat nu mai eram acum aici. Am fost repartizată la unitatea de la Mamaia Sat, pe transmisiuni și radiotelegrafie. În paralel o să-mi continui și studiile, sunt deja înscrisă la o facultate din Constanța”.

Centrul de Instrucție de la Mangalia se află deja la a treia serie de soldați gradați voluntari pe care i-a pregătit. Am fost interesați de modul în care s-au prezentat soldații gradați voluntari, comparativ cu celelalte două serii. Căpitan-comandorul Petrică Pârnu, șeful de stat major la Centrul de Instrucție al Forțelor Navale Mangalia: „Cred că și în urma selecțiilor făcute calitatea soldaților care se prezintă ca recruți este din ce în ce mai bună, cel puțin în această a treia serie pe care o pregătim, militarii sunt cu studii medii, cu studii superioare o mare parte din ei și mă bucură că își doresc să devină soldați voluntari pentru Forțele Navale. Veniți voluntari din viața civilă, unii s-au acomodat mai repede, alții mai încet, dar toți fiecare a avut ambiția să devină soldat voluntar și până la sfârșitul perioadei de instrucție, cred, că au reușit să se acomodeze cu rigorile sistemului, cu noua meserie și sunt mulțumiți de rezultatele obținute.” Ei sunt mulțumiți, dumneavoastră? „Și noi suntem mulțumiți, pentru că este munca noastră de a-i învăța, de a-i educa și de a-i pregăti și ne gândim în primul rând că îi încadrăm în unitățile de marină pe care ei își vor desfășura activitatea în continuare ca militari profesioniști.”

Baza materială a Centrului de Instrucție a fost adaptată instruirii lor, astfel încât la sfârșitul perioadei de pregătire, cei 134 de soldați voluntari au un nivel ridicat de cunoștințe de specialitate, care să le permită desfășurarea în bune condiții a activității la unitățile în care au fost repartizați. După finalizarea celor patru luni de instrucție, a avut loc evaluarea finală, în urma căreia, soldații care au reușit să obțină rezultate pozitive, au semnat un contract pe o perioadă de patru ani cu unitățile beneficiare, ca angajați. ■

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

În perioada 3-10 iunie, la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” s-a desfășurat prima etapă a Concursurilor Sportive și Aplicativ Militare de Vară la nivelul academiilor și a școlilor de maiștri ale categoriilor de forțe. Astfel, la această adevărată olimpiadă a sportivilor militari și-au disputat medaliile puse în joc, nu

mai puțin de șapte instituții de învățământ militar, Forțele Navale fiind reprezentate de loturile academiei navale și școlii militare de maiștri. Competiția s-a desfășurat la disciplinele sportive bachet și handbal masculin, volei masculin și feminin și natație masculin și feminin.

De la început competiția s-a dovedit acerbă, având în vedere valoarea

loturilor participante, studenții marinari anticipând ca principali adversari, eternii rivali Academia Forțelor Terestre Sibiu și Academia Tehnică Militară București. Căpitan-comandorul dr. Virgil Ene-Voiculescu, șeful lotului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”: „Suntem mulțumiți mai ales de faptul că spiritul de echipă, primordial la aceste discipline, a depășit numărul destul de mic de antrenamente pe care le-am avut în acest an, cu excepția probelor de natație unde loturile au fost pregătite începând cu luna decembrie, în mod deosebit pentru concursurile internaționale din Turcia. Faptul că finalitatea acestei competiții s-a realizat cu ocuparea locului I la toate disciplinele sportive, manifestă încă o dată că avem niște echipe pline de coeziune, iar sportivii care sunt majoritatea în ani terminali și de la Facultatea de Marină Civilă au compensat pe deplin faptul că, anul acesta numărul antrenamentelor nu a fost cel pe care ni l-am fi dorit.”

Finalizarea concursurilor sportive și aplicativ militare de vară pentru instituțiile de învățământ va avea loc la Pitești, în perioada 16-23 iulie, atunci când sportivii vor participa la cea de-a doua etapă, în care se vor desfășura probele de atletism, duel de foc, patrulă militară și triatlon militar. ■

Performanță la „rezistența materialelor”

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

Agenda Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” continuă să fie încărcată de competiții și concursuri la care studenții ajung să facă performanță. Astfel, la sfârșitul lunii mai, la faza națională a celei de-a XXVI-a ediții a concursului profesional științific „C.C.Teodorescu”, la disciplina rezistența materialelor, desfășurată la București, patru studenți de la Facultatea de Marină Civilă, Roxana Motoc și Larisa Boboc, specializarea inginerie și management naval și portuar, și Marian Raicu și Dragoș Nicolae Alexandrescu, specializarea electromecanică navală, au obținut rezultate remarcabile. Concursul s-a desfășurat pe secțiuni în profilul mecanic, nemecanic și construcții și au participat studenți din toate

centrele universitare cu profil din țară. Chiar dacă au avut la dispoziție doar un semestru de pregătire la disciplina rezistența materialelor, pe profilul nemecanic, față de două ale colegilor cu care au concurat, studentele Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” au obținut rezultate foarte bune. Astfel, Roxana Motoc a obținut punctajul maxim de 100 de puncte, intrând în istoria concursului, ca prima studentă care a reușit această performanță. „Am ajuns aici cu puțin noroc, cu ajutorul profesorului și prin foarte multă muncă. Dar a meritat, mi-a plăcut mult și materia și am învățat cu plăcere. Mi-am demonstrat că nu sunt doar o simplă studentă și că munca în echipă e cea care contează cu adevărat, pentru că altfel nu ajungeam la această performanță. M-am bucurat foarte mult și cred că rezultatul obținut mă va ajuta pe viitor în carieră”. Șef lucrări dr.ing. Mihai Bejan, catedra arhitectură navală și management naval și portuar: „E o performanță similară Nadiei Comănești care a obținut pentru prima dată în istoria gimnasticii nota 10. E o premieră care ne bucură în egală măsură și pe mine și pe ea. Ideea este că se poate, totul depinde numai de abordare. A fost un efort încununat, pe lângă foarte multă muncă mai e necesar și un dram de noroc, care a fost de partea noastră.” Alături de premiul I obținut de Roxana Motoc și Larisa Boboc a câștigat un premiu special. Premiile acordate au constatat în diplome și medalii, cărți și bani, poate suficient pentru a răsplăti efortul depus și performanța studenților, dar cu siguranță prea puțin în comparație cu mulțumirea personală din sufletul studentelor academiei navale. ■

Pregătirea SGV în laboratorul de hidrolocație.

Antrenamentele la bazin n-au fost întotdeauna pe placul SGV.

„Întotdeauna mi-am dorit să fie lucrul bine făcut și cred că am reușit”

Interviu cu domnul comandor Liviu Kaiter, comandantul Centrului de Scafandri, 2006-2008

Căpitan ing. Mihai EGOROV

Prin Ordinul Ministrului Apărării, numărul M.P. 473 din 16 mai 2008, după 30 de ani în care în calitate de ofițer și-a desfășurat activitatea în diferite unități din Forțele Navale, comandorul Liviu Iosif Kaiter a trecut în rezervă. La despărțirea de profesia militară, am încercat un dialog despre pasiunea pentru mare și marină, dar și despre funcțiile pe care le-a ocupat în anumite perioade.

- Domnule comandor, sunteți născut la Abrud, județul Alba, nu ați urmat liceul militar și totuși ce v-a determinat să alegeți marina ca și profesie?

- Ca orice tânăr care își dorește ceva deosebit și puțin spirit de aventură n-a fost greu să optez pentru marină, mai ales că venind cu părinții la mare, când eram licean, mi-a plăcut marea, navele și uniforma de marină. Am îndrăgit uniforma și am dorit s-o port, ceea ce s-a întâmplat peste câțiva ani.

- O treime din carieră a-ți dedicat-o fregatei *Mărășești*. Ce amintiri vă leagă de cea denumită mult timp, „nava amiral a marinei”?

- Un deceniu pe același bastiment este o perioadă de timp destul de îndelungată. Pe această navă am deținut trei funcții: specialist arme sub apă, șef birou pregătire de luptă și ofițer secund. Cel mai important moment mi se pare anul 1994, când după semnarea acordului de intrare în Parteneriatul pentru Pace, distrugătorul *Mărășești* a executat primul exercițiu Passex cu o navă americană. A fost un lucru inedit și am și acum în minte cele două zile petrecute atunci pe mare.

- Domnule comandor, în 2001, după 10 ani petrecuți la bordul distrugătorului *Mărășești*, ați făcut pasul spre scafandri trecând mai întâi pe la submarinul *Delfinul*. Cum a fost această perioadă?

- Această perioadă a fost o punte de trecere în mediul subacvatic; a fost un an în mijlocul unui echipaj unit care m-a învățat să lucrez în echipă și să știu ce înseamnă noțiunea de echipaj. După un an la submarin, am fost numit comandant al Divizionului de scafandri. A fost dificil la început. Coordoneam scafandrii, știam ce misiuni au dar nu-mi dădeam seama când spuneau că sunt oboșiți, că nu pot face scufundări ziua și noaptea sau la intervale de timp mai mici, fără ca să aibă odihnă. La final de carieră am absolvit și eu cursul de scafandri, putând să-i înțeleg mai bine. După patru ani la comanda divizionului am fost numit șef de stat major la Centrul de Scafandri, ocupând ulterior, funcția de comandant al Centrului de Scafandri. O satisfacție deosebită la început, a fost coordonarea pregătirii Grupului de scafandri EOD, care în 2006 a fost certificat și afirmat de către NATO la exercițiul STEADFAST JAGUAR din Insulele Capului Verde; a urmat, în anul 2007, afirmarea Detașamentului Naval de Forțe Speciale. O întreagă paletă de activități, iar pentru mine timpul nu a contat, întotdeauna mi-am dorit să fie lucrul bine făcut, de fiecare dată am pus suflet și cred că am reușit.

- Care sunt împlinirile comandorului Liviu Kaiter? Aveți proiecte pe care regretați că n-ați reușit să le finalizați?

- Am reușit de fiecare dată să rezolv problemele destul de bine, asta și datorită sprijinului colegilor cu care am lucrat și de fiecare dată lucrul în echipă a fost ceva deosebit. Am știut să am lângă mine oamenii cu care să pot colabora și să realizez tot ce vreau. Mi-aș fi dorit foarte mult să mai am timpul necesar să pot să văd celelalte grupuri și detașamente certificate și afirmate NATO, mi-aș fi dorit și poate nu m-am implicat cât trebuia ca la scafandrii de mare adâncime să schimbăm echipamentul care este vechi de 25-30 de ani. Prioritate au avut scafandrii de luptă și cred că într-un viitor nu foarte îndepărtat, scafandrii de mare adâncime vor primi echipamentul pe care îl merită. Am fost, poate, ocupat prea mult de rezolvarea problemelor ce mi-au revenit prin atribuții și nu am reușit să stau de vorbă cu fiecare dintre ei, așa cum mi-aș fi dorit.

- Cum i-ar motiva comandorul Liviu Kaiter pe tinerii care vor să aleagă cariera militară și cum i-ar determina pe cei care sunt acum în marină să nu plece?

- Totul ține de dragostea față de armă, de uniformă și de ceea ce faci. Eu vin din Ardeal și am avut foarte puține cunoștințe despre mare la început dar mi-a plăcut și am rămas devotat acestei meserii. Pentru cei care ar veni în marină dacă nu există dragoste, devotament, atracție, indiferent cât s-ar strădui să facă ceva formal nu le-ar reuși.

- Domnule comandor, la finalul acestor 30 de ani de carieră, ce mesaj ați dori să le transmiteți foștilor colegi și subordonați și comandanți din Forțele Navale?

- Foștilor subordonați le doresc să iubească meseria, să iubească marină, să fie demni că sunt marinari; comandanților, le mulțumesc pentru tot ceea ce au făcut pentru mine, pentru aprecierile și încrederea pe care au avut-o în mine și tuturor, o urare marinărească, Vânt bun din pupa și „un picior de apă sub chilă”!

Foto: Ștefan Ciocan

SEMICENTENARUL BATALIONULUI STAT MAJOR ȘI DESERVIRE

Comandor dr. Marian MOȘNEAGU
Serviciul Istoric al Armatei

În baza raportului Marelui Stat Major nr. CL 00658/1958, la 24 februarie 1958 a fost înființat Serviciul Gospodărie, cu indicativul UM 02150/D, în subordinea șefului statului major al Comandamentului Marinei Militare, dislocat în garnizoana Constanța.

Inițial, Serviciul avea în organigramă comanda unității (șeful serviciului, locțiitor), Serviciul financiar, Serviciul aprovizionare cu echipament, Serviciul aprovizionare cu alimente și furaje, Serviciul înzestrare artileristică, Serviciul sanitar, Biroul documente secrete, Serviciul cazarmare și Plutonul pază și gospodărie.

La 1 ianuarie 1962, C.M.M. și formațiunile anexă au fost dislocate în garnizoana Mangalia. În aceste condiții, în baza Ordinului M.St.M. nr. CL 0064 din 28 martie 1962, Serviciul Gospodărie a fost desființat, efectivele și tehnica acestuia fiind predate Detașamentului 327 Asigurare tehnico-materială, care a asigurat în continuare, din punct de vedere tehnico-material, atât C.M.M. cât și comandamentul Diviziei 42 Maritime. În baza aceluiași ordin, Compania Pază a C.M.M. a trecut în subordinea Diviziei 42 Maritime.

Începând cu 1 august 1963, Serviciul Gospodărie al C.M.M. a fost reînființat, în baza Ordinului M.St.M. nr. CL 00926 din 10 iulie 1963. La 19 iunie 1964 a intrat în vigoare noul stat de organizare a unității, care încorporează Grupa de transport a C.M.M., Depozitul de regulamente și hărți, Depozitul de materiale pregătire de luptă și funcția de ofițer cu mobilizarea.

La 14 februarie 1966, în statul de organizare al Serviciului Gospodărie al C.M.M. s-au introdus șase funcții de soldați șoferi și șase autocamioane de front iar la 4 iulie 1966, un ofițer secretar al biroului organizației de bază partid, un subofițer șef depozit materiale sanitare, trei subofițeri și patru soldați la comenduirea statului major și un soldat sanitar. De asemenea, din Compania Pază și Gospodărie s-a redus o grupă de pistolari, formată dintr-un gradat și șapte soldați.

La 15 decembrie 1968, unitatea a fost completată cu funcțiile de șef Serviciu

Aspecte din activitatea Batalionului Stat Major și Deservire al Forțelor Navale

Alimente, șef Înzestrare Artileristică și al Popotei cadre și a fost degrevată de Plutonul Transport Auto, care a fost inclus în statul de organizare al Companiei Pază, Transport și Gospodărie.

În anul 1970, Serviciul Gospodărie avea în componență Compania Pază, Serviciul Cazarmare și Popota garnizoanei Mangalia.

La 1 iunie 1972 în componența Serviciului Gospodărie a intrat și Compania Pază, Transport și Gospodărie.

În perioada 5 octombrie – 24 noiembrie 1972, 30 de militari din cadrul unității au participat la strângerea recoltei de toamnă la I.A.S. Peștera - jud. Constanța, realizând 31 lei zi/om față de 26 lei zi/om, cât era prevăzut în Convenția încheiată între Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Agriculturii, Industrii Alimentare și Apelor.

În baza Ordinului M.St.M. nr. CL 001222 din 19 septembrie 1973 privind aplicarea normelor de structură unitară în mari unități și unități, Serviciul Gospodărie s-a transformat în Secția Gospodărie a C.M.M. Începând cu 15 iunie 1974, Clubul militarilor în termen a trecut din subordinea Secției Gospodărie în subordinea Centrului de Instrucție al Marinei Militare.

La 1 august 1975 a fost înființată Compania Transport Auto, prin reorganizarea Companiei Pază, Transport și Gospodărie.

În perioada 23 iunie – 24 iulie 1975, 25 de militari în termen din Secția Gospodărie au participat la strângerea recoltei la I.A.S. Pietreni – jud. Constanța, activitate care a avut caracter de permanență până în toamna anului 1989.

Foto: Ștefan Ciocan

Defilarea subunităților la cea de-a 50-a aniversare a Batalionului

La 2 februarie 1981, efectivele Secției Gospodărie totalizau 174 cadre militare, militari în termen și personal civil.

În luna decembrie 1982, Secția Gospodărie a fost redislocată, odată cu C.M.M., în garnizoana Constanța.

La 1 ianuarie 1994, Secția Gospodărie și-a schimbat indicativul în U.M. 02150/X Constanța.

Prin ordinul șefului Statului Major General nr. B5/1889 din 16.09.2003, la 1 noiembrie 2003 Secția Gospodărie s-a transformat în Batalionul Logistic al Forțelor Navale, cu actualul indicativ – U.M. 02154 Constanța.

La 1 martie 2005, unitatea s-a reorganizat sub denumirea de Batalionul Stat Major și Deservire al Forțelor Navale.

La 1 iunie 2007, unitatea s-a restructurat, în cadrul actualei structuri fiind integrate Secția Administrare și Mentenanță Patrimoniu, Compania 301 Poliție Militară, Tipografia Forțelor Navale, Muzeul Marinei Române, Cercurile Militare Constanța, Mangalia și Tulcea, Grupul Mass-Media al Forțelor Navale și Depozitul de Regulamente și Hărți al Statului Major al Forțelor Navale.

Prin structurile și subunitățile de deservire proprii din București, Constanța, Mangalia, Eforie Sud, Ovidiu, Tulcea și Olănești, Batalionul Stat Major și Deservire asigură un sprijin logistic dinamic, oportun, economic și eficient Statului Major al Forțelor Navale, Comandamentului Flotei, Comandamentului Operațional Naval, Centrului de Informatică, Secției 8 Audit Intern și Muzeului Marinei Române. În acest scop, unitatea dispune de peste 60 de mașini de teren, autoturisme de oraș, autoturisme de protocol, camioane, autobuze, autospeciale, transportoare blindate, motociclete etc.

Specialiștii Batalionului execută lucrări de reparații curente, în antrepriză sau în regie proprie, la cazarmile din administrarea

Forțelor Navale, administrează activitatea de cazare în Căminele de garnizoană din Constanța și Mangalia, casele de odihnă din Mamaia, Eforie Sud și Olănești și locuințele de serviciu din garnizoana Constanța, asigură menținerea ordinii și disciplinei militare în zona de responsabilitate a Statului Major al Forțelor Navale, controlul și îndrumarea circulației autovehiculelor și coloanelor militare, protecția personalului armatei, paza și apărarea obiectivelor militare sau de interes militar din portul Constanța și cazarmele Tomis Nord și Ovidiu-Nazarcea ș.a. De asemenea, prin structurile specializate, asigură activitatea editorială, managementul patrimoniului naval, precum și realizarea și difuzarea produselor media ale Statului Major al Forțelor Navale.

Cu forțele, mijloacele și infrastructura de care dispune, Batalionul Stat Major și Deservire a contribuit la reușita a numeroase activități, exerciții și aplicații multinaționale din

țară și din străinătate, un număr important din efectivele unității remarcându-se pe timpul unor misiuni executate cu succes în teatrele de operații din Kosovo, Afganistan și Irak.

De-a lungul celor cinci decenii de fructuoasă activitate, unitatea a fost comandată de colonelii Grigore Fărcășanu (1958 – 1960), Constantin Stroia (1960 – 1961), Petre Mijoiu (1961 – 1962) și Nicolae Șerbănescu (1963 – 1971), locotenenți-coloneii Tudorel Georgescu (1971 – 1972) și Grigore Stan (1972 – 1973), colonelul Radu Bădulescu (1973 – 1983, 1983-1992), locotenent-colonelul Constantin Segărceanu (1980 - 1983), colonelul Gheorghe Gavriluță (1992 - 1998), căpitan-comandorul Gheorghe Dănilă (1998 - 2002), comandorul Ion Constantin (2002 - 2003) și locotenenți-coloneii Lucian Marinescu (2003 - 2005) și Stan Popărlan (din 2005).

Personalul civil al unității participând la cea de-a 50-a aniversare a Batalionului

Foto: Ștefan Ciocan

Aspecte din activitatea Batalionului Stat Major și Deservire al Forțelor Navale

Eforturi răsplătite

Vineri 27 iunie, Batalionul Stat Major și Deservire al Forțelor Navale a aniversat 50 de ani de la înființare. La sărbătoarea acestei unități importante din structura Forțelor Navale, au participat contraamiralul dr. Victor Barbu, directorul adjunct al Statului Major General, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale, comandanți ai unităților militare din structura Forțelor Navale, factori de răspundere din SMFN, un sobor de preoți, în frunte cu IPS Teodosie precum și personalul unității. Sărbătorirea unității s-a desfășurat pe platoul din incinta

batalionului, într-o scenografie pregătită în detaliu de personalul unității. Și cum nimic nu se poate face într-o unitate fără sprijinul personalului, fără implicarea acestuia în rezolvarea sarcinilor uneori, poate și dincolo de cele de serviciu, implicarea personalului unității în pregătirea momentului aniversar a fost totală, contribuind la reușita activității. Contraamiralul dr. Victor Barbu: „Această jumătate de veac a reprezentat pentru batalion o perioadă de continuă transformare, dislocare și redislocare, de adaptare la cerințele specifice unei unități logistice, prin prisma condițiilor socio-economice ale momentului. În prezent, Batalionul Stat Major și Deservire este

o unitate cu un profil aparte, unde își desfășoară activitatea într-o frumoasă simbioză militară și civilă din cele mai diverse specialități. Profilul funcțional al batalionului s-a diversificat astfel încât personalul din organică răspunde unor solicitări dintre cele mai diverse: sprijin logistic, activitate culturală, de recreere și de refacere a capacității de muncă, informare publică, poliție militară, întreținere cazărmi și obiective militare, cazarea militarilor și a familiilor lor.” La ceas aniversar, unitatea comandată de locotenent-colonelul Stan Popărlan a primit „Emblema de Onoare a Armatei României” și placheta Statului Major General. (M.E.)

Foto: Olivia Bucioacă

Olivia BUCIOACĂ

Pe 15 mai, s-a sărbătorit Ziua Poliștilor Militari și totodată s-au împlinit 18 ani de la reînființarea unităților și subunităților de Poliție Militară în Armata României. Deși aparent discretă în peisajul complex al activităților desfășurate în Forțelor Navale, poate și prin specificul misiunilor, am dorit să readucem în actualitate Compania poliție militară din cadrul Batalionului Stat Major

și Deservire, punând un accent deosebit pe misiunile pe care le execută. În prezent, 80% din efectivele și activitățile Companiei poliție militară sunt alocate pazei și serviciilor permanente, cele mai importante obiective asigurate fiind portul militar Constanța și platforma militară Tomis Nord. Cei mai mulți dintre oamenii, care compun Compania poliție militară, au o vechime de zece ani, timp în care au ajuns să aibă experiența numeroaselor misiuni naționale și a celor din teatrele

de operații și să beneficieze de o instrucție corespunzătoare profilului lor. După această experiență, poliștii militari pot fi numiți, fără să folosim cuvinte mari, profesioniști în ceea ce desfășoară. Asigurarea ordinii și disciplinei, controlul și îndrumarea traficului rutier, controlul autovehiculelor militare, însoțirea și protecția coloanelor militare sau a coloanelor oficiale de demnitari români și străini, precum și intervenția și paza diferitelor obiective militare sunt doar câteva din misiunile specifice pe care poliștii militari le execută pe timp de pace. Însă singura formă de pregătire reală a poliștilor militari rămâne participarea la aplicații și exerciții multinaționale. E adevărat, individual, dar și așa putem vorbi de un câștig real. Aproape 60% din cadrele militare au deja o bogată experiență în ceea ce privește misiunile din teatrele de operații, sunt bine pregătiți și gata oricând să demonstreze ceea ce au învățat în teatru, pentru că doar experiența trăită pe viu este cea care contează cu adevărat. În luna iulie, doi subofițeri de poliție militară vor pleca pentru șase luni în misiune în teatrele de operații și poate în viitorul nu foarte îndepărtat vom avea posibilitatea să vorbim nu numai despre experiența individuală a poliștilor militari în teatrele de operații, ci poate chiar despre experiența unui pluton din compunerea ei, la o misiune în afara țării.

Corpul Maiștrilor Militari de Marină a împlinit 99 de ani

M.m.I **Ovidiu BADIU**, Consilierul comandantului Flotei pentru problemele maiștrilor militari și subofițerilor

La 6 mai 2008, entitatea profesională cunoscută sub denumirea de Corpul Maiștrilor Militari de Marină și-a făcut simțită prezența pe încă o pagină din istoria armei, aceasta fiind, pentru segmentul respectiv, cea de a 99-a! Fiecare an din cei 99 încrustați pe răbojul timpului începând cu acel 6 mai 1909, momentul constituirii respectivei categorii de personal profesionalizat, a contribuit cu prorpia lor încărcătură faptică la evenimentele consemnate în jurnalul istoric al Marinei Militare, o categorie de forțe cu un cuvânt greu de spus în cadrul Oștirii Române.

Răsfoind istoria armei, nu putem trece cu vederea începuturile pregătirii personalului necesar a încadra funcțiile existente în organigrama marinei, evident în raport cu cerințele momentului. Vorbind despre început, istoria armei precizează că acesta nu poate fi altul decât apariția Școlilor de Marină, eveniment petrecut la data de 8 octombrie 1897, semnatarul Decretului de constituire fiind regele Carol I.

Ceva mai târziu, la insistența Direcției 5 Marină din cadrul Ministerului de Război, departament condus la acea vreme de către contraamiralul Eustațiu Sebastian, regele Carol I emite sub proprie semnătură un nou act totalmente pozitiv, și anume Înaltul Decret nr.1620 datat 6 mai 1909, prin care consfințește apariția în Marina de Război a Corpului Maeștrilor Militari de Marină - șefi de specialități. Iată, deci, care este documentul ce confirmă începutul numărării anilor de existență a acestei entități profesionale în ierarhia Marinei Militare Române, numărătoare care, așa cum am precizat încă de la început, a atins cifra 99.

Referindu-mă la ierarhia militară precizată a exista în cadrul corpului de cadre nou înființat, aceasta era: submaestru militar clasa a II-a, submaestru militar clasa I, maestru militar clasa a III-a, maestru militar clasa a II-a, maestru militar clasa I și maestru militar șef.

Interesant de menționat este conținutul articolului 1 al Înaltului Decret nr.1620, prin care se preciza locul și rolul nou înființatei categorii profesionale în organigrama armei: „*maeștrii militari șefi de specialitate sunt auxiliari ai ofițerilor de marină la bord și pot fi întrebuințați la nevoie în loc de ofițeri, ca șefi de magazii, depozite și ateliere pentru păstrarea materialelor marinei și pentru exploatarea tehnicii de la bord*”.

Maiștrii militari executând căutarea submarinului pe timpul exercițiului CASEX desfășurat de corveta *Amiral Petre Bărbuneanu* la BLACKSEA PARTNERSHIP 08.

Foto: Olivia Bucoracă

Nu-mi propun să scot în evidență anumite fapte de arme, pilde de eroism sau exemple profesionale, dar pot să afirm, susținut de documente, că de-a lungul timpului maiștrii militari de marină s-au dovedit a fi o categorie de personal formată din buni specialiști, cu un rol important în instruirea de specialitate a echipajelor și în ducerea luptei pe mare și fluviu, în instrucția și educația echipajelor, în gestionarea și mentenanța tehnicii și a bunurilor materiale de la bordul navelor militare, din depozitele și laboratoarele instituțiilor militare de învățământ.

Referindu-mă la perioda ce a urmat la scurt timp după încetarea celei de-a doua conflagrații mondiale, nu pot spune că aceasta a fost benefică pentru maiștri militari de marină, și asta pentru că în sumedenia de transformări survenite la nivel de stat a existat și una care a condus la desființarea, în anul 1951, a Corpului Maiștrilor Militari de Marină, aceștia, oameni bine pregătiți profesional, fiind „*gratulați*”, conform „*normativelor*” sovietice, cu grade militare ce nici măcar nu aveau corespondență în corpul subofițerilor din Armata Românei, și anume: carnici, carnici șefi și micimani... Cei care nu au acceptat asemenea înjosire sau nu au îndeplinit „*normele*” impuse pentru selectarea în vederea pregătirii ca ofițeri de marină, nu s-au mai regăsit în efectivul armei, fiind trecuți în rezervă.

Este bine și corect să precizez că perioada aprilie 1951 (momentul desființării Corpului Maiștrilor Militari de Marină) – august 1965 (momentul reînființării acestui corp), nu se poate caracteriza nicidecum drept o perioadă - vid din punctul de vedere al relației tehnice – tehnician, ba din contră, chiar dacă acesta din urmă se numea subofițer tehnic, relația respectivă nu numai că a existat, dar s-a bucurat de elogiase aprecieri din partea comandanților de nave, unități și mari unități.

În prezent, maiștrii militari de marină parcurg un proces complex de pregătire, reorganizare și reorientare a competențelor în condițiile impuse de standardele NATO și UE, iar ca o noutate, începând cu anul 2001, Ministerul Apărării a permis și accesul femeilor în cariera de maistru militar de marină.

Cu toate că durata de pregătire nu a mai rămas la 3 ani, așa cum s-a demonstrat că era mai eficient, ci a coborât la 2 ani, pregătirea viitorilor tehnicieni marinari se face la standarde egale sau apropiate de cele ale partenerilor NATO.

Obligativitatea cunoașterii limbii engleze la un anumit nivel STANAG, înființarea funcțiilor de consilieri ai comandanților pentru probleme ale maiștrilor militari și subofițerilor - selecția acestora făcându-se din rândul celor mai experimentați și autoritari maiștri militari, transformarea unui număr de funcții de ofițer în funcții de maistru militar și încadrarea acestora cu maiștri militari – șefi depozite, șefi ateliere, șefi laboratoare, comandanți de nave clasă mică, iată câteva din aspectele reprezentative pentru entitatea profesională ajunsă la 99 de ani de existență în istoria Forțelor Navale Române, iată câteva din aspectele momentului ce ne amintesc nouă, celor care mult prea ocupați de problemele vieții, pierdem prea des din vedere faptul că societatea umană a evoluat și continuă să evolueze, că una era dotarea flotei „*atunci*” și că alta este „*acum*”, iar pasul cu toate aceste schimbări firești nu se poate ține decât printr-o asiduă pregătire profesională și o nouă mentalitate în percepția și interpretarea faptelor.

În speranța unui viitor mult mai bun, doresc să urez camarazilor mei, maiștri militari de marină, multă sănătate, putere de muncă și să ne întâlnim mult mai veseli și mai motivați în 2009, când ziua de 6 mai va fi ziua centenarei sărbători a acestei respectabile entități profesionale. ■

Foto: Soare Bonea

Aniversarea maiștrilor militari la Cercul Militar din Constanța.

Pe data de de 6 mai 1909 a fost înființat prin Decret Regal Corpul Maeștrilor Militari de Marină șefi de specialități. Pentru a marca cei 99 de ani ai acestui corp tehnic militar, Liga Maiștrilor de Marină a organizat, la Casa Armatei din Constanța, un simpozion aniversar. Au fost evocate momente din istoria acestei categorii de personal, provocările care stau în fața maiștrilor militari de marină, care trebuie să învețe să deservească și tehnică de ultimă oră dar și aspecte privind restructurarea din sistemul militar care-i afectează și pe aceștia. Și pentru ca atmosfera la momentul aniversar să fie una veselă, Mmp (r) Dumitru Mihăilescu, președintele onorific al Ligii Maiștrilor Militari de Marină și-a lansat cartea, „*I-auzi, ia la nea Mitică!*”. Scrisă cu sufletul, lucrarea reprezintă o încercare de a ne descreți frunțile, prin umor, de a ne aminti că trebuie să nu uităm de răs. (**M.E.**)

On May, 6, 1909, by Royal Decree, the Corps of Navy Petty Officers was established divided in specialty chiefs. In order to highlight the 99 years of existence of this military technical corps, the League of Navy Petty Officers organized an anniversary symposium at the Army House in Constanta. Moments from the history of this category of personnel have been evoked; the challenges awaiting navy petty officers have been set out, aiming at the necessity to serve using the latest technology, taking into account the restructuring of the military system which influences the latter as well.

Foto: Soare Bonea

Foto: Mihai Egorov

Ziua Mondială a hidrografiei la Constanța

Direcția Hidrografică Maritimă a organizat vineri, 20 iunie, simpozionul cu tema „*Promovarea cooperării în domeniul hidrografiei marine, pentru coordonarea programelor de cercetare în Marea Neagră, dezvoltarea capacității constructive, aplicarea cunoștințelor și implementarea managementului în susținerea dezvoltării*”.

Dedicat Zilei Mondiale a Hidrografiei, sărbătorită în fiecare an pe data de 21 iunie, evenimentul și-a propus să promoveze cooperarea strânsă cu alte instituții al căror domeniu este legat de viața pe mare și utilizarea judicioasă a resurselor pe care aceasta le oferă, supunând atenției reprezentanților industriei maritime locale și celorlalte autorități implicate în gestionarea zonei costiere, importanța hidrografiei marine pentru siguranța navigației, protecția mediului, operațiunile civile și militare. Subiectele prezentate au fost: promovarea

cooperării în domeniul hidrografiei marine în Marea Neagră; modificări topografice ale liniei coastei între Midia și Gura Portiței; dezvoltarea sistemului meteo-hidrologic, cerință pentru modernizarea și perfecționarea activității biroului de hidrografie și oceanografie.

La simpozion au participat reprezentanți ai Administrației Porturilor Maritime - Constanța, Autorității Navale Române, Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, institutului „Grigore Antipa”, Complexul Muzeal de Științe ale Naturii și Institutul Național de Cercetări Marine. Prin această manifestare Direcția Hidrografică Maritimă a urmărit crearea unui mediu de comunicare în care să fie identificate și puse în practică proiecte viabile care să vină în sprijinul comunității maritime și autorităților locale interesate, dar și o mai bună cunoaștere a produselor și serviciilor oferite. (**M.B.**)

Foto: Mihai Egorov

NAVA SPIRITUALITĂȚII a acostat la Mangalia

Text și foto: cpt. ing. **Mihai EGOROV**

Undeva prin 1996, a apărut o inițiativă comună a Forțelor Navale și a autorităților locale din municipiul Mangalia pentru ridicarea unei capele militare de garnizoană. Ulterior, pe măsură ce tot mai mulți factori de răspundere din Forțele Navale au îmbrățișat acest proiect, ideea capelei s-a extins și s-a transformat în planurile unei Biserici militare de garnizoană, biserică a cărei construcție a început în 2004. Fondurile pentru finalizarea construcției, dotării și picturii au provenit din donații ale militarilor din garnizoană, din fonduri alocate de Primăria municipiului Mangalia precum și din sponsorizări ale unor instituții și persoane fizice. Duminică 18 mai, după aproape patru ani de la demararea construcției, visul marinarilor din Mangalia de a avea o biserică a lor, a devenit realitate, odată cu sfințirea acestui lăcaș de cult. „Pentru garnizoana Mangalia această biserică militară reprezintă un lucru extraordinar, reprezintă o încununare a eforturilor marinarilor din garnizoana Mangalia alături de Primărie și preotul de garnizoană Traian Chircu”, ne-a declarat comandorul dr. Corneliu Bocai, comandantul garnizoanei Mangalia, unul din factorii care a sprijinit în mod constant acest proiect.

Activitățile de sfințire a bisericii din Mangalia au început de fapt încă de joi 15 mai, când, la inițiativa preotului militar al garnizoanei Mangalia, Traian Chircu, cel care s-a și ocupat îndeaproape de ridicarea acestei biserici, Brăul Maicii Domnului a ajuns din nou în România, la Mangalia. Sfântul Brău al Maicii Domnului, adus cu un avion militar de la Mănăstirea Kato Xenia din Grecia a fost însoțit pe timpul transportului de la aeroportul Mihail Kogălniceanu – Mangalia de echipajele Poliției Militare din cadrul Batalionului Stat Major și Deservire.

În cele trei zile cât Brăul Maicii Domnului s-a aflat la Mangalia, au trecut prin dreptul raclei, mii de credincioși. Potrivit tradiției bisericești, Brăul Maicii Domnului a fost țesut de însăși Fecioara Maria, iar aceasta l-a dăruit Sfântului Apostol Toma. Până în secolul al IV-lea, Brăul a fost păstrat la Ierusalim, apoi, după o scurtă trecere prin Capadocia, Brăul a fost adus iarăși în Orașul Sfânt de împăratul Teodosie cel Mare (379-395), urmând să ajungă la Constantinopole, în 395. În secolul al XIII-lea, trimișii regelui bulgar Ioniță Caloian iau Brăul de la Constantinopol, iar un secol mai târziu, cneazul sarb Lazăr I (1372-1389) daruiește Brăul mănăstirii Vatoped de pe Muntele Athos. Racla de argint în care se pastrează o parte din Brăul Maicii Domnului, la mănăstirea Vatoped, a fost confecționată în secolul al XVIII-lea în Țara Românească, alte două părți ale relicvei sfinte aflându-se, din 1522, la Manastirea Kato Xenia.

Programul activităților specifice sfințirii bisericii a fost dens, el cuprinzând un ceremonial militar, urmat de slujba de sfințire a Bisericii militare oficiată de un sobor de preoți conduși de Înalt Prea Sfințitul Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului. Au fost prezenți, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale, cadre militare din Statul Major al Forțelor Navale, Comandamentul Flotei și de la unitățile garnizoanei Mangalia, comandanți ai unităților de marină dar și numeroși credincioși. „Este o zi deosebită pentru noi și pentru Mangalia, o zi cu o încărcătură emoțională, de spiritualitate, de stare de spirit pe care am reușit să o creem atât prin aducerea brăului Maicii Domnului, cu ajutorul forțelor Navale dar și pentru că am reușit să închinăm Maicii Domnului, ocrotitoarea marinarilor, o biserică în Mangalia. Enoriașii mei, păstoriții mei, cei care își

Președintele României, Traian Băsescu, participând alături de contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful SMFN la sfințirea bisericii militare din Mangalia.

duc viața departe de ochii lumii pe ape, știu că acasă când se întorc au o altă navă; comandamentul spiritual în Mangalia este această biserică, pe care am construit-o împreună cu ei. Au ajutat foarte mulți la această construcție: de la soldați, de la piatra fundamentală, la comandanți și întreg personalul pe care-l are garnizoana în subordine”, ne-a precizat locotenent-colonelul preot Traian Chircu, preotul garnizoanei Mangalia.

Chiar dacă efortul uman și mai ales material nu a fost unul de neglijat, împlinirea visului ca garnizoana Mangalia să aibe o biserică militară, i-a făcut pe toți, deopotrivă să-și amintească doar părțile frumoase ale acestui proiect. „Este adevărat, lucrul acesta (construcția bisericii, n.n.) nu a fost ușor, dar nu mă pot plânge pentru că toți cei care am contribuit la construcția acestei biserici au făcut-o cu sufletul și cu inima, cu dorința de a participa activ și cu mare încredere în ceea ce vrem să facem, un lăcaș al domnului. Este la fel de adevărat că am avut destule momente peste care am reușit să trecem datorită faptului că ne-am unit și am știut pentru ceea ce muncim și lucrăm cu toții”, ne-a precizat comandorul dr. Corneliu Bocai, comandantul garnizoanei Mangalia. „A fost greu să finalizăm această construcție și greul nu l-am dus numai eu ci și comandanții garnizoanei din Mangalia, care au pus suflet și au înțeles.. Meritul meu a fost acela de a sădi convingeri și de a îi determina pe oameni să înțeleagă că spiritualitatea face casă bună cu armata. Slujim atât noi, biserica, societatea civilă, iar armata o apară. Apărăm credința și oamenii deopotrivă,” a ținut să ne precizeze și locotenent-colonelul preot Traian Chircu.

La sfânta liturghie care a urmat, a fost prezent în mijlocul marinarilor și președintele României Traian Băsescu. Acesta a vizitat biserica construită de marinari, s-a recules la racla cu Brăul Maicii Domnului și a urmărit apoi slujba săvârșită de arhiepiscopul Teodosie, alături de contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă.

Ca semn al recunoașterii eforturilor depuse pentru ridicarea sfântului lăcaș de cult de la Mangalia, preotul militar Traian Chircu a primit din partea patriarhului Bisericii Ortodoxe Române, Prea Fericitul Părinte Daniel, Crucea Patriarhală, cea mai înaltă distincție acordată de Patriarhia Romană.

Într-o lume în care valorile sunt din ce în ce mai puține, ridicarea și sfințirea unei biserici militare de garnizoană este un lucru îmbucurător. Urmează acum ca marinarii să vină și să se regăsească pe această navă spirituală. Premisele sunt favorabile, după cum ne-a precizat preotul Traian Chircu: „Marinarii au fost dintotdeauna în biserică. Până în anii '50, armata și-a construit biserici în marile garnizoane din țară și iată că după 50 de ani, prin Legea 195 s-au reglementat relațiile între biserică și armată, au revenit la normal în așa fel încât astăzi ne putem mândri că înfloresc în multe garnizoane biserici unde oamenii se reculeg și-și aduc aminte de existența lor veșnică. Eu n-am făcut

Marinarii prezenți în biserica din Mangalia.

Aspect din timpul sfințirii Bisericii militare de garnizoană Mangalia

altceva aici la Mangalia decât am adus o încredințare în plus aici în această perioadă pascală, o încredințare pe care o doreau de mult și este un dar, o răsplată pentru cei care s-au străduit, marinarii din Mangalia ca să construim această biserică, prin aducerea brăului Maicii Domnului aici și prin înfrățirea bisericii militare, înfrățire unică în lume cu mănăstirea Panaghia Kato Xenias din Grecia, cea care are în grijă acest brău.”

Nava spiritualității a acostat la Mangalia, un port de unde nu vrea să mai plece. ■

„Sfinți și sfințenie” la Mangalia

La Cercul Militar Mangalia, pe data de 19 iunie a avut loc Conferința “Sfinți și Sfințenie – Mitropolitul Nifon al-II-lea al Țării Românești, primul canonizat în România”, susținută de preotul prof. dr. Cezar Vasiliu din Montreal, Canada, membru al Academiei Româno-Americane de Arte și Științe 1989. La eveniment au participat preoți militari, cadre militare din garnizoana Mangalia, invitați speciali din lumea cultelor și culturii, precum și toți cei care cred în lumina spiritualității românești. Cezar Vasiliu este redactorul șef al revistei „Calea spre lumină” din Montreal, profesor de istorie a creștinismului la Facultatea de Teologie a Universității Sherbrooke din Canada, unde a înființat o secție ortodoxă, care pregătește și primii doctoranzi și paroh al Bisericii Ortodoxe Române „Sfântul Nicolae” din Montreal. Personalitate marcantă a lumii, reprezentând spiritul credinței românești la nivel internațional, mentor spiritual pentru multe generații, preotul prof. dr. Cezar Vasiliu, aflat pentru a patra oară în Mangalia, a prezentat publicului aspecte importante cu privire la situația actuală a Bisericii Ortodoxe Române din Canada, ultimile cuceriri ale științei teologice și probleme de istorie bisericească. În timpul conferinței a vorbit și despre și importanța unirii celor doua episcopii ortodoxe din America și Canada. (O.B.)

18 ani de activitate pentru Liga Ofițerilor

La 23 mai 2008 s-au împlinit 18 ani de când a luat ființă prima asociație socio-profesională a ofițerilor din Marina Militară, care și-a propus ca obiectiv, promovarea și apărarea demnității, intereselor și prestigiului ofițerului din Marina Militară. Dintre activitățile cu impact deosebit organizate de-a lungul timpului, pot fi amintite: concursurile cu premii „Cel mai bun ofițer de cart”; înființarea CAR în sistem „GIMAN”; participarea cu succes a echipei reprezentative de fotbal a LOMM la turneul de fotbal în sala „Cupa Telegraf”; concursurile sportive și de istorie organizate de LOMM pentru elevii claselor I-VIII „Gheorghe Tițeica”; excursiile la „Mănăstirea dintr-un lemn”, din Franțești, județul Vâlcea; colectarea de materiale și ajutoare pentru sinistrații din Dobrogea; balurile tradiționale pentru membrii LOMM (al „Mărțișorului”, al „Marinarilor”, al „Ofițerilor”); vizitarea navelor din portul militar Constanța și a Muzeului Marinei Române de către copiii membrilor LOMM și elevii școlii cu clasele I-VIII „Gheorghe Tițeica” din Constanța; activități organizate cu ocazia Sărbătorilor de iarnă. Împlinirea a 18 ani de la înființarea Ligii Ofițerilor din Marina Militară a fost marcată vineri, 23 mai printr-un simpozion desfășurat într-un cadru festiv la Cercul Militar Constanța, și sâmbătă 31 mai când a avut loc sărbătoarea majoratului la iarba verde – activitate desfășurată la Palazu Mare. Cu ocazia Zilei Olimpice, la Constanța

Foto: Ionuț Constantin

a avut loc pe data de 22 iunie, tradiționalul Cros Olimpic, eveniment la care a participat un număr impresionant de persoane de toate vârstele, ceea ce a făcut din această competiție sportivă o manifestare de amploare. La ediția a XXI-a a Crosului Olimpic, Forțele Navale au fost reprezentate cu succes de membrii Ligii Ofițerilor, care au reușit să obțină rezultate remarcabile. (Lt. c-dor **Inocențiu-Felician MEDEȘAN, Olivia Bucioacă**)

Întâlnirea promoției „Independența 120”

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” s-a dovedit a fi întotdeauna, o gazdă primitoare atât pentru actualii ei studenți cât și pentru cei care au părăsit băncile acestei instituții cu ani în urmă. Vineri 27 iunie, s-au aflat în aula academiei, absolvenții instituției, promoția 1998,

Foto: Ștefan Ciocan

„Independența 120”. Prilejul a fost constituit de cei 10 ani trecuți deja de la absolvirea prestigioasei instituții de învățământ. Îmbucurător, pentru învățământul militar de marină, a fost faptul că mai mult de jumătate din foștii studenți sunt încă în marină sau alte servicii din sistemul de ordine publică și siguranță națională, îngrijorător este procentul celor trecuți în viața civilă. Emoțiile sesiunilor de examene, ale căror amintiri încă mai persistă pentru foștii studenți, contactul cu realitatea unităților în care au fost repartizați și apoi evoluția în carieră și în viața profesională cu sușurile și coborâșurile ei, au fost câteva din aspectele rememorate vineri 27 iunie, de cei peste 60 de absolvenți ai promoției 1998, „Independența 120”, prezenți în aula academiei navale, la 10 ani de la aniversare. Și pentru că timpul a fost parcă prea scurt pentru a depăna poveștile studenției, absolvenții promoției 1998 „Independența 120” și-au fixat ca reper, următoarea întâlnire, de peste 5 sau 10 ani! (M.E.)

Ziua Internațională a Muzeelor la Constanța și Mangalia

Muzeul Marinei Române și-a (re)deschis porțile

Olivia BUCIOACĂ

După o absență de aproape trei ani din viața culturală constănțeană, Muzeul Marinei Române, a revenit în actualitate, redeschizându-și larg porțile iubitorilor de marină. Pe 17 mai, de Ziua Internațională a Muzeelor, Muzeul Marinei Române a fost deschis oficial, prin tăierea panglicii inaugurale și organizarea primului tur al muzeului după trei ani, timp în care instituția s-a aflat într-un amplu proces de modernizare. Printre lucrările de modernizare realizate în decursul ultimilor trei ani, se numără reamenajarea expoziției permanente de la parterul instituției, la începutul lunii iulie urmând să fie deschisă publicului și expoziția de la etaj. Evenimentul de inaugurare a muzeului, recent renovat, s-a desfășurat în prezența a numeroși invitați, oficialități, oameni de cultură, reprezentanți ai Statului Major al Forțelor Navale, ai Bisericii Ortodoxe, precum și a personalului muzeului.

Patrimoniul muzeului Marinei Române nu s-a îmbogățit, ceea ce însă s-a schimbat cu adevărat este modalitatea de prezentare a exponatelor. O modalitate nouă, modernă prin care se încearcă alinierea la standardele impuse de celelalte muzee europene. Muzeul Marinei Române are un patrimoniu care îi conferă statutul de unicat național, prezentând în ordine cronologică istoria marinei militare și comerciale române de la simpla luntre cioplită în trunchi de copac, până la navele moderne de astăzi. „Expoziția de bază este reamenajată într-un stil modern, ne-am documentat cu

Deschiderea oficială a Muzeului Marinei Române. În prim plan, contraamiralul de flotilă Dan Popescu (în centru), IPS Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului și căpitan-comandorul dr. Olimpiu Manuel Glodarencu, dreapta.

Foto: Olivia Bucioacă

Deschiderea oficială a Filialei Muzeului Marinei Române din Mangalia. De la stânga la dreapta: contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful SMFN, IPS Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului, comandorul (r) Eugen Bulboacă, directorul filialei și Zanfir Iorguș.

Foto: Mihai Egorov

privire la marile muzee ale Europei și vreau să subliniez că Muzeul Marinei Române este amenajat într-un stil modern, frumos și interactiv”, ne-a declarat directorul Muzeului Marinei Române, căpitan-comandorul dr. Olimpiu Manuel Glodarencu.

Evoluția navigației în antichitate este ilustrată cu ajutorul unor hărți în piatră, mulaje de pe Columna lui Traian, machete de corăbii grecești și romane, ancore originale și amfore, alături de luptători daci și romani în mărime naturală. Perioada medievală este reprezentată de domnitorii Mircea cel Bătrân și Ștefan cel Mare, de macheta „pânzarului moldovenesc”, corabie construită în țara noastră, și de o „monoxilă”, mijloc tradițional de navigație pe Dunare, construită din trunchiul unui singur copac, datând din secolul al XV-lea. De asemenea, în patrimoniul muzeului sunt cuprinse truse de navigație originale și colecții de timone și ancore construite din diverse materiale. Cea mai veche timonă din muzeu este cea de pe crucișătorul *Elisabeta*, construit în Anglia în anul 1888. O secțiune separată în cadrul muzeului o reprezintă colecția de navomodele, care cuprinde machete ale navelor civile și militare care au făcut parte din flota românească de-a lungul timpului. Este vorba despre machetele bricului *Mircea*, a crucișătorului *Elisabeta*, a pasagerelor *Carol I* și *Principesa Maria*. De asemenea, expoziția permanentă a muzeului cuprinde obiecte tridimensionale, basoreliefuri, mulaje după documente epigrafice, monede,

lucrări de grafică, obiecte originale cu valoare istorică considerabilă, precum ancore și amfore, instrumente de navigație, documente și fotografii, drapele și pavilioane, armament, elice și tablouri, exponate de o deosebită valoare științifică și documentară. Muzeul Marinei Române este posesorul unui bogat și valoros fond de carte și fotografie, importante colecții de reviste ale marinei, lucrări de istoriografie, literatură și drept maritim.

Noua și modernă modalitate prin care sunt prezentate exponatele, precum și bogatia patrimoniului muzeistic, își poartă vizitatorii în toată istoria Marinei Române. Exponatele și fondul său documentar au inspirat istoricii, muzeografil, artiștii și cercetătorii din instituțiile militare de învățământ ale marinei, ca și din alte instituții de profil și centre de cultură din armată și societatea civilă, muzeul contribuind permanent la formarea conștiinței istorice. În speranța că v-am trezit interesul vă anunțăm că programul de vizitare a Muzeului Marinei Române este cuprins începând cu 1 iunie, în intervalul orar 10.00-18.00, de miercuri până duminică.

Tot cu ocazia Zilei Internaționale a Muzeelor a fost inaugurată și filiala Mangalia a Muzeului Marinei Române. Cu această ocazie un sobor de preoți conduși de înalt prea Sfințitul Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului au sfințit clădirea muzeului, precum și altarul de campanie din interior. Și filiala Mangalia a Muzeului Marinei Române, așteaptă ca un număr cât mai mare de pasionați de mare și marină să-i treacă pragul. ■

Premii la Podul Minciunilor

Cercul Militar din Sibiu a găzduit, în perioada 2-8 iunie, cea de-a XVIII-a ediție a Festivalului Național de Umor Cazon, „Podul Minciunilor”. Printre participanții la eveniment s-au numărat și șeful Cercului Militar Constanța, Aurel Lăzăroiu, și eleva Colegiului Național „Mihai Eminescu”, Ramona Coman, colaboratoare a Cercului Militar, precum și reprezentanți ai instituțiilor de cultură din armată. Festivalul de umor s-a desfășurat pe doua secțiuni Creație satirico-umoristică și interpretare. La secțiunea Interpretare, cei doi reprezentanți ai Cercului Militar Constanța au obținut premiul I la categoria „Duet umoristic”, cu o scenetă adaptată la profilul festivalului. La categoria „Interpret individual-monolog”, Aurel Lăzăroiu a câștigat premiul al II-lea, cu un colaj cazon după Marin Sorescu. (O.B.)

Foto: Cercul Militar Constanța

Forțele Navale și-au prezentat oferta educațională

Campanie de promovare

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

Atragerea potențialilor candidați pentru instituțiile militare de învățământ și cursurile de formare a soldaților voluntari a devenit o prioritate pentru Forțele Navale. Luna mai a avut mai multe activități de promovare a carierei militare în Forțelor Navale.

Porți Deschise la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”

Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” a organizat în luna mai, Ziua Porților Deschise. Evenimentul s-a adresat tuturor tinerilor interesați să cunoască oferta educațională a instituției de învățământ pentru anul 2008, baza tehnică și materială în care se desfășoară pregătirea viitorilor maiștri militari de marină și capacitățile instructiv-educative puse la dispoziție în derularea procesului de învățământ. La activitate au fost prezenți și reprezentanți ai Biroului de informare-recrutare din cadrul Centrului Militar Zonal Constanța. Traseul de vizită stabilit pentru tinerii liceeni interesați să îmbrățișeze o carieră

de maestru militar de marină, a cuprins vizite la muzeul instituției, la cabinetele de artilerie, rachete, arme sub apă sau la cel de pregătire a mecanicilor. Tinerii s-au arătat interesați de oferta instituției, mulți dintre ei anunțându-se ca viitori candidați la titlul de maestru militar de marină.

Nava Școală Mircea atracția viitorilor ofițeri de marină

Ziua Porților Deschise, important eveniment de informare publică a fost organizat și la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” tot în luna mai. Cu acest prilej, un grup de elevi de la liceul Navrom, a avut posibilitatea să viziteze Nava Școală Mircea. Itinerariul stabilit pentru tinerii liceeni interesați să urmeze o carieră de ofițer de marină, a cuprins o scurtă prezentare a istoricului navei, urmat de vizitarea compartimentelor navei, a comenzii de navigație, precum și a spațiilor de cazare a studenților academiei navale și Școlii Militare de Maiștri „Amiral Ion Murgescu” pe timpul marșurilor de instrucție și reprezentare ale velierului românesc. La finalul vizitei, mulți dintre elevi, încântați de ceea ce au putut vedea

la bordul velierul Mircea, au plecat convingși că vor deveni ofițeri de marină. „Nava Școală Mircea” deși este o navă veche, cu tradiție a rămas la fel de frumoasă. Am fost deosebit de impresionat de ordinea și disciplina de la bord și de câte locuri de cazare poate deține. Și pentru că nu mai am decât doi ani până la absolvirea liceului, m-am gândit deja să continui în marină, pe o navă comercială sau militară.” „M-au impresionat nava în felul ei de a fi, catargele, velatura, parâmele, modalitatea de lansare a bărcilor de salvare la apă. Am văzut locurile de cazare și trebuie să recunosc că m-am imaginat în hamacele de la bordul navei, în timpul unui marș de instrucție și reprezentare. E frumos să fii plecat pe mare mai mult timp și pot spune că vizita Navei Școală Mircea a contribuit la încrederea că pe viitor voi urma o carieră militară în Forțele Navale.” Pentru elevii liceului Navrom, Ziua Porților Deschise a reprezentat oportunitatea de a relaționa cu echipajul, de a cunoaște cum își desfășoară marinarii activitățile la bordul Navei Școală Mircea, cum trăiesc și cum se instruiesc studenții și elevii pe perioada marșurilor de reprezentare, precum și o motivație în alegerea unei cariere militare.

Elevii colegiilor militare în vizită de documentare la ANMB

Porți deschise la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale.

Elevii de la colegiile constănțene prezenți la Cercul Militar Constanța pentru a se informa cu privire la cariera militară.

„Armata 2008” la Cercul Militar Constanța

Cercul Militar Constanța în colaborare cu Centrul Militar Zonal Constanța prin biroul de informare-recrutare, au organizat, în zilele de 17 și 18 mai, evenimentul „Armata 2008”, în scopul promovării profesiei militare. Evenimentul s-a bucurat de prezența mai multor grupuri de elevi de la colegiile Alexandru Ioan Cuza, Mihai Eminescu și Traian, care pe parcursul celor două zile au purtat discuții cu soldații gradați voluntari și cadrele militare, cu privire la avantajele carierei militare în Forțele Navale, dar mai ales a celei de ofițer de marină militară și civilă. „În urma prezentării de la Cercul Militar, m-am hotărât să urmez Marina Civilă. Este și o trăsătură de familie, tatăl meu a fost navigator și din câte am văzut marinăria este o meserie plăcută și pentru o fată cred că este foarte interesant să urmeze o carieră de marină.” „Și pe mine m-ar interesa marina, dar cred că mai mult Marina Militară, deoarece și tatăl meu a fost militar, el a fost în schimb la aviație, dar parcă mai mult mă pasionează navele și din câte am văzut aici ar fi interesant să urmez o carieră de ofițer de marină”, ne-a răspuns un alt elev de la colegiul Mihai Eminescu. Activitatea desfășurată la Cercul Militar Constanța a cuprins expoziții de carte și fotografie, o gală de filme documentare, alături

de o informare susținută prin pliante și materiale promoționale.

Promovarea Forțelor Navale prin concursuri

Cercul Militar Mangalia a organizat, pe 23 mai, concursul Liceum, care a reunit elevi de la Liceul Teoretic Callatis, Grupul Școlar Industrial Ion Bănescu și Colegiul Economic. Competiția a avut ca obiectiv principal promovarea carierei militare în Forțele Navale. Apariția pe scena Cercului Militar a unui grup format dintr-un pilot al Forțelor Navale, un aspirant de la Divizionul Rachete Navale și două fete maestru militar de la Divizionul 50 Corvete a făcut o impresie deosebită în rândul tinerilor liceeni, care cel puțin pentru o clipă s-au imaginat ofițeri de marină. Au fost două ore pline de tinerețe, de tensiuni și stări sufletești din cele mai frumoase, două ore în care elevii s-au putut exprima și altfel, prin muzică și dans.

Putem spune că în urma concursului Liceum, inițiat și organizat de Cercul Militar Mangalia, principalul obiectiv de promovare a carierei militare în Forțele Navale a fost atins, elevii manifestând un interes deosebit pentru tot ceea ce reprezintă Forțele Navale și implicit cariera de ofițer de marină. „Eu mă gândeam de mult să urmez un institut prin care să devin pilot de avioane și chiar mi-ar plăcea lucrul acesta. În cazul în care o să îndeplinesc toate condițiile, o carieră de pilot în Forțele Navale mi s-ar părea foarte interesantă, o meserie plăcută în același timp, un loc unde descoperi noul.”

Campania de informare inițiată pentru promovarea carierei militare a avut ecou și a fost primită cu interes, reușind să atragă atenția tinerilor asupra locului, rolului și importanței instituțiilor militare.

Elevii colegiilor militare la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Campania de promovare a carierei militare a continuat la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, cu vizita

elevilor claselor a XI-a de la colegiile militare liceale din Breaza, Alba Iulia și Câmpulung, care în perioada 14-23 iunie, au desfășurat o excursie de orientare școlară și profesională în instituțiile militare de învățământ din cele trei categorii de forțe, navală, terestră și aeriană. Cu acest prilej, au fost prezentate elevilor oferta educațională și baza materială de care dispune în prezent Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Prin intermediul profesorilor academiei, elevii au găsit un răspuns la fiecare întrebare și au primit explicații în detaliu despre instituție în ansamblul ei și despre avantajele carierei de ofițer de marină militară și civilă. Elev sergent Alexandru Stroe, colegiul militar liceal „Dimitrie Cantemir”, Breaza: „Primirea a fost foarte bună. Cei de la academie au fost foarte ospitalieri cu noi. Condițiile de cazare au fost de excepție, pentru că în comparație cu celelalte școli și academii vizitate până acum, am fost cazați foarte bine. Vizita la academie a fost foarte frumoasă, mai ales la motoare, unde un profesor pasionat de munca dumnealui, ne-a explicat în detaliu tot ce am vrut să știm în legătură cu meseria de ofițer mecanic, însă cum a spus și dumnealui trebuie să ne orientăm foarte bine, să ne gândim la ce vrem să facem în viață. În opinia mea, pentru cei care vor să urmeze o carieră de marină, este foarte bine aici.”

Fiind în clasa a XI-a, elevii urmează ca peste un an să își materializeze cunoștințele dobândite în liceu și astfel să opteze pentru o instituție de învățământ militar. Elev sergent Bianca Mateoiu: „Vizita aceasta m-a inspirat foarte mult, probabil o să vin aici la Caademia Forțelor Navale. E destul de interesant, aveam anumite îndoieli, dar acum cred că voi urma meseria de ofițer de marină”. Profilul colegiilor militare, matematică-informatică, le va permite acestora să accedă către o armă tehnică, așa cum este prin excelență, Marina. ■

RADIOGRAFIA UNUI DESTIN

Comandorul (r) prof. Mihai Chiriță (I)

Comandor (r) prof. **Mihai CHIRIȚĂ**
dr. **Mariana PĂVĂLOIU**
Muzeul Academiei Navale
„Mircea cel Bătrân”

Am pornit la școli înalte „să devin ce”?

În mediul restrâns în care m-am născut și am copilarit nu a existat niciun gând din partea mea de ce aş putea deveni sau ar trebui să devin. Totul s-a produs pe parcurs, în dorința mea înăscută de a-mi dezvolta cunoștințele și a cunoaște în felul acesta lumea.

Amprenta școlilor militare absolvite asupra mea, înainte de a deveni ofițer de marină

De fapt, este vorba de una singură: liceul militar. L-am urmat nu la alegerea mea ci la îndemnul învățătorului Gherase Popescu. Acesta a avut în vedere situația mea școlară de premiant în clasele primare. Îmi plăceau de toate: istorie, geografie, aritmetică, citire, compunere, scriere, religie etc. Cele patru clase primare le-am absolvit cu media generală 10, ca premiant I. Eram dominat de pasiune și nu mă gândeam la ceea ce aş putea deveni în viață. Despre marină, nici gând, deși aflasem că unii bătrâni făcuseră armata la marină, fiind ambarcați pe crucișătorul Elisabeta sau pe bricul Mircea, iar unii tineri erau încorporați la marină, ca unii ce se născuseră și crescuseră pe malul bălții. Cele două licee militare urmate (Cernăuți, 1927-1932 și Craiova, 1932-1934) aveau să-și pună amprenta în ceea ce privește formarea mea ca educație și caracter moral. În acest sens, datorez totul mediului cultural și select de la Cernăuți. Aici aveam să fac cunoștință cu materia, la chimie și să mă debarasez de bigotismul religios din clasele primare. Chiar dacă la Craiova, mediul nu a fost prielnic din punct de vedere al moralei și purtării, rezistența căpătată în Bucovina mi-au întărit și mai mult convingerile căpătate acolo. Eram un fel de ostracizat, un izolat și mă comportam ca atare în raporturile cu noii mei colegi. Toată recunoștința mea pentru șefii militari și profesorii de acolo. Aici, s-a accentuat și pasiunea mea intelectuală, avea să apară și să se dezvolte pasiunea mea pentru filosofie,

pentru rațiunea lui Voltaire. Devenisem, de fapt ateu. La aceasta a mai contribuit și pasiunea pentru astronomie. Cunoșteam toate constelațiile. Asupra ateismului voi reveni mai târziu, prin arta bisericească, care constituie trecutul istoric al neamului. Prin arhitectură și pictură, în special. Ce aveam să devin în viață, încă nu mă hotărâsem, oscilam cumva. Mă gândeam, la început, să mă fac ofițer de cavalerie. Tatăl meu fusese crescător de cai de rasă, iar fratele meu cel mare făcuse armata la cavalerie. Dar, cum cunoștințele științifice progresau, m-am gândit să mă fac medic militar. Cum la începutul anilor '30, facultatea de medicină militară și-a sistat cursurile, mi-am îndreptat gândul către arma geniului, ca armă tehnică, demnă de un matematician. Sau dacă nu, artilerie. În ultima clasă de liceu, nu știu cum mi-a surâs să merg la marină. Se deschisese o porțiță de admitere pentru premianți. Și astfel mi-am ținut promisiunea. Ce m-aș fi făcut însă dacă n-ar fi existat revizorul pescăriilor statului de la Bistreț? Acesta, coleg de clasele primare la Slatina cu amiralul Bucholtzer, după ce băiatul lui, coleg cu mine, fusese respins la școala de cavalerie, ca fiind prea mic și slab a spus: „Chiriță și tu ești cam slăbuț și ar putea să te respingă la vizita medicală. Ia stai să vorbesc la telefon cu domnul amiral Bucholtzer.” Ne aflam în București. A doua

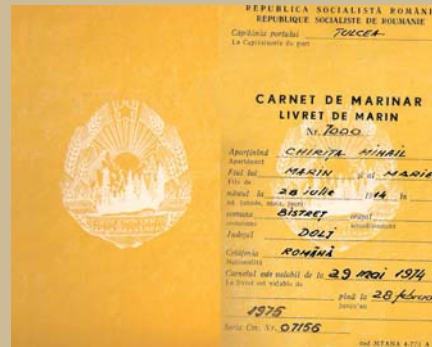
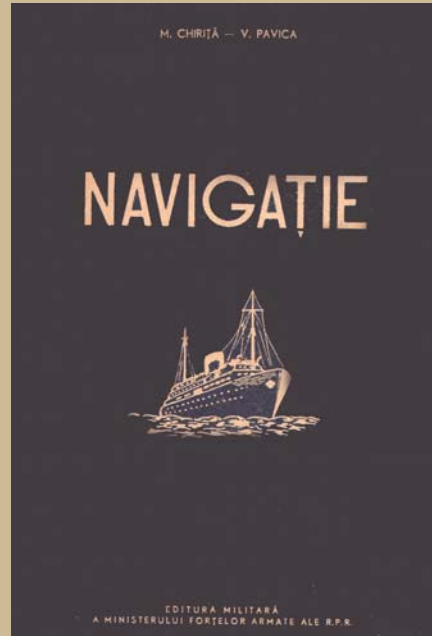
zi, după vizita medicală de la Constanța, secretarul comisiei avea să-mi spună: „pe dumneata, vroiam să te respingem dar a intervenit domnul comandant al școlii”. Intervenția „amiralului” avusese loc. De ce poate depinde cariera unei vieți! Altfel, adio marină! Este greu de văzut ce cale aş fi luat în caz de respingere. În sfârșit mă aflam la Școala Navală, pe malul mării, pe care o mai văzusem o singură dată, aflându-mă în tabăra liceelor militare de la Eforie. Iată-mă-s la marină, contrazicându-l pe tata, care spusese că aceasta este „periculoasă”. Mai târziu, când m-a vizitat la nava-școală, nava-bază Constanța, i-a venit inima la loc: „Taică, asta nu se mai scufundă.”

Cum am găsit Școala Navală?

Profesorii, așa cum i-am descris acum au condei. Atmosfera devenise de vis pentru mine, cel plecat de pe malul bălții de la Bistreț! Dacă nu am fost printre premianți, fiindcă toți proveneam din premianți de la cele șase licee militare, aveam să fiu cel mai bun la matematici, navigație și construcții navale, iar mai târziu la artilerie. La monitor, ca ofițer secund, am deținut și funcția principală la bord, de ofițer cu artileria. Școala a însemnat și voiaje în Mediterana cu nava-școală (nava-bază Constanța, în 1935 canonieră), iar Școala de Aplicație, cu cargoul Alba Iulia, în jurul Mediteranei. Cunoașterea lumii: Turcia, Grecia, Italia, Malta, Franța. Acum, mi s-au dezvoltat gustul și pasiunea pentru istorie și artă prin vizitarea de locuri istorice, muzee. Vizitarea Parisului în 1937, a însemnat cunoașterea civilizației occidentale, în contrast cu cea orientală, balcanică, din care făceam parte. Corectitudine, cinste, onoare și demnitate. La disciplină, înșușită în Școala Pregătitoare Ofițeri (SPO), toate armele înruntate s-au adăugat profesionalismul și devotamentul față de cariera militară și de marinar.

Pasiunea pentru lectură

Prieteni, puțini, cu cei de aceeași origine socială ca și mine, ca Stoian Ilie, șeful promoției, fiu de oier din Poiana Sibiului și Martăș Grigore, fiul unui acar CFR din Târgu Ocna. Cu acesta din urmă am locuit împreună, cu chirie în oraș, ca elevi-ofițeri în Școala de Aplicație. Ne înțelegeam foarte bine,

ca doi matematicieni, el posesorul unei colecții germane de matematică, autor Kiepert, eu ca posesor al unei colecții franceze, Comberousse. După ce am ieșit ofițeri, ne întreceam în cumpărare de cărți franceze, de la Librăria Hachette de la Paris, pe care ni le procura un librar din Constanța, cu avionul. Ne declarasem război. Nu știu ce s-a ales din biblioteca lui Grig, dar a mea a ars la București, în bombardamentul de aviație din 4 aprilie 1944. Au ars și uniformele cu care mă dotasem. Și ce nu-mi procurasem de la Paris, până și bicorn, „ce n-a avut decât Napoleon”, pe lângă sabia de Toledo, centură și epoleți de fir aurit. Aveam să fac și o demonstrație-paradă, pe linia satului Bistreț, în drum spre biserică. Aveau cu ce se mândri părinții! La doi ani după ce am ieșit ofițer, în 1939, le-am făcut o căsuță nouă, drept recunoștință, iar pe tata l-am făcut pensionar, în straie nemțești și cu baston. Până atunci, sătenii spusese că nu mă voi mai uita la el, după ce voi ieși ofițer. La căderea mea în prizonierat, tata a primit solda mea pe șase luni (180.000 lei, în 1944). S-a dus cu banii la Craiova și a cumpărat argintăria pentru biserica aflată în construcție. La înapoierea mea, după patru ani, avea să declare că Dumnezeu m-a ajutat să mă reîntorc sănătos. Ce oameni erau atunci,

și printre cei simpli, analfabeți și săraci! Disciplina militară de la acea vreme nu îngăduia relații cu cei mai mari în grad sau mai mici. Trebuia păstrată distanța.

Anul 1940

În vara anului 1940 mă aflam ambarcat pe monitorul Ardeal, în zona Silistra-Ostrov. Pregăteam trageri de artilerie asupra uscatului, în cazul unui eventual conflict armat cu Bulgaria, care pretindea Cadrilaterul. Cu câteva zile mai înainte de căderea Basarabiei (27 iunie) Molotov venise în vizită la Moscova. Și într-adevăr am primit ordin să încetăm orice activitate și să venim în grabă pe brațul Chilia. Monitorului Ardeal i-a revenit portul Reni, pentru a evacua cu motonava Transilvania, utilajele noi sosite din Germania, pentru silozul de acolo. Alte monitoare au fost trimise la Vâlcov, Chilia și Ismail, în scopuri similare. La Reni, am fost trimis cu o mitralieră ca să fac siguranța șoselei Galați-Reni-Bolgrad, de-a lungul căreia avea loc un exod de negustori evrei din Galați. M-am retras pe monitor după ce un sergent de pe un șlep armat, aflat pe șosea, fusese împușcat de parașutiștii sovietici. Aceștia nu respectaseră termenul de trei zile acordat pentru evacuare. Am asistat și la aruncarea în aer de către noi a podului de pe Prut. Părăseam Basarabia, teritoriu bogat, de la Ștefan cel Mare, cu durerea în suflet. România, constrânsă de către prietenii Axei, a trebuit să cedeze și Cadrilaterul. Pentru marină, pierderea era importantă, chiar foarte importantă. Pierdeam baia de la Balcic, singurul adăpost pentru nave în caz de furtună, castelul cu inima reginei Maria, dusă în stânca de la Bran și Cavarna, cu Coasta „de Aramă”. Și nu aveam să fie ultimele pierderi. Avea să urmeze războiul cu toate consecințele lui nefaste. ■

MARINA ROMÂNĂ ÎN TIMP

În acest număr de revistă am căutat în arhiva noastră pentru a vedea ce se întâmpla în Forțele Navale în lunile mai și iunie și modul cum erau redată evenimentele în paginile publicației noastre. Pentru mai multe detalii se poate accesa și www.navy.ro.

**Acum 15 ani,
numărul 20 (4/1993).**

„Pe marea vieții, val după val, generații” era titlul unui articol despre aplicația cu trupe a fregatelor comandate de contraamiralul Nicolae Eremie, continuam serialul „Nume de eroi înscrise pe bordaj” (locotenentul George Paraschivescu) și prezentam „Lebedele albe ale Mării Negre” – pasagerele Serviciului Maritim Român. „Flota ex-sovietică din Marea Neagră – factor de instabilitate politico-militară în zonă?” și „Al cincilea voiaj sub tricolor” erau alte articole ce se regăseau la rubrica Marea noastră cea de toate zilele. Fregata purtătoare de rachete *USS Kauffman* vizita Constanța.

**Acum 10 ani,
numărul 53
(mai-iunie 1998).**

Revista se deschidea cu articolul „COOPERATIVE PARTNER '98”, privind cel mai mare exercițiu organizat în Marea Neagră până în acel moment în cadrul PfP. Marea Neagră era atunci ca și acum, o zonă de interes geopolitic, iar apărarea națională era încă o datorie și pentru administrațiile locale. La liceul militar „Alexandru Ioan Cuza”, avea loc concursul de matematică „Viceamiral Vasile Urseanu”, concurs ce se desfășoară după septembrie '98, odată cu desființarea liceului la Școală Militară de Maștri de Marină „Amiral Ioan Murgescu”, în timp ce veteranii își aminteau despre misiunile de convoiere Constanța – Bosfor.

**Acum 5 ani,
numărul 93 (2/2003).**

„Pe drumul spre NATO, exercițiul COOPERATIVE PARTNER 2003”, aducea o premieră în Forțele Navale, evaluarea primei nave – dragorul maritim Slt. Alexandru Axente – de către NATO. Mariana Păvăloiu, devenea prima femeie din Forțele Navale, doctor în științe militare, iar Academia Navală „Mircea cel Bătrân” primea certificatul de calitate ISO 9001:2000. Direcția Hidrografică Maritimă se alinia standardelor internaționale, apărarea europeană era și atunci un proces lung, plin de obstacole, iar Ziua Apelor era o sărbătoare recăștigată. (M.E.)

La Brăila, pe valurile Dunării

Un cântec pentru marinari

Maior **Cornel IGNAT**
Şeful Muzicii Militare a Forțelor Navale

Existența unor formații muzical-instrumentale în cadrul oștirilor domnești și ale armatei moderne române este atestată de vechi și diverse documente, acestea făcând referiri importante și în ceea ce privește repertoriul interpretat în cele mai diverse prilejuri.

Acest lucru a făcut ca, încă de la începuturile existenței ei, Muzica Militară a Forțelor Navale să aibă, în primul rând, îndatoriri și sarcini concrete speciale, în „darea semnalelor sonore” prevăzute de regulamentele de pace și de război, în efectuarea deplasărilor trupelor, a defilărilor, revistelor de front și a diverselor ceremonialuri legate de depunerea jurământului de credință față de patrie și popor, sfîntirea și înmănarea drapelului de luptă, apeluri solemne, schimbarea gărzilor, începerea și încheierea inspecțiilor și aplicațiilor militare, primirea delegațiilor străine și multe altele. Este limpede, deci, că satisfacerea acestor

servicii s-a făcut prin interpretarea unui repertoriu specific, constituit în cea mai mare parte din marșuri cu diferite destinații (de onor general, de întâmpinare, de defilare, festive, de manevră), alături de imnuri și cântece de îmbărbătare în luptă, de mobilizare și creștere a moralului și combativității trupelor, înainte și în timpul desfășurării bătăliilor, de sărbătorire a victoriilor, de slăvire a învingătorilor, eroilor și conducătorilor, dar și de cinstire și glorificare a celor căzuți la datorie.

Dacă în privința imnurilor, pieselor de întâmpinare și onor, precum și a cântecelor patriotice de factură corală, evoluțiile în privința formei și conținutului, au fost minore, în ce privește „marșul” se recunosc evoluții importante.

Marșul este cel mai important gen muzical ce caracterizează muzicile militare, cel mai răspândit tip de marș fiind marșul militar.

În acest număr vă propun să ne amintim de frumosul marș, „Pe țarm și-n larg”, pe muzica lui Temistocle Popa și versurile lui Ion Mustață – lucrare care a obținut premiul al II-lea la ediția din 1976 a Festivalului Cântecului Ostășesc „Te apăr și te cânt, Patria mea!”.

Muzica Militară a Forțelor Navale Române a participat în perioada 24-25 mai la cea de-a VIII-a ediție a Festivalului Internațional al Muzicilor Militare organizat în Brăila. La eveniment, au participat muzici militare din Turcia, Bulgaria și Germania. Alături de Muzica Militară a Forțelor Navale Române, România a fost reprezentată de Muzica Militară a Regimentului Gardă și Protocol Mihai Viteazul, Muzica Militară a garnizoanei Brăila, Fanfara Valurile Dunării din Galați, alături de trupa de majorete a Cercului Militar Brăila și trupa de dans a Școlii Populare de Artă Vespasian Lungu din Brăila. Maiorul Cornel Ignat, șeful și dirijorul Muzicilor Militare a Forțelor Navale: „Militară a Forțelor Navale Constanța s-a bucurat în acest an de colaborarea cu două ansambluri de excepție, ansamblul Mușat Armân al comunității macedonești din localitatea Mihail Kogălniceanu, un ansamblu care a prezentat atât costumele cât și dansurile tradiționale ale acestei etnii și cel de-al doilea grup de dans sportiv, este vorba de un grup condus de doamna instructoare Adriana Hoidrag de la Școala de Arte Constanța secția Cernavodă.” (O.B.)

Strofa -1-
De e vremea rea sau bună
Marinaru-i optimist;
De e soare sau furtună
Nicioadătă nu e trist.
Veselia-l însoțește
Când pe apă e plecat,
Însă nu îl părăsește
Nici acasă pe uscat.

Refren
Pe țarm și-n larg, mereu la datorie
Stau zi și noapte-ai noștri marinari
Pe țarm și-n larg oriunde-ar fi să fie
De strajă țării stau cu brațe tari.

Strofa -2-
Colindând prin lumea-n treagă
Marinarul navigând,
Ei mereu îi poartă-n gând
Casa lui este vaporul
Și-s la drum prieteni buni,
Dar mereu îl duce dorul
Către casa din străbuni.

Refren ...

Strofa -3-
Bine-i să plutești pe mare,
Curajos navigator,
Să te-avânți spre larga zare
Sub al țării tricolor,
Iar când nava acostează
Într-un port, la orice chei,
Marinaru-și ancorează
Înima-n mijlocul ei.

Refren ...

PE TARM SI-N LARG

Tempo de mars $\text{♩} = 120$

Partitura
Corala

Temistocle Popa

De e vre-me rea sau bu-na Ma-ri - na-rui op-ti - mist; De e

soa-re sau fur-tu-na Ni-cio - da-ta nu e trist Ve-se - li-al in-so - tes - te

Cind pe a-pa e ple-cat In - sa nu il pa-ra - ses - te Nici a -

Refren

ca-sa pe us - cat Pe tarm sin larg, me - reu la da-to - ri - e Stau zi si noap - teai

nos-tri ma-ri - nari. Pe tarm sin larg, ori un-dear fi sa fi - e De stra - ja ta - rii stau cu bra-te

Coda

tari, tari, De stra - ja ta - rii stau cu bra - te tari Fine

În constelația eternității

Amiralul (rtg) Gheorghe Anghelescu

S-a născut la 18 septembrie 1934 în satul Brătești, comuna Cătunu, județul Vlașca.

A absolvit cursurile școlii primare în localitatea natală, liceul la Găiești și București, Școala Navală, Facultatea de Drept și numeroase cursuri de perfecționare.

În anul 1955 și-a început cariera în calitate de comandant Unitate de Luptă Navigație pe monitorul 1. Grație perseverenței, profesionalismului și competenței sale manageriale, a ocupat funcții dintre cele mai importante în diverse domenii, precum comandant al Divizionului 50 Vânătoare de Submarine Mangalia, primul comandant al Centrului Radioelectronic și Observare Constanța, loțiitor al șefului de stat major al Marinei Militare, șef de stat major și prim loțiitor al comandantului Diviziei 42 Maritime, comandantul Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân”, adjunct al ministrului

Transporturilor și Telecomunicațiilor și șef al Departamentului Transporturilor Navale, comandantul Brigăzii 24 Fluviale Brăila.

Cariera de excepție a amiralului Gheorghe Anghelescu a culminat cu cei șapte ani petrecuți la comanda Marinei Militare, în cea mai dificilă perioadă a restructurării sale, până în anul 1997, când a ieșit la pensie.

A parcurs cu succes toate treptele ierarhiei militare, de la gradul de locotenent, în 1955 la cel de amiral, în 1995. A fost membru fondator și primul președinte al Asociației „Clubul Amiralilor”. Pentru performanțele notabile și prodigioasa sa activitate a fost distins cu numeroase ordine și medalii românești și străine, printre care Legiunea de Merit în grad de căpitan-comandor, acordată în anul 1994 de Ministerul Apărării al S.U.A.

Duminică, 29 iunie, amiralul în retragere Gheorghe Anghelescu a urcat la ceruri pentru a-i învăța pe nemuritori arta navigației celeste. Dumnezeu să-l odihnească! (M.M.)

Camarad al Veșniciei

Caporalul Cătălin Florin Plăian

Nu știm dacă putem numi „o viață de om” cei 36 de ani pe care i-a avut la dispoziție, pe această lume, caporalul Cătălin Florin Plăian. Pentru colegii săi însă, „modelul Plăian” a rămas în continuare, chiar dacă el a devenit între timp

Se întâmplă uneori, atunci când soarta ne răpește prieteni, rude, apropiați, să ne îndoim de justiția divină. „De ce chiar el, un om atât de bun?!” Poate că tocmai de aceea... Poate că rolul lui printre noi s-a încheiat, așa cum stă bine unui performer, în culmea gloriei. Astfel de rânduri se scriu cu inima, nu cu rațiunea. E foarte greu să scrii despre un om dacă nu l-ai cunoscut. De aceea, am vorbit cu câțiva dintre cei mai apropiați colegi pentru a înțelege mai exact cine a fost (greu de folosit verbul la trecut!) Florin Plăian. Tenta laudativă a acestor rânduri nu se înscrie în uzanțele care impun „despre morți numai de bine”. Este imaginea lacrimilor care nu se usucă prea ușor și a regretelor sincere de a-l pierde, prea devreme, pe camaradul Cătălin Florin Plăian.

Florică, așa cum era numit de colegi și apropiați, a strâns, prin muncă asiduă, un CV de invidiat. A absolvit cursuri care i-au acordat statutul de instructor de parașutare, scafandru cu aparatură cu circuit închis, pregătire antitero. Nu diplomele sunt însă cele care îl recomandau. Datorită deprinderilor acumulate prin participarea

la diverse misiuni, caporalul Plăian a dobândit deprinderi speciale de salvare-recuperare din elicopter, amenajări de tabere de supraviețuire sau asanare a muniției reale în poligoane sau mediu marin. Școala vieții într-un mediu riscant în care deseori îți încredințezi soarta în mâinile camarazilor i-a conferit lui Florin cea mai importantă calitate: aceea de OM adevărat. Toți colegii, indiferent de grad, l-au stimat și au văzut în el un lider real al gradaților voluntari.

Spiritul de competiție l-a propulsat, încă de mic, în rândul performerilor. Viața sa sportivă a început în copilărie și a culminat cu cinci titluri naționale la canotaj (în perioada 1988-1992), unul de campion balcanic, locul 5 la campionatul european și 3 locuri întâi la Regata internațională de la Paris. Florin Plăian a făcut armata la scafandri și, de atunci, a prins drag de această meserie. Imediat după satisfacerea stagiului militar (obligatoriu la acea dată) s-a angajat în aceeași structură și s-a dedicat în totalitate meseriei și familiei. „A tras tare să își facă o casă, să își știe familia asigurată” ne spunea unul dintre colegii săi. Abia terminase construcția și se mutase împreună cu soța și cei doi copii: o fetiță de șapte ani și jumătate și un băiețel de doar șase luni. Modelul de familist lansat de Florică era apreciat în subunitatea sa. Seriozitatea și responsabilitatea erau caracteristici deopotrivă la serviciu și acasă. Același mod de viață își dorea să îl promoveze și copiilor lui. Nu a mai apucat însă. Fiului său îi vor fi promovate aceste calități de mama sa, care îi va oferi, atunci când va fi suficient de matur, drapelul care i-a acoperit, în ultima clipă, corpul rămas fără viață. Iar Florin Plăian va veghea de acolo, de sus, la desăvârșirea ca Oameni, a copiilor săi. (I.B.)

Ochiul Flotei

▲ 24 mai 2008,
vedeta fluvială 147,
raionul Midia-Vadu

Executarea, în premieră pentru
divizion, a lansărilor de rachete
Strella.

Foto: Mihai EGOROV

May 24, 2008, 147 riverine torpedo boat,
Midia-Vadu area

The Strella missiles launched
for the first time by the division.

◀ 29 iunie 2008,
portul Eregli, Turcia.

Echipajul corvetei *Amiral Petre Bărbuneanu* în timpul activităților
sportive, trasul la parâme,
desfășurate la exercițiul BLACKSEA
PARTNERSHIP 08.

Foto: Olivia BUCIOACĂ

June 29, 2008, Eregli port, Turkey

The crew on board *Admiral Petre Bărbuneanu*
corvette during the sports activities, rowing
the boat, carried on at the BLACKSEA
PARTNERSHIP 08 exercise.

▲ 6 iunie 2008, Centrul de Instrucție
al Forțelor Navale, Mangalia.

SGV executând sărituri de la trambulină în cadrul
unui exercițiu complex de abandon al navei.

Foto: Olivia BUCIOACĂ

June 6, 2008, The Navy Forces Instruction Centre, Mangalia

SGV executing trapauline jumps during a complex exercise
of abandon ship.

► 2 iunie 2008, *N.S.Mircea*, Strâmtoarea Messina.

Studentii Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” determinând
unghiuri orizontale și verticale cu sextantul pe timpul
traversării strâmătorii. De la stânga la dreapta: studenții
caporali Daniel Pintilii, Andreea Macovei, Mădălina
Ghigalău, Petru Georgian.

Foto: Bogdan DINU

June, 2, 2008, „Mircea” School Ship, Messina Straits

The students of “Mircea cel Batran” Naval Academy, measuring horizontal
and vertical angles with the sextant while sailing across the straits.

► 18 mai 2008, Biserica de garnizoană Mangalia

Comuniune între Forțele Navale Române și Biserica
Ortodoxă, cu ocazia prezenței Sfântului Brâu al Maicii
Domnului, la Biserica de garnizoană Mangalia.

Foto: Mihai EGOROV

May 18, 2008, Military chapel at Mangalia base
Cooperation between the Romanian Navy Forces and the Orthodox
Church with the occasion of Virgin Mary's holy belt display
at the Military chapel in Mangalia.

